

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้รับการสอน
ด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู

ปริญฐานิพนธ์

ของ

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์

๑๐ ก.อ. ๒๕๓๔

๒ ๑๕๕๔

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน ๒๕๓๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และช่วยเหลือ
ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์สุภาพร ธนะชานันท์
อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ชุตินา เจียมศิริ และ Dr.Nea Stewart Dore
ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งให้
คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ยิ่ง ต่อผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายาลัย
ผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย และคณาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษทุกท่าน โดยเฉพาะ
อาจารย์มณี เขียวสะอาด อาจารย์มณฑา ปรีดิธนะสมบัติ อาจารย์บุษบา ประยูรทอง
และอาจารย์ทัศนพร วัชรสุนทร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก
สะดวกเป็นอย่างดียิ่ง ตลอดระยะเวลาของการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์พงษ์ศักดิ์ จงจิตสิน และอาจารย์กิตติยา สุวรรณ
เป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคาบเรียน จนทำให้
การวิจัยสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีโดยตลอด

ขอขอบคุณ อาจารย์พรรณภา บัวหมั่นชล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ
และอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดกลุ่มตัวอย่างมาตั้งแต่ต้น

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง
ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์รัตนรณ กรเกษม อาจารย์ชุตินันท์ เชื้อรากุล
อาจารย์อุษณีย์ พานิชย์ไพศาลกุล อาจารย์พรทิพย์ ตั้งไชยารวงศ์ พี่ ๆ เพื่อน ๆ
และน้อง ๆ วิชาเอกการมัธยมศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้
กำลังใจด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณ คุณไกรฤกษ์ ไมศรีวงศ์ ที่ได้ช่วยจัดพิมพ์
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

และท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาและที่ ๆ ผู้เป็น
ที่รักทำให้ทั้งความรัก ความห่วงใย ตลอดจนให้กำลังใจ และสนับสนุนมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาบัตรฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา
พระคุณของบิดาและมารดาของผู้วิจัยตลอดจนครู - อาจารย์ทุกท่านที่ได้วางรากฐาน
การศึกษาและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้กับผู้วิจัยมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	11
	เอกสารเกี่ยวกับการเขียน	27
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน	41
	ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับวิธีการโคลซ	44
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลซ	54
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	61
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	63
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	65
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	65
	การดำเนินการทดลอง	70
	การวิเคราะห์ข้อมูล	72
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	97
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	97
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	98
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	98
	การวิเคราะห์ข้อมูล	100
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	101
	อภิปรายผล	104
	ข้อเสนอแนะ	114
	บรรณานุกรม	117
	ภาคผนวก	129
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	230

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความด้านการใช้โครงสร้าง ประโยคผิด	38
2	แสดงเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ	69
3	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	80
4	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การทดลอง	81
5	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ	82
6	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ ระหว่างการสอน 2 วิธี กับระดับ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	83
7	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	84
8	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนภายในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การทดลอง	85

9	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ	86
10	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธี กับระดับ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	88
11	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทาบแบบฝึกโคลซ 3 แบบ	89
12	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ที่มีระดับความ สามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ	91
13	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกโคลซ 3 แบบ กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	92
14	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทาบ แบบฝึกโคลซ 3 แบบ	93
15	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ที่มีระดับ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ..	94
16	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบ กับระดับ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	96

17	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ	129
18	แสดงค่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ..	130
19	แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ..	132

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงการพัฒนาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	41
2	แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	42
3	แสดงหลักของความใกล้ชิด	46
4	แสดงหลักของความใกล้ชิด	46
5	แสดงหลักของความคล้ายคลึง	47
6	แสดงหลักของความต่อเนื่อง	47
7	แสดงหลักของความสิ้นสุด	48
8	แสดงการเปรียบเทียบสภาพการอ่านและวิธีการโคลซ	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 84) ทั้งยังเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร แสวงหาความรู้จากเอกสารทั่วไป (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2528 : 2) ทำให้สามารถนำความรู้ที่ได้มาบูรณาการ ส่งเสริม พัฒนาทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม (เขาวลักษณ์ ณ เชียงใหม่. 2525 : 1) นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้คนรู้จักคิด ซึ่งจะเป็นหนทางทำให้เป็นคนที่มีประโยชน์ มีคุณค่า และเป็นคนโดยสมบูรณ์ (อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2528 : 23) ตลอดจนยังทำให้เกิดความเพลิดเพลิน บันเทิงใจอีกด้วย (ระบะณีย์ นาคทรพรพ. 2525 : 41)

ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนทุกระดับไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน (สายสมร จินันทุยา. 2525 : 1) สมควรที่จะได้รับการปรับปรุง ส่งเสริมให้มากในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ศิริรัตน์ นิละคุบต์. 2526 : 15) ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ทำให้ได้รับผลประโยชน์จากการอ่านเต็มที่ (อรุณศรี แสงแก้ว. 2530 : 2)

สำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น วอร์ด (Ward. 1982 : 2) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่น และเป็นทักษะที่มีประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากนักเรียนมีโอกาสนำทักษะอื่นน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ดุบิน (Dubin. 1982 : 14) ที่กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนต่างประเทศต้องการ และจำเป็นต้องใช้มากที่สุด และเพทท์ (Pett. 1982 : 17) ได้กล่าวเสริมว่า ทักษะในภาษาต่างประเทศที่นักเรียนยังคงใช้อยู่ตลอดชีวิตคือ ทักษะการอ่านนั่นเอง ซึ่งประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การเน้นทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นสูง

แต่จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน การเรียนการสอนทักษะการอ่านยังประสบปัญหาไม่บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ ทั้งยังพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ (กมลวิธน์ ครุฑแก้ว. 2523 : 30)

ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (นันทนา โสภณิก. 2526 : 84, ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. 2526 : 152, พรพรรณ บุญพัฒนาภรณ์. 2528 : 147) ทั้งยังพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในทักษะการอ่านต่ำมาก ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการที่นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน แปลความตีความ และขยายความไม่ได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่ และไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป (ฉลวย ชาวนาวิก. 2523 : 28)

หากพิจารณาถึงสาเหตุของความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนแล้ว จะพบว่านอกเหนือจากความบกพร่องที่เกิดจากตัวผู้เรียนแล้ว สาเหตุที่สำคัญมากอีกสาเหตุหนึ่งคือ ครูผู้สอนซึ่งขาดความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการใช้วิธีสอนแบบใหม่ ๆ (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 51) และพัฒน์ น้อยแสงศรี (2526 : 10) กล่าวว่า ครูใช้วิธีสอนที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งวิธีสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บทุมวัน (2528 : 339) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ" ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์โดยส่วนรวมใช้วิธีสอนที่ไม่เหมาะสม คือให้นักเรียนผลัดกันอ่านออกเสียงทีละประโยค หรือทีละตอนแล้วตอบคำถาม หรือให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น แล้วแปลทีละประโยค ซึ่งเป็นวิธีการที่น่าเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนไม่เกิดนิสัยรักการอ่าน เกิดความท้อแท้ และหมดกำลังใจในการอ่านต่อไป (นันทา คีสมุท. 2529 : 107 - 109)

จากความสำเร็จและปัญหาด้านการอ่านดังกล่าวข้างต้น อังคณา วงศ์สนธิ (2524 : 6) และ พัฒน์ น้อยแสงศรี (2526 : 10) กล่าวว่า ครูควรจะร่วมมือกันปรับปรุงวิธีสอน หาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งได้มีผู้สนใจเลือกใช้วิธีสอนต่าง ๆ มาพัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านมากมายเช่น นันทนา นิยะพันธ์ (2526 : 28) ได้ทดลองใช้วิธีสอนอ่านโดยการวิเคราะห์ข้อความ สุธีรา เหมตะศิลป์ (2529 : 32) ใช้เอกสารจริง กัญญา มั่งคั่ง (2530 : 75) ใช้กิจกรรม PANORAMA และฉันทนา เขียวชะอ่ม (2531 : 97) ใช้วิธีสอนอ่านโดยวิธีธรรมชาติ ต่างก็พบว่า เทคนิควิธีสอนเหล่านี้เป็นวิธีที่มีประโยชน์ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

นอกจากนี้จากการที่ กาญจนา ขราพบาล (2527 : 62) กล่าวว่าผู้อ่านที่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้จำเป็นต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษา ทั้งด้านคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ และการเรียบเรียงถ้อยคำ รวมทั้งความสามารถในด้านความคิด ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการทำนาย การเห็นความสัมพันธ์ของใจความสำคัญและรายละเอียด และการสังเคราะห์โดยการผสมความคิด ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการฝึกทักษะการอ่านวิธีหนึ่งที่ต่างประเทศใช้แล้วได้ผลดีกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ วิธีการโคลซ (CLOZE PROCEDURE) ซึ่ง เคเนดี้ และวินเนอร์ (Kenedy and Weener. 1973 : 527) ได้อธิบายถึงวิธีการโคลซว่าเป็นการตัดคำออกจากข้อความหรือประโยค ผู้เรียนจะต้องคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่าง ให้ได้ความหมายตามที่ต้องการ โดยอาศัยตัวแนะทางไวยากรณ์ และตัวแนะทางความหมาย (Syntactic & Semantic Clues) ที่มีอยู่ในข้อความหรือประโยคนั้น ซึ่ง สติมป์ (Stump. 1981 : 52) ได้กล่าวถึงวิธีการโคลซว่า เป็นวิธีที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในการทดสอบทางภาษาโดยเฉพาะกับภาษาต่างประเทศ และจากการวิจัยของ สายสวาท เกตุชาติ (Ketuchart. 1978 : 6597-A) แมกซ์เวล (Maxwell. 1978 : 5672-A) ฮีโนโฟติส (Hinofotis. 1980 : 121) พบว่า แบบทดสอบโคลซ เป็นแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพในการทดสอบความสามารถในการอ่าน ส่วนในประเทศไทยนั้น สายสมร จันทนุยา (2525 : 48) ได้ทดลองใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซและแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน ในการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ กรรณิการ์ ทองทา (2528 : 63) ทดลองใช้วิธีการโคลซ กับวิธี RSM กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่างก็พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ อันสืบเนื่องมาจากระยะเวลาในการทดลองสั้นเกินไป

ส่วนทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (เทพิน นิละภมร. 2521 : 45) และเป็นทักษะที่ยากที่สุด (สุโร พงษ์ทองเจริญ. 2520 : 132) ทั้งยังเป็นการติดต่อ สื่อสารความหมายออกไปยังผู้อื่นด้วยตัวอักษร (Dallmann. 1978 : 26) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องในด้านการเขียนของนักเรียน เช่น ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการสะกดคำ (พรทิพย์

ตั้งไชยวรงค์. 2527 : 3) จึงได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีสอนที่จะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน เช่น อนงค์ โสระโร (2526 : 44) ได้ทดลองใช้วิธีการเขียนตามคำบอก มาพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศรีมาลา พิมพ์นิคย์ (2529 : 60) ใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และ เกษม บารุงเวช (2530 : 89) ใช้วิธีสอนแบบ MIA มาพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน ต่างก็พบว่า เทคนิควิธีเหล่านี้มีประสิทธิภาพ และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนมาก ส่วนวิธีการโคลซ ได้มีผู้สนใจนำมาพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนหนึ่งท่านคือ พรทิพย์ ตั้งไชยวรงค์ (2527 : 164) โดยนำเอาแบบฝึกหัดแบบโคลซ มาเปรียบเทียบกับวิธีการเขียนตามคำบอกและแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซ มีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น

จะเห็นได้ว่า วิธีการโคลซเป็นวิธีการที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดนำเอาวิธีการโคลซมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนพร้อมกันไป ซึ่งจากการสำรวจของกองวางแผนการศึกษา (ม.บ.ป. : 373) พบว่าทักษะการอ่านและการเขียนควรจะได้รับ ความสนใจควบคู่กันไป และจากการศึกษาวิจัยพบว่า ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กันมาก ทั้งนี้ ทักษะการเขียนจะช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้เข้าใจมากขึ้น (Johnson. 1986 : 13) และการอ่านที่ดีจะส่งผลให้ทักษะการเขียนดีขึ้นด้วยเช่นกัน ถ้าทักษะการเขียนได้รับการพัฒนามากขึ้นทักษะการอ่านก็จะพัฒนาตามไปด้วย เพราะการอ่านและการเขียนต่างก็ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Hullet. 1986 : 847 - A) นอกจากนี้ กุสุมา มานะสุนทร (2518 : 124) ยังพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งยังได้เสนอแนะว่า ควรจัดการเรียนการสอนโดยให้ทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไปตลอดเวลา

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเอาวิธีการโคลซมาใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทำการเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู เพื่อที่จะทำให้รู้แนวทางในการเลือกวิธีสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ ระหว่างระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กับการสอน 2 วิธี คือ การสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
6. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ ระหว่างระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกับการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา

อ 013 (อังกฤษหลัก 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 250 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน

เจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา อ 013 (อังกฤษหลัก 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 90 คน ซึ่งสุ่มมาจากประชากรโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับความสามารถ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาจากหนังสือวารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) จำนวน 8 เรื่อง โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

5.1.1 การสอน 2 วิธี คือ

5.1.1.1 การสอนด้วยวิธีการโคลซ

5.1.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.1.2 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

5.1.2.1 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง

5.1.2.2 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง

5.1.2.3 ระดับความสามารถในการเรียน ภาษาอังกฤษต่ำ

5.1.3 แบบฝึกโคลซ 3 แบบ คือ

5.1.3.1 แบบฝึกโคลซ แบบกำหนดสัดส่วนคงที่

5.1.3.2 แบบฝึกโคลซ แบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่

5.1.3.3 แบบฝึกโคลซ แบบผสม

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์รายวิชา และได้นำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

2. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็น ได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง รวมถึงความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

3. วิธีการโคลซ หมายถึง วิธีการตัดคำออกจากข้อความ แล้วให้นักเรียนคิดหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับคำเดิม หรือเป็นคำที่ใช้แทนคำเดิมซึ่งมีความถูกต้องทั้งในด้านความหมาย และไวยากรณ์ เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์

4. แบบฝึกโคลซ หมายถึง แบบฝึกที่ใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ซึ่งเป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้วิธีตัดคำออกจากข้อความ 3 วิธี โดยยึดหลักของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 345 - 346) ดังนี้ คือ

1. แบบกำหนดสัดส่วนคงที่ (Fixed-Ratio Method)

การสร้างแบบฝึกโคลงแบบนี้ ใช้วิธีการตัดคำในข้อความที่ให้ ๗ ตำแหน่งตายตัว เช่น ทุก ๆ คำที่ 5 อัตราส่วนก็เป็น 1 : 5 เป็นต้น โดยที่วิธีนี้ จำนวนคำที่ถูก (Exact Words) หรือคำใกล้เคียงซึ่งเป็นที่ยอมรับ (Contextually Appropriate Words) ก็จะเป็นเครื่องชี้บอกความสามารถของผู้เรียบเรียง ถ้อยคำในข้อความที่กำหนดให้ สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการตัดทุกคำที่ 8 อันสืบเนื่องมาจากข้อเสนอแนะของ คาราวดี นิตยศรี (2518 : 42 - 46)

2. แบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ (Variable-Ratio Method)

เป็นการเลือกตัดคำเฉพาะที่ต้องการจะตัด เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำสันธาน เป็นต้น

3. แบบผสม (Mixed Method) แบบนี้จะใช้วิธีการจากแบบที่ 1 ควบคู่ไปกับ แบบที่ 2 หรือถ้าบังเอิญตัดไปตรงกับคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ก็จะข้ามไปเลย

5. การสอนด้วยวิธีการโคลง หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งสร้างขึ้นโดยยึดหลักการสอนของ บาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24) และมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรม การเรียนการสอนและแบ่งกลุ่มทำงาน

ขั้นที่ 2 ผู้สอนอธิบายวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของเขาจากการอ่าน

ขั้นที่ 3 ผู้สอนแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และถามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context)

ขั้นที่ 4 ผู้สอนอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง โดยเน้นการออกเสียงสูง-ต่ำ ที่ถูกต้อง ในขณะเดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจพร้อมกับครู

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้วช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ผู้สอนคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

ขั้นที่ 7 ผู้สอนเฉลยโดยการนำการใช้การฉายแผ่นใส หรือพิมพ์ข้อความ แจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนกับเฉลยที่ให้ พร้อมทั้งมีการ อภิปรายร่วมกันอีกครั้ง เกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบ บางคำ ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเขียนเรียงความโดยใช้ศัพท์ และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน

6. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น และใช้สอนนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือทำให้นักเรียนเกิดความสนใจใน บทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีเร้าใจ สนทนาหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบจุดหมายปลายทาง ของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ให้แนวทางการเรียนรู้ เป็นการให้แนวทางแก่นักเรียน ในการอ่านเนื้อเรื่อง โดยการที่ครูสอนคำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างไวยากรณ์ ที่สำคัญในเนื้อเรื่องให้แก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ให้เนื้อหาแก่นักเรียน โดย

4.1 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว และ นักเรียนอ่านตามในใจ

4.2 ครูให้นักเรียนอ่านตามลำพัง โดยกำหนดเวลาให้

4.3 ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา โดยการตั้ง

คำถามให้นักเรียนตอบด้วยคำถามประเภท ใช่-ไม่ใช่ (Yes/No Questions) หรือคำถามประเภทต้องการข้อมูล (Wh- Questions) เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการอ่าน เป็นการประเมินค่าผลการอ่าน ของนักเรียน ว่าได้ผลตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนเพียงใด ทำได้โดยการ สังเกตการตอบคำถาม

ขั้นที่ 6 ส่งเสริมความแม่นยำ และการอ่านโดยการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่แน่นขึ้น อาจจะเป็นการให้การบ้าน หรือการให้แบบฝึกหัดเสริม หรือให้ทำกิจกรรมเพิ่ม เป็นต้น

7. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ สูง ปานกลางและต่ำ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการเรียนวิชา อ 012 (อังกฤษหลัก 2) ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนกลุ่มที่เป็นตัวอย่าง ดังนี้

7.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 75 คะแนนขึ้นไป

7.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 26 - 74 คะแนน

7.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 25 คะแนนลงมา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาแนวทางสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับวิธีการโคลซ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลซ

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะ มีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพสังคมรวมอยู่ด้วย (Dubin. 1982 : 14) จึงมีนักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ และนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

เกรย์ (Grey. 1948 : 35-37) กล่าวว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วยทักษะที่สำคัญหลายอย่าง ดังนี้

1. การรู้จักการนำคำไปใช้ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจตรงกับผู้เขียน การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the ideas expressed)

3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to these ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

4. ทักษะในการบูรณาการความคิดเก่ากับความคิดใหม่จากเรื่อง
ที่อ่าน (Integration of the ideas) ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับ
จากเรื่องที่อ่าน กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเอง

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 19) กล่าวว่า
การอ่านเป็นการจำลองลักษณะซึ่งเร้าให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านรับรู้
จากประสบการณ์ที่ผ่านมา และความหมายที่เกิดขึ้นใหม่จะเกิดจากการผสมผสานของ
สิ่งกับหรือความคิดรวบยอดที่ผู้อ่านมีอยู่ กล่าวง่าย ๆ ก็คือกระบวนการอ่านประกอบ
ด้วยความหมายของผู้เขียน รวมกับการตีความ การประเมินผล และการตอบสนอง
ของผู้อ่านที่มีต่อความหมายนั้น ๆ

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรวมทักษะ
ในการถอดความ วิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง
การตีความ และการให้ข้อคิดเห็น

สมิธ (Smith. 1967 : 11) ให้นิยามการอ่านว่า เป็นคำพูดที่ถูก
บันทึกเก็บไว้เมื่อเราพูดเราต้องใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความคิดของเรา และในเวลา
เดียวกัน จะต้องรู้ด้วยว่า จะเรียบเรียงคำพูดอย่างไร จึงจะได้รับผลตามความ
มุ่งหมาย ซึ่งอาจจะต้องใช้เสียงหรือสัญลักษณ์แทนก็ได้

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่าน
นั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการเช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา
สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ สามารถสรุปความคิดได้
สามารถเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนและจับลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 2) กล่าวว่า สำหรับบางคนแล้ว
การอ่านเป็นเรื่องของการจำกัดความได้เท่านั้นเอง บางคนรวมการอ่านไปถึงการ
อ่านออกเสียงด้วย และบางคนได้ให้ความหมายของการอ่านในแง่ของความเข้าใจ
ในสิ่งที่อ่าน ในขณะที่การอ่านของคนบางคน หมายถึง การประยุกต์สิ่งที่ได้จาก
การอ่านเข้ากับชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นบางคนอาจมองการอ่าน หมายถึง
องค์ประกอบทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว

วอลคัท และคนอื่น ๆ (Walcutt and others. 1974 : 18-26)
ได้เสนอแนะว่า การอ่านต้องประกอบด้วยความหมาย 3 ประการรวมกัน คือ

1. การอ่านหนังสือ คือ การถ่ายทอดตัวอักษรเป็นเสียง
2. การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของภาษาที่เป็นตัวอักษร
3. การอ่าน คือ การใช้ความคิดของผู้อ่านเพื่อทำความเข้าใจกับความ
ความคิดของผู้เขียนซึ่งปรากฏอยู่ในรูปของภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด

เดล (Dale. 1976 : 4-5) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์ขึ้น เพื่อที่จะถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะรับเอาความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนรวมไปด้วย การเขียนและการอ่านเป็นของคู่กัน การเขียนเปรียบเสมือนฝ่ายผลิต และการอ่านเปรียบเสมือนฝ่ายบริโภค และการอ่านเกี่ยวข้องกับการตีความจากสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้น

เมดเลย์ (Medley. 1977 : 30) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านจะเกี่ยวข้องกับความสามารถในการจำ ความสามารถในการเชื่อมตัวอักษร หรือกลุ่มคำเข้ากับเสียง จากความหมายของคำแต่ละคำ ผสมผสานกับข้อสังเกตทางไวยากรณ์และความหมายเข้าด้วยกัน เชื่อมโยงสิ่งทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้เข้ากับความรู้ทั่ว ๆ ไป และความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ของผู้อ่าน

รัฐจวน อินทรกำแหง (2519 : 17) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า จะต้องอาศัยมโนภาพของผู้อ่าน เพราะการอ่านคือการแปลสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวความคิดโดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจน การอ่านจะต้องจับใจความสำคัญของข้อความ และสามารถผูกเป็นเรื่องราวได้ ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นมาพร้อมกับการอ่านด้วย

ประไพ สุวัตติกุล (2526 : 13-14) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลความสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่ใช้แทนคำพูดให้ได้ความหมายอย่างแจ่มชัด สมบูรณ์ โดยผู้อ่านจะต้องรับรู้คำ เข้าใจความหมาย และความต้องการที่จะสื่อความหมายของผู้เขียน สามารถจับใจความสำคัญและรวบรวมความได้ถูกต้อง

ศรียาโล ดอกจันทร์ (2528 : 150-154) ได้ศึกษางานของนักการศึกษาหลายท่าน และได้สรุปกระบวนการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การรู้จักคำและการระลึกคำ

ผู้อ่านจะต้องอ่านออกและรู้จักคำมาก่อน การระลึกคำในขณะที่อ่านนั้น สายตาจะเคลื่อนไหวมองกวาดไปมาด้วยกันอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กันเป็นการจับสายตาไปยังจุดต่าง ๆ จะกระโดดจากจุดหนึ่งบนหน้ากระดาษที่อ่านขณะที่สายตามองข้ามบางข้อความนั้น เราจะมองเห็นข้อความเหล่านั้นไม่มากนัก จุดสำคัญอยู่ตรงที่เราจับตาบนบรรทัด

2. การเข้าใจความหมาย

เป็นจุดสำคัญของการอ่าน ต้องอาศัยการตีความโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เข้าช่วยในการตีความ ซึ่งมีหลักว่า

2.1 ตีความหมายสำคัญให้ตรงกับผู้เขียนถ้ามีคำศัพท์เฉพาะที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ศัพท์วิชาการ หรือศัพท์ธรรมดา

2.2 เข้าใจความคิดสำคัญของผู้เขียนโดยหาประโยคที่สำคัญที่สุดในแต่ละประเด็น และต้องเข้าใจความหมายจนสามารถแปลงประโยคดังกล่าวให้เป็นประโยคของตนเองได้

2.3 สรุปความคิดเห็นของผู้เขียน เป็นการอ้างเหตุผลโดยถือว่าประโยคใดเป็นเหตุ ประโยคใดเป็นผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป

จากการให้ความหมายของนักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญการอ่านดังกล่าวมาแล้วพอจะสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยอาศัยมโนภาพและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการรับรู้คำ ทำความเข้าใจกับความคิดของผู้เขียน แปลความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ และความคิดใหม่ที่แจ่มชัดและสมบูรณ์

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ชาวล แพร์คกุล (2516 : 228) กล่าวถึงกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่านว่า จะต้องเริ่มด้วยการคิดแปลงของใหม่ที่ตนเพิ่งเคยประสบให้กลายเป็นรูปหรือโครงสร้างใหม่ที่คล้าย ๆ กับของเดิมที่ตนเคยรู้ และพยายามให้มีความหมายต่อตนมากขึ้นกว่าเดิมด้วย ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถ
จับใจความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถ
ขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้น ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมที่
ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น

นอกจากนี้ บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 :
235) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐานดังต่อไปนี้คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) ถือว่า
เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าผู้เรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ จะไม่
สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเลข (Paragraph) และทำให้
ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units)
ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ
การอ่านทีละคำจะไม่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension)
นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำแล้ว ผู้เรียนจะต้องมองเห็น
ความสัมพันธ์ระหว่างคำและกลุ่มคำในประโยคด้วย ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจความสัมพันธ์
ดังกล่าวจะทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

4. ความเข้าใจอนุเลข (Paragraph Comprehension)
ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเลขได้ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเลข
การทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก ถ้านักเรียน
ขาดความสามารถในด้านนี้แล้วจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเลข (Comprehension
of Larger Units) ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียน
สามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง
อนุเลขด้วย

ทักษะพื้นฐานทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะมีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ ผู้อ่าน
จะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจความหมายของคำ รู้จักอ่านเป็น

กลุ่มคำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเข้าใจประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค จะทำให้เข้าใจอนุเจต เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตทั้งหมด ตลอดจนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้

รัสเซลล์ (Russell. 1961 : 198-199) กล่าวว่า การฝึกความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องนั้น มีวิธีฝึกดังนี้

1. ให้ผู้เรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
2. ให้เลือกคำบอกเหตุการณ์ตามลำดับที่เกิดขึ้น
3. กำหนดแนวทางที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่าน
4. รวบรวมความคิดที่อ่านจากเรื่องแล้วเขียนโดยใช้คำพูดของผู้เรียนเอง

วิธีฝึกทั้ง 4 นี้ ครูสามารถฝึกผู้เรียนให้อ่านได้อย่างมีความหมาย จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ลำดับเรื่องได้ และสรุปความได้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จโดยใช้วิธีฝึกดังนี้ คือ

1. สอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค
2. สอนให้ผู้เรียนรวบรวมข้อความที่อ่านได้
3. สอนให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า และให้ผู้เรียนสามารถแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นความจริง และข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน

เชฟเพอร์ค (Shepherd. 1973 : 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด คิดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียนและตีความหมายให้ตรงกับความคิดของผู้เขียน

จอห์นสัน และ บาร์เร็ท (Johnson and Barrett. 1981 : 74) กล่าวว่า การที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏ ประโยค ย่อหน้า และความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้วที่มีอยู่ในเอกสาร (Script) หรือโครงสร้างประสบการณ์ (Schemata) ของเขา

คาร์ และคนอื่น ๆ (Carr and Others. 1983 : 1-2) กล่าวว่า จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านนั้นพอจะสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือการ

ตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน และจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินความนั้นอย่างมีเหตุผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ผู้อ่านคิดว่าจำเป็น จะต้องเข้าใจและเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดหรือเรียบเรียงเรื่องถ้อยคำและสำนวน (Rhetorical Organization)

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเจต ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความและสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้คือนั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาแนวทางที่ดีในการฝึกการอ่านและสอนการอ่านให้กับนักเรียน

1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านนั้นผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านต่างกัน เช่น บางครั้งอ่านเพื่อหาความรู้หรือเพื่อหาข้อมูล บางครั้งอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน จึงทำให้เกิดระดับความเข้าใจในการอ่านต่างกันไปด้วย แต่โดยทั่วไปแล้ว ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

สมุทร เช็นเชวานิช (2524 : 88) ได้แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Reception Comprehension)

เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ความหมายของศัพท์ สำนวนในประโยคต่าง ๆ และต้องอ่านอย่างมีสมาธิ

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflection Comprehension)

เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการตีความ จับใจความสำคัญ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ ในเรื่องได้

นพรัตน์ สร้อยสุวรรณ (2527 : 1231) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ Burmister โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานของ Sanders ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy อีกทีหนึ่ง เขาได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่ การจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ให้คาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องที่คุณเขียนไม่ได้บอกไว้

4. ระดับประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการไปประยุกต์ใช้จนเกิดความสำเร็จ

5. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์คำโฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เรียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกัน แล้วจัดเรียงใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านนั้นมีอะไรบ้างที่เป็นข้อเท็จจริง (Facts) อะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อของเรื่อง ที่อ่าน เป็นต้น

นอกจากนี้ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2528 : 123) ยังแบ่งความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในแต่ละบรรทัด เป็นความเข้าใจถึงคำพูดที่ผู้เขียนใช้นั่นเอง

2. ความเข้าใจที่เกิดจากการตีความหมาย หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจว่าผู้เขียนหมายถึงสิ่งใด

3. ความเข้าใจที่จะนำไปสู่การสรุป เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายหลังการอ่านเรื่องราวทั้งหมด แล้วนำเอาสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านมารวบรวมทำเป็นบทสรุป

สำหรับนักการศึกษาต่างประเทศนั้น ก็มีหลายท่านที่ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ เช่น แฮร์ริส และซิเบย์ (Smith and Barrett; Citing Harris and Sipay. 1979 : 317) กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับต้นที่ผู้อ่านเข้าใจตามตัวอักษรว่าผู้เขียนเขียนอย่างไร เป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ (Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเทียบ (Comparison) เหตุและผล (Cause-Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง (Character Traits)

2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง (Transference) สามารถโยงเหตุการณ์นั้นเข้ากับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. ระดับความเข้าใจที่จะทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านก็เป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดขอบข่าย วัตถุประสงค์ และพฤติกรรมที่ผู้สอนควรจะใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน กล่าวคือ การสอนให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในระดับไหนนั้น ต้องดูความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้

จะศึกษาเฉพาะความสามารถในด้านการแปลความ ตีความ ขยายความและจับใจความสำคัญ และสรุปความเท่านั้น ดังนั้น การจัดระดับความเข้าใจในการสอนอ่าน ก็เพื่อที่จะกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมกับระดับชั้น

1.4 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

ในเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจนั้น แฮริส และ ชิเบย์ (Harris and Sipay. 1979 : 319) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) ที่สำคัญที่สุดคือ สติปัญญาโดยทั่วไป (General Intelligence) นั่นคือ

- ความสามารถในการคิด (The Ability of Thinking)
- เหตุผล (Reasons)
- การแก้ปัญหา (Problem Solving)

และส่วนที่สำคัญรองลงไปคือ

- ความสามารถของผู้อ่านในด้านคำศัพท์ (Vocabulary)
- ความสามารถในการแปลรหัส เช่น ความหมายและ

ตัวแนะ (Clues)

- ความสามารถในการรวมความหมายเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ
- ความสามารถทางโครงสร้างภาษา
- วุฒิภาวะ (Maturity)
- พื้นฐาน ประสบการณ์ (Background and Experience)
- ความสนใจ (Interest)
- สไตล์ (Style) การเรียนของแต่ละบุคคล เช่น ชอบเรียนเป็น

กลุ่ม (Group learning) หรือชอบเรียนคนเดียว (Individual Instruction)

ลีไก-ฟาน และพาเทิล (Lee Kai-Fan and Patle. 1978 : 28)

ให้ทรรศนะว่า องค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านที่ควรคำนึง ได้แก่

1. Tense (กาล) เป็นส่วนสำคัญมากในภาษาอังกฤษ หากผู้อ่านมองข้าม ไม่สนใจข้อมูลที่ได้อาจผิดพลาดได้ กล่าวคือ ในการเรียนภาษานั้นมีส่วนสำคัญ 3 ส่วนที่ต้องคำนึงอยู่เสมอ คือ รูปแบบทางภาษา (Form) ความหมายของภาษา (Meanings) และหน้าที่ของภาษา (Function) หากผู้เรียนทำความเข้าใจครบทั้ง 3 ส่วนนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เช่น

I should have gone to the party.

หมายถึง ผู้พูดควรจะไปงานปาร์ตี้ แต่เขาไม่ยอมไป

2. Pronoun (สรรพนาม) การอ่านที่นั่นต้องเข้าใจ Pronoun ที่พบว่ามีหมายถึงใคร เพื่อจะได้สื่อความหมายที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้ผู้อ่านได้ความเข้าใจมากขึ้น ปัญหาเหล่านี้จะพบมากในประโยคยาว ๆ หรือสังกรประโยค สรรพนามหลักที่ก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากในการอ่าน คือ this, these, that, those, such, it และสัมพันธสรรพนาม (Relative Pronouns) เช่น who, which, that... etc. ยกตัวอย่างเช่น

It is curious that many people do not like a ballet theatre opera recital or orchestra concerts but will avidly watch them on T.V.

them หมายถึงอะไร

3. Punctuations (เครื่องหมายวรรคตอน) บกคิแล้ว Punctuations จะพูดกันในวิชาการเขียน เพราะมันเกี่ยวข้องกับ การเขียนมากกว่าการอ่าน อย่างไรก็ตาม เครื่องหมายวรรคตอนที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนนั้นก็เพื่อทำให้เกิดความง่ายต่อการอ่านนั่นเอง Punctuations บกคิจะเป็นตัวแนะ (Clues) อย่างดีสำหรับผู้อ่านว่าผู้เขียนหมายความว่าอย่างไร เช่น

Pilot whose minds are dull do not live long.

Pilot, whose minds are dull, do not live long.

4. Vocabulary in Context (คำศัพท์ในบริบท) หากพูดถึง Vocabulary แล้วจะมี 3 ลักษณะคือ General Vocabulary (คำศัพท์ทั่วไป) Technical Vocabulary (คำศัพท์เทคนิค) Slang and Idioms (คำแสลง สำนวน)

หากหนังสือที่เราอ่านใช้คำศัพท์ประเภททั่วไป การอ่านก็คงไม่ยุ่งยากนัก เพราะเราสามารถเปิดหาจากพจนานุกรม (Dictionary) แต่หากเป็นศัพท์เฉพาะ การอ่านจะยุ่งยากมากขึ้นถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้เรื่องเหล่านั้นอยู่บ้างเลยและยังหาคำศัพท์แสลงหรือสำนวนด้วยแล้วยิ่งจะทำให้การอ่านเกิดความยุ่งยากมากขึ้น เพราะเราจะหาความหมายไม่ได้เลยจาก Dictionary ผู้อ่านต้องอาศัย

บริบท (Context) เดาความหมายเอาเอง ซึ่งจะต้องใช้ความสามารถหลายด้าน ประกอบกัน เช่น

By day he was straight faced and sober ; by night he was giggling and inebriated.

5. Transitional Words คือ กลุ่มคำในประโยคหรืออนุเลข (Paragraph) ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ข้อความที่ตามมาว่าจะเป็นไปในลักษณะสอดคล้องกันไปในแนวทางเดียวกันกับข้อความข้างหน้า เช่น

He planned to become an airline pilot, furthermore, he became one.

นอกจากนี้ยังมี Transitional Words อีกหลายประเภท เช่น บอกใจความแย้งกัน ใจความเป็นเหตุเป็นผลกันซึ่งผู้สอนควรจะศึกษาทำความเข้าใจให้ได้

จากที่กล่าวมาแล้ว ทำให้มองเห็นว่า การสอนอ่านนั้นขึ้นกับองค์ประกอบหลายด้าน ครูผู้สอนควรคำนึงและศึกษาองค์ประกอบเหล่านี้ให้ดีเสียก่อนแล้วศึกษาดูสภาพผู้เรียน หลังจากนั้นจึงพยายามหาทางส่งเสริมผู้เรียนให้มีความสามารถในองค์ประกอบต่าง ๆ จึงทำให้การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 ความสำคัญของการสอนอ่าน

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2527 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้วได้มากน้อยแค่ไหน

2. สามารถจับใจความที่สำคัญได้หรือไม่

3. สามารถที่จะเปรียบเทียบหรือแยกความแตกต่างได้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้วนั้นส่วนใหญ่เป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องสำคัญ เป็นความคิดส่วนตัวของผู้เขียน หรือ ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป

4. เมื่ออ่านแล้ว สามารถที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านมาได้ อย่างถูกต้องหรือไม่

5. สามารถที่จะตีความจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรือตาราง แสดงได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยแค่ไหน

6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่อง ให้เข้ามาสู่ประเด็นสำคัญตามที่ต้องการหรือไม่

7. สามารถจับใจความสำคัญหรือสาระจากเรื่องที่ได้อ่านอย่างน้อย เพียงใด

ดังนั้น จะเห็นได้ว่านักเรียนจะอ่านได้ดีก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยครูจัด หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองให้มากที่สุด บทเรียนน่าสนใจ สนุกสนาน เมื่อนักเรียนสามารถอ่านด้วยความสนุกสนาน จะเกิดความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ

1.6 ประเภทของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน โดยทั่วไป

การอ่าน เป็นจุดมุ่งหมายใหญ่ของการเรียนภาษาอังกฤษทั้งนี้เพราะในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่าน คือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกระดับจึงต้องมีการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านจับใจความ และเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้ด้วยแบบฝึกหัดที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และแบบทดสอบที่จะใช้วัดความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน จึงมีบทบาทสำคัญในการที่ครูจะฝึกทักษะนี้แก่นักเรียน

ในปัจจุบันครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นที่จะต้องรู้วิธีเขียน และเตรียมแบบทดสอบ เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยตนเอง (Paterno. 1965 : 273) และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองควรจะมียุทธวิธีในชั้นเรียนมากกว่าแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้พิมพ์หนังสือเรียน หรือหน่วยบริการด้านการทดสอบ เพราะครูเป็นผู้รู้ว่ามีวิธีการเรียนการสอนอะไรบ้างในชั้นเรียน (Oliva. 1969 : 203-204) ดังนั้น ในขณะที่ความจำเป็นในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยมีมากขึ้น ครูภาษาอังกฤษทุกคนควรจะศึกษาวิธีสร้างและการใช้แบบฝึกหัด แบบทดสอบชนิดต่างๆ

ที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

เทคนิคโดยทั่วไปในการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ การให้นักเรียนอ่านข้อความที่ประกอบด้วยปัญหาทางการอ่าน เช่น ความหมายเฉพาะของสำนวนต่าง ๆ ของภาษา แล้ววัดความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความนั้น โดยเฉพาะจุดที่ปัญหาต่าง ๆ มีความสำคัญ (Lado. 1961 : 232) โดยการถามคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น คำถามอาจจะเป็นแบบที่ให้นักเรียนตอบว่า ถูกหรือผิด (True-and-false type) แบบเลือกตอบ (multiple choice type) หรือแบบให้ตอบเป็นข้อความ (statement answers) หรืออาจจะมีการแบ่งประเภทแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านในลักษณะอื่นได้อีก ดังที่ สลิตา ฤกษ์สราญ (สลิตา ฤกษ์สราญ. 2522 : 116-120) กล่าวว่า เทคนิคการออกข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ทำได้หลายวิธี เช่น

1. คำถามถูกผิด (true-false items)
2. คำถามเหมาะสมไม่เหมาะสม (appropriate-imappropriate items)
3. การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (completion items)
4. การสรุปอย่างมีเหตุผล (logical inference)
5. การต่อเนื่องความคิด (continuation of thought)
6. ประโยคถามตอบในลักษณะเลือกตอบ (multiple-choice)

ในทางปฏิบัติ ครูเป็นผู้พิจารณาเลือกเองว่าจะใช้แบบทดสอบประเภทใดให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด เช่น การทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (reading comprehension) นั้น นิยมใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ (multiple choices) กันเป็นส่วนมาก และได้ผลดีเช่นเดียวกับข้อสอบแบบถูกผิด (true-false statement) (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. 2520 : 127) และในทางตรงกันข้าม หากไม่มีการทดสอบครูอาจจะนำเอาลักษณะดังกล่าวของแบบทดสอบมาดัดแปลงเป็นแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเพื่อให้นักเรียนฝึกความเข้าใจ และช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้นได้ ลักษณะของแบบทดสอบและแบบฝึกหัดดังกล่าวนี้จะพบได้ในแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ฝึกการอ่านทั่ว ๆ ไป จนเรียกได้ว่าเป็นแบบฝึกหัดแบบปกติ

ส่วนลักษณะของแบบฝึกหัดอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งยังไม่เป็นที่แพร่หลายในเมืองไทยเท่าใดนัก แต่มีประสิทธิภาพในการวัดความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้น คือแบบฝึกหัดแบบโคลซ ซึ่ง บลูมเมอร์ (Bloomer. 1962 : 173-181) ไพรแมน (Friedman. 1964 : 3420 - 3421) โฟเบียน (Faubion. 1972 : 4486 - A) กัสคอตท์ (Guscott. 1972 : 3861 - A) และ รินเดอร์ส (Rynders. 1972 : 5676 - 5677 - A) ได้ศึกษาและทดลองใช้และพบว่าแบบฝึกหัดแบบโคลซเป็นแบบฝึกหัดที่ช่วยฝึกการอ่าน และวัดความเข้าใจในการอ่านได้ดี ซึ่งจะกล่าวเกี่ยวกับวิธีการโคลซโดยละเอียดในลำดับต่อไป

1.7 การเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ (2523 : 27) ได้แบ่งความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กวัยต่าง ๆ ดังนี้

อายุ 15 - 16 ปี เด็กหญิงและเด็กชาย เริ่มอ่านหนังสือตามความต้องการของครู และสังคมของตน สนใจอย่างผู้ใหญ่

เด็กชายชอบเรื่องเกี่ยวกับวิชาการทดลอง งานอดิเรก และเลือกอ่านเฉพาะที่ตนสนใจ และมักว่าเด็กหญิงอ่านนวนิยายอยากเป็นสาว เป็นคนเพ้อฝันเหลวไหล

เด็กหญิงชอบนวนิยาย สะเทือนอารมณ์ ประวัติศาสตร์ คาบระพันธ์งานประดิษฐ์ งานฝีมือของผู้หญิง งานอดิเรก

สนใจการเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการแก้ปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ

ชอบอ่านมิตรสัมพันธ์

ชอบอ่านเรื่องการถาม ตอบจดหมาย แก้ปัญหาค้าง ๆ บางคนเห็นด้วย บางคนไม่เห็นด้วย

รัฐจวน อินทรกาแหง (2517 : 97) ได้จำแนกความสนใจการอ่านของวัยรุ่นได้ดังนี้

อายุ 15 ปี ตอนนี้มีความหุ่่มเหินในการอ่านผ่านไประบบแล้ว แต่ละคนจะเริ่มอ่านหนังสือตามความต้องการของโรงเรียนและสังคมของตน ยังคงชอบการอ่านอยู่ แต่ไม่หุ่่มเหินไปในทางใดทางหนึ่งเหมือนเมื่อก่อน

เด็กชายมักชอบเรื่องเกี่ยวกับวิชาการ งานอดิเรกและการทดลอง เด็กหญิงยังคงชอบนวนิยาย

อายุ 16 - 17 ปี ความสนใจในการอ่านค่อยเริ่มเป็นผู้ใหญ่ขึ้น จะมีความสนใจ ความต้องการและรสนิยมเป็นของตนเอง ค่อยเริ่มสนใจกับชีวิตอย่างผู้ใหญ่ สนใจกับเรื่องของโลก ของสังคมและปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ

บันลือ พกษะวัน (2521 : 134-135) ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของเด็กจากการค้นคว้าของ Terman and Lima ว่าเด็กวัยรุ่นจะสนใจการอ่านหนังสือที่ลึกซึ้ง และกว้างขวางมากยิ่งขึ้นกว่าวัยเด็ก เพื่อแสดงความต้องการของตน และจะทำให้มองเห็นว่าเด็กชายและเด็กหญิงส่วนหนึ่งมีความต้องการอ่านเหมือนกัน อีกส่วนหนึ่งสนใจแตกต่างกัน ดังนี้

วัย 15 ปี สนใจที่จะอ่านหนังสือเรียงรอยที่ยาวขึ้น หนังสือที่เกี่ยวกับกีฬาและการแข่งขัน ตำนานหรือเรื่องยาว รายละเอียดเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ของเทพเจ้า

ชายสนใจนิยายที่โลดโผน ผจญภัย งานอดิเรกต่าง ๆ นิยายลึกลับ ก็เริ่มให้ความสนใจบ้าง

หญิงเริ่มให้ความสนใจนิยายรักมากขึ้น งานอดิเรกเฉพาะอย่างและสนใจปัญหาเกี่ยวกับสังคมมากขึ้น สนใจในการประพันธ์และร้อยกรองมากขึ้น

วัย 15 ปี เริ่มสนใจหนังสือพิมพ์รายวัน ข่าวคราวเหตุการณ์และคอลัมน์เฉพาะเรื่อง เช่น ปัญหาชีวิต ความเคลื่อนไหวทางวิทยาศาสตร์ และการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ นิยายรักและเรื่องสั้นทั่วไป

ชายสนใจในวิชาการเฉพาะสาขาในวิชาชีพที่ตนสนใจ เช่น งานช่าง การเกษตร และนิยายสาร สารคดีท่องเที่ยวต่าง ๆ

หญิงมีความสนใจนิยายแบบผู้ใหญ่มากกว่าชาย และเป็นระยะเริ่มบ่งบอกความสนใจในเรื่องที่มีรสนิยมเฉพาะมากขึ้น

วัย 17 - 18 ปี การอ่านหนังสือวัยรุ่นในขณะนี้ บางส่วนอาจลดลงหรืออาจเพิ่มขึ้นอยู่กับความถนัด ความสนใจ งานการค้นคว้าหาแนวอาชีพที่ตนถนัด งานอดิเรกจะได้รับความสนใจมากขึ้น การค้นคว้าหาอ่าน เช่น ศิลปะ การพูด ในการคิดเด็กสนใจมาก ชายจะเริ่มทดลองเกี่ยวกับการประดิษฐ์

เครื่องยนต์กลไก งานอดิเรก เลี้ยงสัตว์ เพาะพืชอย่างจริงจัง หวังจะให้ความสนใจการดำเนินชีวิตของผู้ใหญ่ ปัญหาส่วนตัว งานบ้าน การถักทอ ซึ่งเป็นงานอดิเรกและสนใจหนังสือประเภทนี้เพิ่มขึ้น

คาร์ลเซน (Carlsen. 1967 : 21 - 30) ได้แบ่งความสนใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่น ไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) คือ ช่วงที่เด็กมีอายุ 11 - 14 ปี เด็กมักมีความสนใจในหนังสือที่เกี่ยวกับ สัตว์ การผจญภัย เรื่องลึกลับ เรื่องที่เหนือธรรมชาติ กีฬา โลกรอบ ๆ ตัว บ้านและชีวิตครอบครัว วิทยาศาสตร์ เรื่องตลก และประวัติศาสตร์

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) คือ ช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 14 - 16 ปี เด็กจะมีความสนใจในหนังสือที่เกี่ยวกับ การผจญภัย สงคราม ประวัติศาสตร์ เรื่องลึกลับ และชีวิตของวัยรุ่น

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) คือ ช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี เด็กมีความสนใจในหนังสือเกี่ยวกับ ประวัติบุคคลสำคัญ สังคม ประสบการณ์ที่เหนือความจริง และชีวิตแบบผู้ใหญ่

ในการคัดเลือกเรื่องหรือประเภทที่จะให้นักเรียนอ่าน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเฉลี่ยอายุระหว่าง 13 - 17 ปี พอสรุปได้ว่า ควรจะเป็นเรื่องที่ผู้เรียนมีความสนใจ และเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาทางด้านวิชาการ ตามความต้องการของครูหรือทางโรงเรียนด้วย นอกจากนั้น เนื้อหาจะต้องคำนึงถึง ภาษาคำศัพท์ ประโยค ที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงแนวความคิดของผู้เขียน และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน อันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จ

2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมาและ

ยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย (ศรีวิชัย สุวรรณภักดี. 2522 : 157) ผู้ที่ใช้ภาษาเขียน จึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดความหมายก็จะผิดไป หรืออาจจะไม่มี ความหมายเลยก็ได้ สำหรับความหมายของการเขียนนั้น ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียน นักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

โอเลวา (Oleva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่นซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

แมคคริมอน (McCrimon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ได้และทำให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1980 : 130) กล่าวว่า การเขียนคือความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร ผู้เขียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ออกมาเป็นตัวอักษรนั้น

อรุณี วิริยะจิตรา (Arune Wiriya-chitra. 1983 : 39-41) กล่าวว่า การเขียนนั้นไม่ใช่เพียงความสามารถในการแต่งประโยคได้เท่านั้น การเขียนที่ดีอย่างน้อยต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ความสามารถในการที่จะสร้างประโยค และความสามารถที่จะนำเอาประโยคเหล่านั้นมาเรียงกันให้เป็นข้อความที่มีความหมาย และต่อเนื่องกันได้อย่างสอดคล้องเพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูล ข่าวสารบางประการระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน หรือการเขียนก็คือ การใช้ระบบของภาษารวมกันในรูปของประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยคเหล่านั้นแสดงกริยาอาการและความคิดเห็นแทนผู้เขียน

นอกจากนี้ อรุณี ยังได้กล่าวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนกับนักเรียนไทยว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนไทยให้ความสนใจน้อยที่สุด นักเรียนจะรู้สึกเป็นกังวลมาก แต่หากได้ฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสดูเขียนบ่อย ๆ ก็พบว่า นักเรียนจะมีความก้าวหน้าในการใช้ภาษา นอกจากการเขียน

จะทำให้ได้รับการพัฒนาทางภาษาแล้วยังพบว่า ทักษะการเขียนยังจะช่วยเสริมทักษะการอ่านให้ดีขึ้นด้วย รวมทั้งก่อให้เกิดความคงทนในการจำมากขึ้น

จากความหมายของการเขียนที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การเขียนคือการเปลี่ยนภาษาพูดให้เป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษรซึ่งจะต้องเลือกความคิด คำประโยคที่มีจุดหมายมาจัดประสมการอย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยมและสามารถสื่อสารได้

2.2 ความสามารถในการเขียน

การเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับศัพท์และ โครงสร้างของภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (Oleva. 1969 : 5)

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้ ใช้แบบฟอร์มของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

แวลเลตต์ (Vallett. 1977 : 217) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนเป็นความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดตัวและไวยากรณ์โดยการเขียนอย่างเชี่ยวชาญในลีลาของภาษา

แพตตี้ (Patty. 1985 : 182-226) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวาง และพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

กล่าวโดยสรุป ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการใช้ศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ กลไกในการเขียน และสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

2.3 องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง สื่อความหมายได้

4. สลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้างการเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะหรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส

5. กลไกการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

2.4 ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในด้านการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียนนั้น ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบ โดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1978 : 245 - 255) คือ

1. Copying เป็นการลอกแบบโดยการเขียนข้อความลงบนกระดานให้นักเรียนคัดลอกลงสมุด หรือให้ลอกจากหนังสือก็ได้ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับประโยค ตัวหนังสือ โครงสร้างของประโยค การใช้อักษรตัวใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอนหรือจะให้นักเรียนเขียนตามคำบอกก็ได้ ทั้งนี้เป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว และแสดงถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วย

2. Reproduction นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้น จากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. Recombination นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเรียนมาทั้งจากการฟังและการอ่าน หรือประโยคที่เคยคัดลอก เคยจำมาแล้วนั้น แต่ความซับซ้อนมากขึ้นในด้านรูปแบบของโครงสร้างต่าง ๆ นำมาเปลี่ยนแปลงบางคำ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง ซึ่งนักเรียนรู้จักการใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. Guided Writing นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำ และโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องการเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย ในขั้นนี้ นักเรียนควรจะสามารถย่อความได้ ทำ Dicto - Comp ได้ แต่ครูยังต้องควบคุมให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลเป็นภาษาของตนก่อนภาษาคำต่างประเทศ

5. Composition นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการหาเค้าโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เองบ้าง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข เพื่อเป็นการฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่าง ๆ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 - 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้ คือ

1. การเขียนเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ

- ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปบทสนทนา และการขยายประโยค

- ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

- แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่องหรือให้เขียนใหม่แต่เปลี่ยนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีการเติมคำในช่องว่างตามเรื่องที่อ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

- ต่อบทสนทนา เขียนเติม ขยายบทสนทนา

- แปลเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็น

เรื่องเล่า

- เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก
4. การบรรยายภาพหรือสิ่งของ
5. การเขียนเรียงความ

นอกจากนี้ อะโบเดอร์อิน (Aboderin. 1986 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing)
2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Writing)
3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing)

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) ได้แก่ การเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1. Copying เป็นการคัดลอกฝึกการเขียนอย่างง่าย ๆ ให้กับเด็ก มีจุดมุ่งหมายให้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นประโยค หรือการเขียนตัวอักษรใหญ่ เป็นต้น

2. Gap Filling การเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก (Copy) วิธี Gap Filling นี้ อาจจะทำได้ดังนี้ คือ ครูผู้สอนนำเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน 2-3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งในข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมในข้อความนั้นให้สมบูรณ์

3. Controlled Composition Frame การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่าง ๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นประโยคเป็นข้อความนั่นเอง ครูผู้สอนจะให้คำต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ให้ประธานหลาย ๆ ตัว กริยาหลาย ๆ ตัว เป็นต้น นักเรียนจะต้องเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยค เป็นข้อความเองตามความเหมาะสม

4. Writing Down เป็นการฝึกเขียนที่ใช้ทักษะการฟัง เป็นการเริ่มกิจกรรม วิธีการ คือครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 2-3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความนั้น ๆ ให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้วเขียนข้อความนั้นจากเทป

5. Picture Writing การเขียนโดยใช้รูปภาพ ครูอาจจะหารูปภาพหรือการ์ตูนต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องมาใช้นสอนนักเรียน วิธีการ คือครูจะนำเอาภาพเหล่านั้นเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน นักเรียนต้องพยายามผูกให้เป็นเรื่องตามความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง เมื่อนักเรียนได้ความคิดและคำศัพท์ต่าง ๆ เป็นพื้นฐานแล้วครูให้นักเรียนเขียนเรื่องนั้น ๆ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

6. Sentence Combining การรวมประโยคเข้าด้วยกัน เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะปูพื้นฐานความสามารถทางการเขียนได้ดี โดยการให้ผู้เรียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น

The boy is in the shop.

He is buying some shirts.

รวมประโยคเป็น The boy in the shop is buying some shirts.

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Composition) เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจุดสำคัญ ๆ ให้เท่านั้น ก่อนลงมือเขียน ผู้เรียนควรอภิปรายร่วมกันในหัวข้อนั้น ๆ ก่อนแล้วจึงเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับสิ่งที่ตนต้องการแสดงออก

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Composition) เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้าย ที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในระดับมัธยมศึกษา การจะทำให้นักเรียนเขียนได้ถึงขั้นนี้เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก การเขียนแบบอิสระนั้นผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนเองและมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านเข้ามาผสมผสานกัน

2.5 เทคนิคการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

ไรม์ส์ (Raimes. 1983 : 150-153) กล่าวว่า "หน้าที่ของครูในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนของผู้เรียน นับเป็นส่วนสำคัญมากเช่นกัน เพราะจุดบกพร่องต่าง ๆ จะช่วยให้ครูวางแผนการสอนได้ถูกต้อง และเหมาะสมยิ่งขึ้น เท่าที่ปรากฏอยู่ ครูผู้สอนก็มีวิธีการตรวจแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หลังจากอ่านงานเขียนของผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนก็จะเขียนคำวิพากษ์วิจารณ์งานนั้น หรือใช้วิธีพูดคุยกับผู้เรียนโดยตรง เป็นการส่วนตัวเพื่อชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสีย หรือข้อบกพร่อง หรืออาจให้ผู้เรียนด้วยกันเป็นผู้ให้คำแนะนำเป็นต้น เมื่อเป็นดังนี้ ทำให้เกิดปัญหาตามมาคือ ครูผู้สอนไม่ทราบว่าจะใช้วิธีใดดีจึงจะเหมาะสมที่สุด ครูผู้สอนควรแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนทุกจุด ไม่เพียงแต่แก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะส่วนที่ต้องการเท่านั้น หรือละเลยข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เสีย เพียงแต่พิจารณาส่วนของเนื้อหาเท่านั้น หรือครูผู้สอนไม่ควรแก้ไขข้อบกพร่องเอง เป็นเพียงผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนเท่านั้นแล้วให้อีกโอกาสแก่ผู้เรียนแก้ไขจุดบกพร่องเหล่านั้นเอง เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ยังไม่มีข้อยุติที่ชัดเจน แต่ Raimes ได้เสนอแนะเทคนิคในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ในงานเขียนของผู้เรียน ครูผู้สอนไม่ควรใส่เครื่องหมายที่แสดงถึงความบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนทุก ๆ แห่งที่พบ ควรพิจารณาเฉพาะจุดบกพร่องที่สำคัญ เกี่ยวกับการสื่อความหมายของข้อความในการฝึกเช่น หากบทเรียนเป็นเรื่องของ Present Perfect แล้วผู้เรียนเขียนเรียงความและใช้ Present Perfect ผิด ครูผู้สอนอาจข้ามจุดบกพร่องจุดนี้ไปก่อน เพื่อพิจารณาจุดอื่นที่สำคัญกว่าหรือจะทำให้ความหมายของงานเขียนนั้นผิดหรือคลาดเคลื่อนไปได้
2. ตรวจสอบข้อบกพร่องอย่างรอบคอบ โดยศึกษาให้รู้ถึงสาเหตุของความบกพร่องนั้น ๆ การวิเคราะห์อย่างละเอียดว่า ผู้เรียนมีความรู้ะไรบ้างแล้ว และอะไรที่ผู้เรียนควรได้รับการสอนเพิ่มเติมนั้น จะช่วยให้ครูผู้สอนวางแผนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสม จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และในการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนนั้น จะต้องคำนึงเสมอว่ากิจกรรมนั้น ๆ

จะต้องอยู่ในกรอบของความรู้ และความสามารถของผู้เรียน ได้รับการฝึกจากทางโรงเรียนเท่านั้น รวมทั้งครูผู้สอนจะต้องจัดบกพร่องของผู้เรียนให้เขาได้รับทราบเอาไว้ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองที่จะได้แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

3. ครูผู้สอนจะต้องพยายามหาข้อดีของงานเขียนของผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพราะโดยปกติในงานเขียนแต่ละชิ้นจะมีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่องปะปนกันไป ครูควรจะยกส่วนดีของงานเขียนแต่ละชิ้นมาพูดเป็นตัวอย่างด้วย เพราะผู้เรียนแต่ละคนก็ต้องการที่จะให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความสามารถของตนด้วยเช่นกัน

4. ทว่าการคัดลอกหรือทำสำเนาข้อความที่มีข้อบกพร่องในการเขียนให้กับผู้เรียนทุก ๆ คน เช่น หลังจากแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนจะแจกจ่ายประโยคที่เขียนผิดให้กับผู้เรียนทุก ๆ กลุ่ม กลุ่มละ 3 ประโยค ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องพยายามใช้ความรู้ที่มีอยู่มาแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เมื่อเสร็จแล้วให้นำผลที่ได้มาเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่ถูกต้องต่อเพื่อน ๆ ด้วย ในขณะที่เดียวกันผู้เขียนข้อความตัวอย่างนั้น ก็ต้องยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง และจดจำคำแนะนำเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

5. ครูผู้สอนควรใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ต่อไปนี้ช่วยในการตรวจเพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเขียนอันจะทำให้การตรวจเป็นไปอย่างรวดเร็วก่อนที่ผู้สอนหรือผู้ตรวจจะใช้เครื่องหมายเหล่านี้ จะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจและมีความสามารถพอที่จะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ เครื่องหมายดังกล่าวได้แก่

//	ย่อหน้าความใหม่
S.P.	สะกดผิด
Cap.	ต้องใช้พยัญชนะตัวใหญ่
P	ผิดในเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน
V	ใช้กริยาผิดกาล (Tense)
↪	เปลี่ยนตำแหน่งคำ
Vocab	เลือกใช้คำผิด
form	ใช้รูปของคำผิด เช่น efficient เป็น efficiency เป็นต้น

^	พยัญชนะหรือคำใดคำหนึ่งตกไป
gr	ผิดไวยากรณ์
SB	ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นประโยคที่ถูกต้อง
SS	โครงสร้างประโยคผิด
//	แยกออกจากกันหรือารรค
∪	เขียนติดกัน

เป็นต้น

การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องนั้น ครูผู้สอนอาจจะใช้วิธีวงกลมในส่วนที่ผิดหรือขีดเส้นใต้ แล้วใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ส่วนผู้เรียนเองต้องพยายามแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

6. พยายามรวบรวมข้อบกพร่องของผู้เรียน แล้วหาทางช่วยเหลือผู้เรียนขจัดความบกพร่องเหล่านั้นทิ้งไปเสีย โดยครูผู้สอนอาจจะทำเป็นวารสารหรือสิ่งพิมพ์เป็นจดหมายเปิดผนึก หรือจัดทำบอร์ดคำผิดภายในห้องเรียนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นและได้รับการพัฒนาการเขียนให้มากที่สุด

7. ครูผู้สอนพึงระลึกไว้เสมอว่า ควรเอาใจใส่ต่อข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างจริงจังและต้องทำด้วยความมั่นใจว่าผู้เรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นจริง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่าความสามารถในการเขียนเป็นผลพลอยได้จากวิธีสอนของผู้วิจัย ดังนั้น รายละเอียดในการสอนรวมทั้งวิธีการตรวจข้อบกพร่องในงานเขียนของผู้เรียนจะไม่ทำอย่างละเอียด แต่จะเลือกวิธีการบางวิธีเพื่อความเหมาะสมกับวิธีสอน เวลา และโอกาสเท่านั้น ผู้วิจัยจะมุ่งความสนใจเฉพาะการสะกดคำ การเลือกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ของผู้เรียนเท่านั้น โดยการตรวจจะเริ่มจากการให้เด็กแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนงานกันระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่มจะช่วยกันตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของตน แล้วนำเสนอผลงานต่อสมาชิกในห้องเรียน ครูผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือในบางโอกาส และจะจดบันทึกข้อบกพร่องเหล่านั้นไว้เพื่อหาทางแก้ไขในโอกาสต่อไป

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

งานวิจัยภายในประเทศ

พรทิพย์ ตั้งไชยารวงศ์ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และ การทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน และนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนแบบโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดทำยบทเรียน มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประภาศน์ พฤทธิประภา (Prapart Brudhiprabha. 1972 : 35 - 39) ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความจากเรื่องที่ผู้วิจัยกำหนดให้เขียนและให้เลือกเขียน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนไทยมักใช้โครงสร้างประโยคผิด ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความด้านการใช้โครงสร้างประโยคผิด

ประเภทและตัวอย่างที่ผิด	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	จำนวนครั้งที่ผิด	เปอร์เซ็นต์
1. ใช้ "to" ระหว่างคำกริยาช่วย เช่น "I will to take a bath."	150	35	23.33
2. ไม่ใช้ "to" ในกรณีที่คำกริยาซ้อนคำกริยา เช่น "I want play ping-pong."	123	38	30.89
3. ใช้ "to" หลังคำว่า "like" และ "go" ที่ต้องตามด้วยรูปแบบ "...ing" เช่น "The woman likes to sewing."	12	12	100.00
4. ใช้ "be" ระหว่างคำกริยาช่วย กับคำกริยา เช่น "I will be swim."	47	19	40.42
5. ใช้ "to be" ระหว่างคำกริยาช่วย กับคำกริยา เช่น "I will be to party."	25	7	28.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทและตัวอย่างที่ผิด	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	จำนวนครั้งที่ผิด	เปอร์เซ็นต์
6. ใช้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยาผิด เช่น "I lives with my father."	145	26	17.81
7. ใช้รูปแบบ "...ed" ผิด เช่น "This maked me very sad."	18	6	33.33
8. ใช้รูปแบบ "...ing" หลัง "be" ผิด เช่น "I am go to Chiangmai."	82	31	37.80
9. ใช้ "now" + "...ing" ในความหมายที่เป็น Present Continuous tense เช่น "Now I studying"	41	5	12.19
10. ใช้ "was" และ "were" เป็นตัวแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น "I was finished Pratom 7."	82	35	42.56

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทและตัวอย่างที่ผิด	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	จำนวนครั้งที่ผิด	เปอร์เซ็นต์
11. ใช้ "had" เป็นตัวแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น "It had happened."	85	29	34.11
12. ใช้รูปแบบ "...ed" ของคำกริยาหลัง "be" เช่น "I shall be rested."	34	17	50.00

งานวิจัยต่างประเทศ

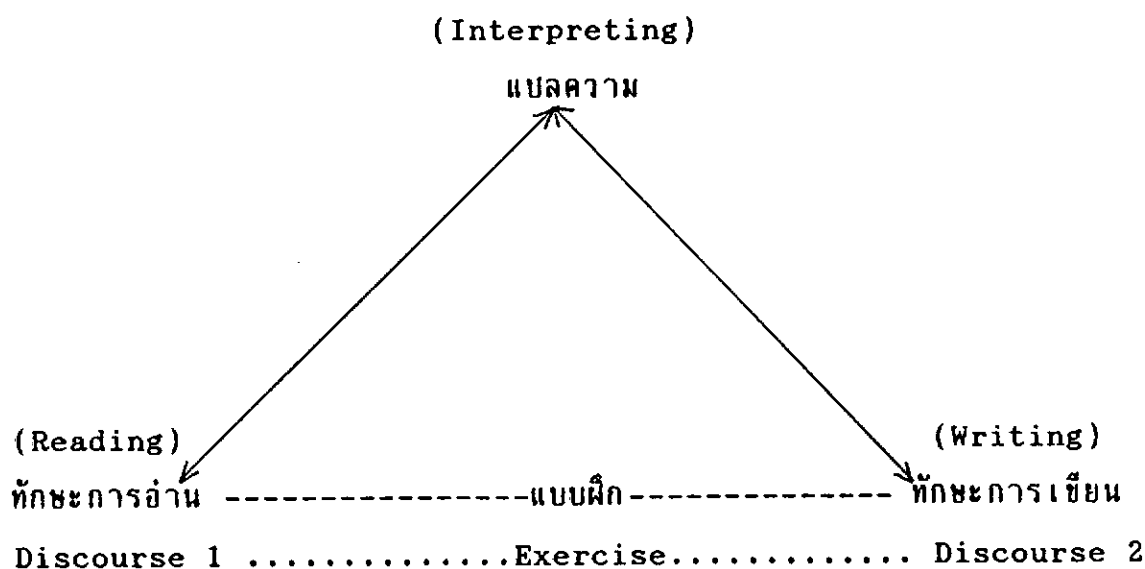
O' hare. 1972 : 32 - 6378 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการเขียนประโยคที่มีต่อการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยไม่ต้องสอนไวยากรณ์แบบให้กฎเกณฑ์ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะวัดผลของการฝึกเขียนประโยคด้วยปากเปล่ากับการเชื่อมประโยคด้วยการเขียน โดยใช้เวลาในการทดลอง 8 เดือนเศษ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีโครงสร้างประโยคที่ยาวกว่า ผู้วิจัยสรุปว่า การเชื่อมประโยคด้วยปากเปล่า และด้วยการเขียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์

เปอรอน (Perron. 1975 : 4316 - A) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา ได้เปรียบเทียบการทดลองการสอนเขียนด้วยวิธีการเชื่อมประโยคของ โอ แฮร์ กับวิธีสอนแบบเก่า โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเชื่อมประโยคของ โอ แฮร์ ทำคะแนนได้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเก่า และการสอนเขียนด้วยวิธีเชื่อมประโยค ยังช่วยพัฒนาทักษะทางด้านโครงสร้างให้แก่ นักเรียนในระดับประถมศึกษา นอกจากนี้ การสอนโดยวิธีนี้ยังจูงใจนักเรียนได้ดีกว่าวิธีสอนแบบเก่า

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ได้ผลนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาเข้ามาบูรณาการร่วมกันทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ในการเรียนแต่ละครั้ง อันจะเป็นการเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความรอบรู้ทางภาษามากยิ่งขึ้น ทักษะการอ่านและการเขียนก็เช่นเดียวกัน นักการศึกษาทั้งหลายได้ค้นพบว่า ทักษะทั้งสองจะเป็นทักษะทางภาษาที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก นักเรียนจะสามารถอ่านสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นถ้านักเรียนมีความสามารถทางทักษะการเขียนดี และหากนักเรียนมีความสามารถทางทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย

วิดโดสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย ดังภาพประกอบ 1

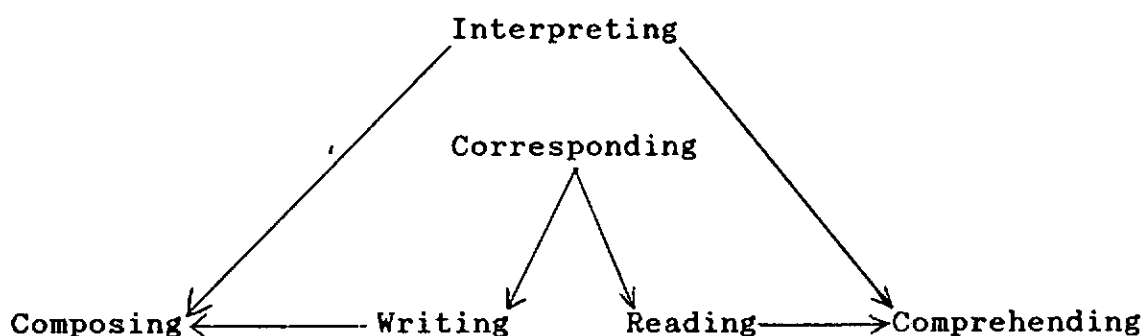

ภาพประกอบ 1 แสดงการพัฒนาาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

จากแผนภาพ จะเห็นว่า ทักษะการอ่านและการเขียน สัมพันธ์กันตลอดเวลา โดยมีแบบฝึก (Exercises) เป็นตัวเชื่อม เช่นการบทสนทนาที่ 1 (Discourse 1) แบบฝึก ให้นักเรียนตีความ (Interpret) สิ่งที่ได้ อ่านได้ไปสู่ทักษะการเขียน (Writing) โดยให้เขียนคัดแปลงจากบทสนทนาที่ 1 (Discourses 1) ไปสู่บทสนทนาที่ 2 (Discourses 2) สิ่งเกิดภาพประกอบ 2 อีกครั้ง

Production

Receptive

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

มีนักการศึกษาหลายท่านที่สนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน เช่น

งานวิจัยภายในประเทศ

ปี 2519 กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ .01

ปี 2522 อุไร แฉล้ม (2522 : 35) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษาครูชั้นปีที่ 1 5 แห่ง พบว่า ความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปี 2530 เกษม บารุงเวช (2530 : 84) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA และวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี MIA มีความสามารถในการอ่านและเขียนสูงขึ้น และสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ปี 2530 นัตดา ขจรนที (2530 : 104 - 105) ได้ศึกษาถึงความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ และแนวการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่าความสามารถทางการอ่านและเขียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านและเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนของคู่มือครู

งานวิจัยต่างประเทศ

ปี 1962 เฮย์ส (Heys. 1962 : 320 - 322) พบว่า ในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มผู้เรียนที่ครูใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดูอ่านมาก ๆ แล้วจึงนำไปสู่การเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้มีการฝึกเขียนเพียงอย่างเดียว เขาสรุปผลการวิจัยว่า การอ่านมาก ๆ ส่งผลให้ความสามารถทางการเขียนดีขึ้นด้วย

ปี 1967 โดแนลสัน (Krashen. 1984 : 5 ; citing Donalson. 1976) ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับ 10 โดยให้เขียนเรียงความ 8 เรื่อง และให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบสอบถาม ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีคือ ผู้ที่อ่านหนังสือมากและอ่านบ่อย ๆ และยังอ่านหนังสือหลายประเภทอีกด้วย

ปี 1971 คาลฮูน (Calhoun. 1971 : 1971 - A - 1972 - A) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษาโดยใช้การอ่านอย่างวิเคราะห์ วิจารณ์เป็นพื้นฐาน โดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนด้วยการให้อ่านและวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียน และมีการอภิปรายถึงเทคนิคการเขียน แล้วจึงใช้

เทคนิคการเขียนดังกล่าวมาใช้ในการเขียนของตนเอง โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นปีที่ 1 แห่ง Eastern Nazavene College พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าวสามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์ด้วยวิธีการแบบนั้น

ปี 1976 โทมัส (Thomas. 1976 : 6302 - A) ได้ศึกษาถึงขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านและการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็งถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน การศึกษานี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเซาท์แคโรไลนา จำนวน 505 คน พบว่าความรู้เดิมในการเขียนนั้น จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งผลจากการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

ปี 1978 แอปเปิลบี (Krashen. 1984 : 4; citing Applebee. 1978) ได้ทำการสำรวจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 481 คน ที่มีความสามารถในการเขียนดีซึ่งเคยได้รับรางวัลการเขียนมาแล้ว เขารายงานว่านักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเขียนเหล่านั้น มีนิสัยรักการอ่านสม่ำเสมอ

ผลจากการทดลองศึกษาค้นคว้าดังที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีจะมีความสามารถในการเขียนดีด้วย เพราะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ยิ่งของการเขียน

4. ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับวิธีการโคลซ

เกี่ยวกับวิธีการโคลซนี้ ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

1. วิธีการโคลซ คือ การตัดคำจากข้อความ ซึ่งมี 2 ลักษณะคือ การตัดคำในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน หรือตัดทุกคำตามแบบอย่างเฉพาะราย (Particular type) การตัดคำบางคำที่ใช้วิธีสุ่มคำ เช่น ตัดออกทุกคำที่ 5 หรือทุกคำที่ 10 หรือตัดคำบางชนิดเช่นคำนาม คำกริยา เป็นต้น (Weintraub. 1968 : 567)

2. วิธีการโคลซ คือ วิธีการตัดคำออกจากข้อความโดยอัตโนมัติ ผู้เรียนจะต้องคิดทำนายคำมาเติมแทนที่คำที่ถูกตัดออกไป การทำนายคำที่ถูกตัดออกไปนั้น ผู้เรียนจะต้องอาศัยความรู้เดิม ความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ตัวแนะนำที่เป็นเนื้อความ ความรู้เรื่องการใช้คำและรวมถึงความสามารถในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วย (Culhane. 1970 : 410)

3. วิธีการโคลซ เป็นวิธีการตัดคำ จากข้อความในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน และปกติจะคงประโยคแรกและประโยคสุดท้ายให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์โดยไม่ตัดคำ

วิธีการโคลซนี้ เริ่มใช้เป็นครั้งแรกโดย Wilson L. Taylor ในปี ค.ศ. 1953 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารซึ่งจะเป็นไปในรูปของเสียงหรือสิ่งพิมพ์ก็ได้ เทเลอร์ได้อธิบายว่าการสื่อสารใด ๆ จะต้องมีผู้รับ (Receiver) และผู้ส่ง (Source) เสมอ การสร้างวิธีการโคลซ คือ การลุ่มตัดคำของข้อความออกโดยถือว่าลักษณะของคำทุกชนิดจะเป็น คำนาม คำสรรพนาม คุณศัพท์ หรือ คำวิเศษณ์ มีโอกาสเท่ากันในการที่จะถูกตัดออกจากข้อความ การใช้วิธีการโคลซก็คือให้ผู้รับสื่อเติมคำในช่องว่างแทนที่คำที่ขาดหายไป ประสิทธิภาพของการสื่อสารจะประเมินได้จากหน่วยคำที่เติมนั้นว่ามีจำนวนถูกหรือใกล้เคียงคำเดิมมากน้อยเพียงใด

หลักการของวิธีการโคลซ

การใช้วิธีการโคลซ ผู้ใช้จำเป็นต้องทราบที่มาของวิธีนี้โดยตลอด เพื่อจะได้เข้าใจกระบวนการของวิธีการโคลซ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการตีความหมาย ผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ดียิ่งขึ้น ซึ่งหลักการของวิธีการโคลซนี้ จันทอรรถบรรพต (2515 : 14 - 17) ได้อธิบายว่า วิธีการโคลซ อาศัยหลัก 3 ประการ คือ

1. จิตวิทยาคลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology)
2. ทฤษฎีข่าวสาร (Information Theory)
3. สื่อการคาดคะเนในเรื่องลำดับขั้นตอนการตอบ (Mediation hypothesis in response hierarchy)

1. จิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology)

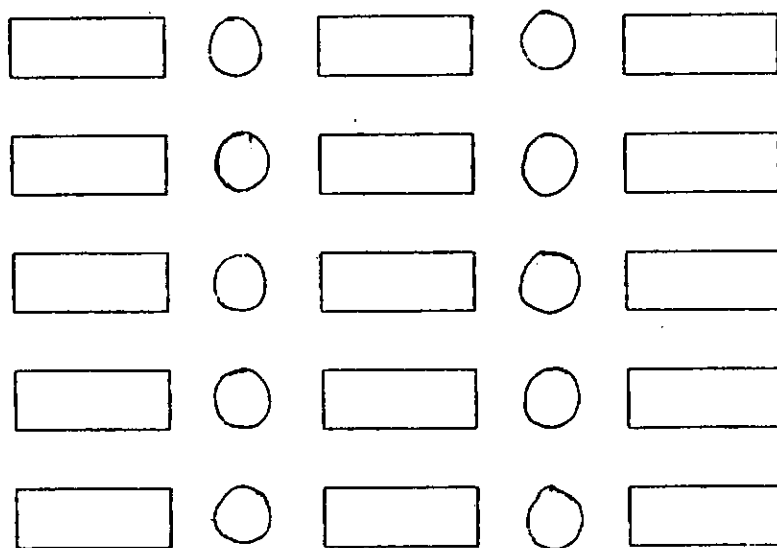
นักจิตวิทยากลุ่มนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้ว่า บุคคลมีแนวโน้มที่จะมองเห็นกระสวนต่าง ๆ เห็นความแตกต่างของสิ่งหนึ่งจากภูมิหลัง (background) ของสิ่งนั้น และทำภาพให้สมบูรณ์จากสิ่งชี้แนะเพียงเล็กน้อยได้ นอกจากนี้ยังเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงผลผลิตของสิ่งเร้าที่ไม่สัมพันธ์กัน แต่บุคคลจะกระทำการใด ๆ เพื่อรวบรวมสิ่งเร้าต่าง ๆ ให้เป็นส่วนรวมทั้งหมด (Whole or Gestalt) นักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้อธิบายกระบวนการของการรับรู้ด้วยหลักต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1.1 หลักของความใกล้ชิด (Proximity) กล่าวว่า บุคคลจะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งอยู่ใกล้กันว่า อยู่ในกลุ่มเดียวกันมากกว่าแยกกัน เช่น ภาพประกอบ 3 เรามักจะมองเห็นว่าจุดต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันเป็นกลุ่มเดียวกัน ส่วนภาพประกอบ 4 เราจะเห็นว่าจุดต่าง ๆ นั้นไม่สัมพันธ์กัน (Hansen. 1977 : 143)

ภาพประกอบ 3 และภาพประกอบ 4 แสดงหลักของความใกล้ชิด

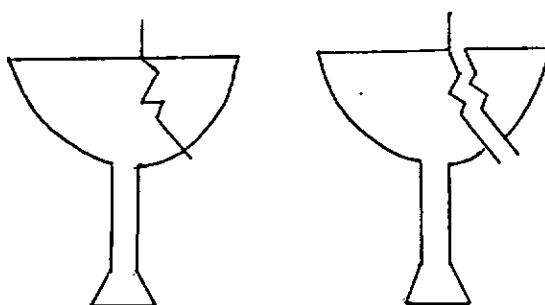
1.2 หลักของความคล้ายคลึง (Similarity) กล่าวว่า บุคคลจะรับรู้สิ่งเร้าที่คล้ายคลึงกันเข้ารวมไว้ในกลุ่มเดียวกัน เช่น สิ่งของสีเดียวกัน สิ่งของที่มีรูปร่างเหมือนกัน ขนาดเดียวกัน ดังในภาพประกอบ 5 (Hansen. 1977 : 144)

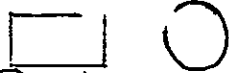
ภาพประกอบ 5 แสดงหลักของความคล้ายคลึง

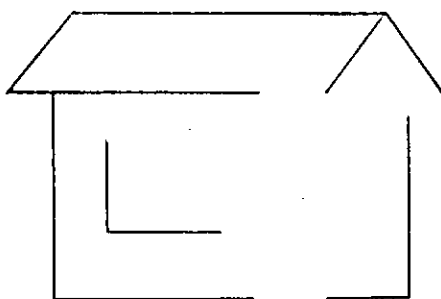
จากภาพประกอบ 5 เรามีแนวโน้มที่จะมองเห็นภาพดังกล่าวแยกเป็น 2 กลุ่มคือ รูปสี่เหลี่ยม และรูวงกลมตามแนวตั้งมากกว่าจะมองเห็นกลุ่มที่มีทั้งรูปสี่เหลี่ยมและวงกลมตามแนวนอน

1.3 หลักของความต่อเนื่อง (Continuity) กล่าวว่า บุคคลจะรับรู้สิ่งเร้าซึ่งดูเหมือนกันจะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันให้เป็นสิ่งเดียวกันทั้งหมด เช่น ภาพประกอบ 6 คนส่วนมากจะมองเห็นเส้นหยักบนแก้วต่อเนื่องเป็นเส้นเดียวกัน มากกว่าจะเห็นเส้นหยัก 2 เส้น (Lindgren and Bryne. 1971 : 214)

ภาพประกอบ 6 แสดงหลักของความต่อเนื่อง

1.4 หลักของความสิ้นสุด (Closure) กล่าวว่า บุคคลจะรับรู้ ส่วนของสิ่งเร้าต่าง ๆ ในภาพรวมมากกว่าจะแยกรับรู้ทีละส่วน เมื่อเราสังเกตเห็นสิ่งที่มีรูปร่างไม่สมบูรณ์ เรามีความโน้มเอียงที่จะมองข้ามความไม่สมบูรณ์ และจะรับรู้ในสิ่งที่สมบูรณ์แทน ดังนั้น Closure จึงมีความหมายถึงแนวโน้มที่จะต่อเติม ส่วนที่ขาดหายไปนั้นให้สมบูรณ์เช่นภาพประกอบ 7 คนส่วนมากจะ ไม่รู้สึกว่าเป็นเส้น หลาย ๆ เส้น แต่จะเห็นเป็นภาพบ้านหลังหนึ่ง หรือคำว่า AMERICA คนส่วนมากจะ มองเห็นเป็น AMERICA โดยการเติม E ที่ขาดไป หรือรูป ที่มีบางส่วนขาดหายไป เราก็มักจะมองเห็นภาพ ที่สมบูรณ์ เรียก ได้ว่าผู้รับรู้ทำให้ Closure นักเขียนการ์ตูนก็มักจะใช้หลักนี้ในการเขียนภาพล้อ บุคคลสำคัญโดยเขียนเฉพาะส่วนที่สำคัญที่สุดไว้เท่านั้น ส่วนอื่นจะเว้นไว้ไม่เขียน เป็นต้น (Hansen. 1977 : 143)

ภาพประกอบ 7 แสดงหลักของความสิ้นสุด

จากหลักการของ Closure นี้เอง เทเลอร์ ได้ดัดแปลงคำว่า Cloze มาเป็น Closure ตามทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology) มาใช้ในการทดสอบทางภาษา เรียกว่า วิธีการโคลซ (Cloze Procedure) วิธีการนี้ประกอบด้วยการตัดคำในข้อความออกโดยวิธีสุ่มคำทางสถิติ และเว้นช่องว่างของคำที่ถูกตัดออกไปในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบสนองโดยการเติมคำที่ขาดหายไป (Templeton. 1977 : 292) ซึ่งเขาอธิบายว่าการเติมคำในวิธีการโคลซนี้ อาศัยหลัก Closure ดังที่กล่าวมาแล้ว คือ เมื่อมนุษย์มองเห็นประโยคไม่สมบูรณ์ ก็จะพยายามทำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ด้วยการเติมคำที่เหมาะสม และได้ใจความสมบูรณ์ (Taylor. 1957 : 19)

2. ทฤษฎีข่าวสาร (Information Theory)

หมายถึง ในการเติมคำที่ขาดหายไปในการสื่อสาร การสรรหาคำที่นำมาเติมจะเป็นคำที่มีโอกาสถูกได้ง่ายหรือยากก็ขึ้นอยู่กับบริเวณที่ช่องว่างว่าจะสามารถใส่คำต่าง ๆ ได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าเป็นช่องว่างที่จะเติมคำต่าง ๆ ได้มากก็แสดงว่าในช่องว่างนั้นมีคำที่ให้ข่าวสารรายละเอียด (Information) มาก ส่วนช่องว่างใดที่มีข้อความประกอบเป็นเชิงบังคับหรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่าคำที่ตามมาควรจะเป็นคำอะไร หรือคำชนิดใด ช่องว่างนั้นจะถือว่าให้ข่าวสารรายละเอียดน้อย นั่นคือ เกิดข้อความซ้ำซ้อนมาก่อน (Redundancy) จึงทำให้คำที่ตามมามานายได้ง่ายขึ้น ดังตัวอย่าง

"ฉันออกไปซื้อ.....เมื่อวาน" คำที่จะนำมาเติมในช่องว่างมีมากมายที่จะเติมแล้วได้ใจความดี เช่น อาจจะเป็นคำนามเหล่านี้ ของขวัญ ขนม เสื้อผ้า ดอกไม้ หนังสือ เป็นต้น การที่จะทำนายหรือหาคำได้ถูก จะทำได้ยาก เพราะมีคำให้เลือกมาก

"ท่านกำลัง.....ข่าวจาก.....จุฬา" การหาคำว่า "ฟัง" และ "วิทยุ" ตรงช่องว่างทั้งสองตามลำดับจะง่ายกว่าตัวอย่างแรก เพราะข้อความที่มีอยู่ช่วยบอกหรือบังคับในตัวอย่างควรจะเติมคำว่าอะไรลงไป

จากประโยค "ท่านกำลัง.....ข่าวจาก.....จุฬา" นั้น การหาคำว่า "ฟัง" และ "วิทยุ" ตรงช่องว่างทั้งสองจะง่ายกว่าในตัวอย่างแรก เพราะมีข้อความที่เป็นตัวแนะ (context Clues) ในบริบท กล่าวคือ คำว่า "กำลัง" จะเป็นตัวแนะให้ผู้อ่านทราบว่า คำต่อไปคือคำกริยา และคำว่า "ข่าว" จะเป็นตัวแนะให้ทราบว่ากริยาที่จะมาเติมต่อจากกำลังจะต้องเป็น "ฟัง" หรือ "อ่าน" แต่ข้อความที่ว่า "ท่านกำลัง.....ข่าวจาก.....จุฬา" ผู้อ่านจะต้องเติมคำว่า "ฟัง" มากกว่า "อ่าน" ดังที่ แอนเดอร์สัน (Anderson, 1966 : 167) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเติมคำในข้อความสรุปได้ว่า ผู้อ่านจะตัดสินใจใช้คำใด ๆ มีความหมายเช่นใดนั้น ต้องจับใจความสำคัญของประโยคให้ได้

เมื่อเลือกคำว่า "ฟัง" ในช่องว่างแรกแล้ว ก็ต้องเติมคำว่า "วิทยุ" ในช่องว่างหลัง เนื่องจากมีความซ้ำซ้อนมาก่อนในคำว่า "ฟัง" คือ ฟังวิทยุ ซึ่ง เทมเปลตัน (Templeton, 1977 : 293) ได้กล่าวถึง ความซ้ำซ้อนทางภาษา

พอสรุปสาระสำคัญได้ว่า เราสามารถใช้ความรู้ทางภาษาที่ปรากฏซ้ำซ้อนกันมาก่อนในข้อความเพื่อทำนายว่าคนอื่นพูดอะไร หรือเพิ่มเติมในสิ่งที่คนอื่นเขาจะเอาไว้อีกตลอดจนเพื่อแปลความหมายขององค์ประกอบทางภาษาของข้อความนั้นให้ได้

3. สื่อในการเดาคาคะเนในเรื่องลำดับขั้นตอนในการตอบ

(Mediation hypothesis ในเรื่อง Response hierarchy) หมายถึง การเลือกคำตอบตามลำดับขั้นจากความคุ้นเคยและขั้นตอนแบบแผนการใช้คำนั้น ๆ หรือการใช้คำตามลำดับขั้นในการตอบ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีต่อคำ ๆ นั้น ในหลักการทางไวยากรณ์ แบบแผนการใช้คำที่เกิดจากความเคยชินหรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการใช้คำนั้น ๆ กับเนื้อหาที่อ่าน ดังตัวอย่าง

"ทุกเช้าฉันได้ยิน.....ทำให้ต้องลุกขึ้นจากเตียงนอน" คำที่น่าจะนำมาเติม เราทราบว่าจะต้องเป็นเสียงอะไรอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะ เป็นเสียงไก่ขัน นกร้อง รถวิ่ง ระฆัง แตรรถ หรือเสียงนาฬิกาปลุกก็ได้ การเลือกคำใดคำหนึ่งจากคำที่นำมาเติมนั้นก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ หรือความรู้ ความเคยชินของผู้เรียนต่อคำนั้น

กระบวนการอ่านและวิธีการโคลซ

จันทอร บรูณบรรพต (2515 : 17 - 18) อธิบายว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญในการจดจำคำ (Word recognition) ความสามารถในการแยกตอบสนองสิ่งที่รับรู้ เช่น ตัวหนังสือ (Perceptual discrimination) ตลอดจน การใช้เหตุผลในการตีความหมายสิ่งที่รู้เห็นจากสัญลักษณ์ตีพิมพ์ต่าง ๆ (Cognitive reasoning) จันทอร บรูณบรรพต ได้จัดกระบวนการอ่านออกให้เห็นตามลำดับขั้นของพฤติกรรมดังนี้

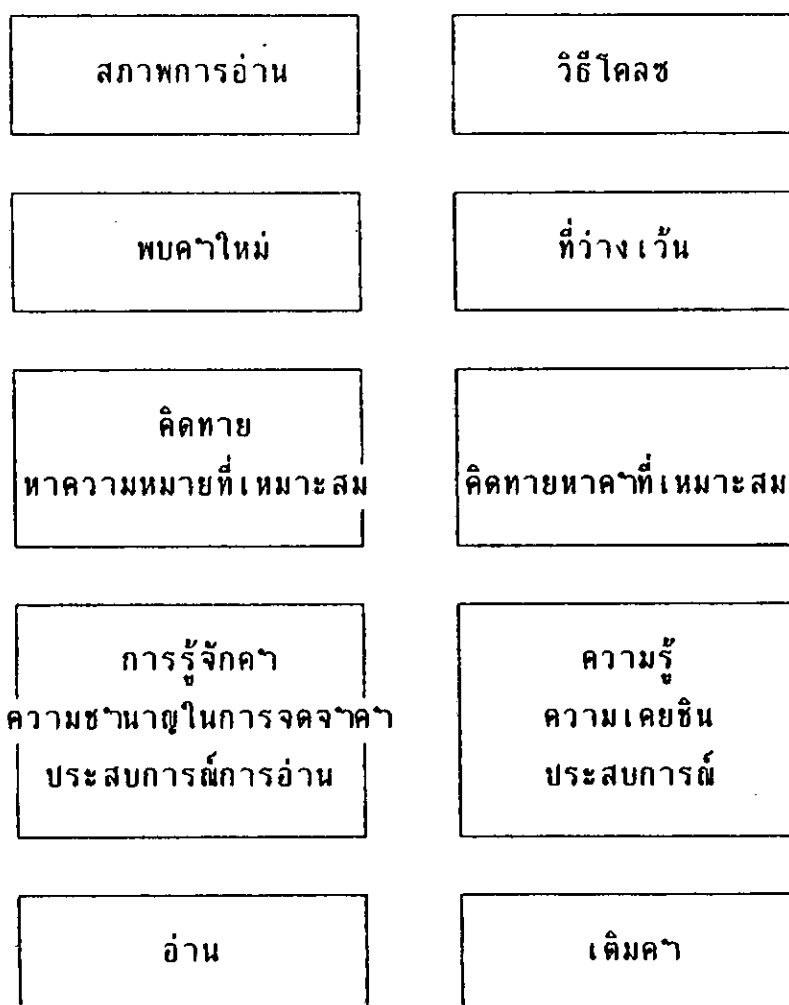
ขั้นที่ 1 ได้แก่ การรับสื่อสาร (Receiving Communication) คือ เมื่อเห็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตัวพิมพ์

ขั้นที่ 2 เป็นการแยกหรือเลือกตอบสนองตามตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตัวพิมพ์ (Making discrimination response to graphic symbols)

ขั้นที่ 3 เป็นการแปลสัญลักษณ์ตัวพิมพ์หรือตัวหนังสือเป็นคำพูด เพื่อเข้าใจความหมาย (Decoding graphic symbols to speech)

ขั้นที่ 4 เป็นการสัมพันธ์ความหมายจากคำพูดกับสัญลักษณ์ตัวพิมพ์ คือ
ข้อความที่อ่าน (Getting meaning from the printed page)

จากลำดับขั้นตอนของกระบวนการอ่าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกระบวนการโคลซ จะเห็นได้ว่า มีความคล้ายคลึงกันในส่วนที่ว่าจะมีการคิด และพยายามหาคำที่เหมาะสมมาเติมลงในช่องว่างซึ่งคำที่ขาดหายไปในการโคลซ ก็เหมือนกับการพบคำใหม่ในสภาพการอ่าน ผู้อ่านจะต้องคิดเสาะหา หรือหาความหมายที่เหมาะสมมาสัมพันธ์กับคำใหม่นี้ เหมือนกับการหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมายเหมาะสมเช่นกัน ซึ่งแผนภูมิต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงของสภาพการณ์ทั้งสอง

ภาพประกอบ 8 แผนภูมิเปรียบเทียบสภาพการอ่านและวิธีการโคลซ

เมื่อพิจารณาหลักการของวิธีการโคลซ และความสัมพันธ์ของวิธีการโคลซ กับสภาพการอ่านแล้ว จะเห็นได้ชัดว่าการประเมินความสามารถในการอ่านจากวิธีการโคลซนี้ จะกระทำได้เพราะหน่วยคำที่ใช้ในการประเมินผลจะขึ้นอยู่กับความรู้ประมวลคำต่าง ๆ ประสบการณ์ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาที่อ่านตลอดจน การคิดโยงความหมายของสิ่งที่อ่านทั้งหมดอย่างแจ่มแจ้ง ซึ่งเป็นลักษณะ หรือ คุณสมบัติของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านนั่นเอง

วิธีการสร้างแบบฝึกโคลซ

วิธีการสร้างโคลซ เป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก ดังมีหลักการดังนี้คือ
(จรรยา เรืองมาลัย. 2525 : 14 - 18)

1. เลือกข้อความที่มีคำประมาณ 250 - 300 คำ ลักษณะของข้อความ ต้องเป็นลักษณะแบบที่มีใจความสมบูรณ์ ชัดเจนในตัวเอง ผู้อ่านไม่ต้องใช้ความรู้จากที่อื่นมาประกอบและข้อความต้องมีความยาวพอที่จะใช้ตัดคำได้ตามจุดประสงค์ของผู้สอนว่า จะตัดคำเท่าไร (ไม่ควรเกิน 50 คำ) ข้อควรระวังในการเลือกข้อความคือ ไม่ควรเลือกในเรื่องที่คลุมเครือ หรือดึงความสนใจของผู้ทำออกจากเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องที่มีข้อขัดแย้งหรือเนื้อหาที่ผู้ทำอาจไม่เห็นด้วยอย่างมาก เช่น ด้านการเมือง อีกประการหนึ่งคือ ข้อความที่นำมาใช้กับวิธีการโคลซ ไม่ควรประกอบด้วยเนื้อหาที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปแล้ว คือถึงไม่อ่านให้จบก็สามารถตอบได้

2. เมื่อเลือกข้อความได้แล้วให้นับจำนวนคำทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนคำที่คิดว่าจะตัด ได้เท่าไรให้ถือเอาจำนวนคำที่ได้มาเป็นหลักในการตัดคำ เช่น คำในข้อความทั้งหมดมี 320 คำ ถ้าเราต้องการจะตัดคำในข้อความออก 40 คำ ให้นำ 40 หาร 320 ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 8 เพราะฉะนั้นให้ตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 8 โดยทั่วไปแล้ว ประโยคแรกหรือ 2 - 3 ประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของข้อความจะไม่มี การตัดคำ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบเรื่องที่จะดำเนินต่อไป การทำโคลซ ผู้สอนควรจะบอกผู้เรียนว่า ควรอ่านเรื่องทั้งหมดก่อน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับข้อความและรู้ความหมายของเรื่องก่อนที่จะเติมคำ การตัดคำที่นิยมมาก คือ การตัดคำทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7 หรือ 8

ชนิดของแบบฝึกโคลซ

อลเลอร์ (Oller. 1979 : 345 - 346) ได้สรุปชนิดต่าง ๆ ของแบบฝึกโคลซ ตั้งแต่ต้นมาจนถึงปัจจุบัน ดังนี้

1. แบบกำหนดสัดส่วนคงที่ (Fixed-ratio method) แบบที่ใช้กันแพร่หลายที่สุด และใช้ในการวิจัยมากที่สุดด้วย การสร้างโคลซแบบนี้มีวิธีการดังนี้ คือ ตัดคำในข้อความที่ให้ ณ ตำแหน่งตายตัว เช่น ทุก ๆ คำที่ 5 อัตราส่วนก็เป็น 1 : 5 เป็นต้น โดยที่วิธีนี้ จำนวนคำที่ถูก (Exact words) หรือคำใกล้เคียงซึ่งเป็นที่ยอมรับ (Contextually appropriate words) ก็จะเป็นเครื่องชี้บอกความสามารถของผู้เรียบเรียงถ้อยคำในข้อความที่กำหนดให้

2. แบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ (Variable-ratio method) แทนที่จะตัดคำเป็นสัดส่วนตายตัวคงที่เหมือนแบบแรก แบบนี้ก็กลับใช้วิธีเลือกตัดคำเฉพาะที่ต้องการจะตัด เช่น ตัดเฉพาะคำที่มีความหมายในตัวเอง ซึ่งได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ เป็นต้น หรืออีกวิธีหนึ่ง อาจจะเว้นเฉพาะคำที่หาหน้าตามหลักไวยากรณ์ เช่น คำบุพบท คำสันธาน คำกำกับคำนาม เป็นต้น

3. แบบผสม (Mixed method) แบบนี้อาจใช้วิธีการจากแบบที่ 1 ควบคู่ไปกับวิจารณ์สภาพของผู้สร้างโคลซ ว่าที่ใดสมควรจะตัดออก แบบนี้มักจะใช้ในการสอนในชั้นเรียนทั่ว ๆ ไปแทนที่จะใช้วิธีนับแล้วตัดคำที่อยู่ในลำดับที่ตายตัว ก็ใช้วิธีการนี้เป็นแนวทางในการตัดคำ แต่ถ้าบังเอิญตัดไปตรงกับคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน เช่น วิสามานยนาม วัน เดือน ปี หรือคำอื่น ๆ ก็จะไม่ข้ามไปเลย

อนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาแบบฝึกโคลซมาใช้ทั้ง 3 แบบ โดยจะนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ให้

กลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับการใช้แบบฝึกโคลซแบบที่ 1

กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับการใช้แบบฝึกโคลซแบบที่ 2

กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับการใช้แบบฝึกโคลซแบบที่ 3

วิธีการตรวจโคลซ

ได้มีผู้ทำการทดลองหาวิธีการตรวจโคลซไว้มากท่าน พอสรุปวิธีการและข้อคิดเห็นจากงานเขียนของอลเลอร์ (Oller. 1979 : 367 - 375) ดังนี้

1. ตรวจเฉพาะคำตอบที่ถูกต้องตรงกับต้นฉบับ (The exact word method) วิธีนี้เป็นวิธีที่เทย์เลอร์ (Taylor. 1930 : 20) ใช้โดยให้เหตุผลว่าความสามารถของผู้อ่านในการที่จะเติมคำที่ตรงกับผู้สร้างโคลงต้องการ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับของความสัมพันธ์ระหว่างระบบภาษาของผู้สร้างโคลงและผู้อ่าน

2. ตรวจคำที่มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียง (Contextual - appropriateness) วิธีนี้อาจมองตรวจคำซึ่งสามารถเติมในช่องที่เว้นไว้ได้อย่างเหมาะสม คือเหมาะสมทั้งทางหลักไวยากรณ์และความหมาย แม้จะไม่ตรงกับคำที่ผู้สร้างโคลงระบุไว้ การที่จะพิจารณาว่าคำ ๆ นั้นเหมาะสมหรือไม่นั้น ให้ทำดังนี้ ให้ดูว่าเป็นคำที่ไปกันได้กับคำข้างเคียง หรือทำให้ใจความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากน้อยเพียงไร ถ้าไม่มีปัญหา ก็ถือว่าคำนั้นถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

3. การให้น้ำหนักแก่ระดับความเหมาะสม (Weighting Degrees of appropriateness) ในกรณีที่คำตอบหนึ่งรู้สึกว่าจะมีความเหมาะสมกว่าคำตอบอื่น ๆ มีวิธีการที่จะพิจารณาอยู่ 2 วิธีคือ วิธีแรก ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างชนิดของคำที่มีต่อความสัมพันธ์ทางด้านภาษาในข้อความที่ให้ ส่วนวิธีหลังให้เปรียบเทียบคำตอบเดียวกันกับเจ้าของภาษา

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการโคลง

ในต่างประเทศได้มีการทดลองนำเอาวิธีการโคลงมาใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดอย่างแพร่หลาย เช่น บลูมเมอร์, ไพรด์แมน, โพเบียน, กัสคอตต์ และรินเดอร์ส (Bloom. : 1962, Friedman. : 1964, Faubian. : 1972, Guscott และ Rynders. : 1972) โดยได้นำเอาวิธีการโคลงมาใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผลจากการวิจัยโดยการใช้แบบฝึกหัดแบบโคลงนี้ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (สายสมร จินันทุยา. 2525 : 27 - 28)

นอกจากนี้แล้ว วิธีการโคลงยังได้ถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านในลักษณะเป็นบทเรียนสำเร็จรูป โดยการใช้ข้อความของสมิธ (Donal E.P. Smith's model of comprehension) กับนักเรียนระดับเกรด 6 โดยใช้คำต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในระดับเกรด 4 แต่ข้อความยากขึ้น ในข้อความจะตัดเฉพาะคำที่สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านตามที่สมิธได้ทำเอาไว้

แล้วนำไปทดลองกับเด็กนักเรียนในเกรด 6 จำนวน 18 คน พบว่านักเรียนสามารถเติมคำได้ถูกต้องร้อยละ 75 - 95 ในระดับเดียวกันกับเกณฑ์ในการหาบทเรียนสำเร็จรูป (จรรยา เรืองมาลัย, 2525 : 30 อ้างอิงมาจาก Jongma, 1971 : 7)

ต่อมา คัลเฮน (Culhane, 1970 : 410 - 413) ได้เสนอแนะให้หาวิธีการโคลสมาใช้ฝึกความเข้าใจ หรือทดสอบความเข้าใจในการอ่านในชั้นเรียน ทั้งนี้เพราะแบบฝึกหัดและแบบทดสอบโคลสสามารถสร้างได้ง่าย และประหยัดกว่าแบบทดสอบอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งง่ายกว่าแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ แบบฝึกหัดโคลสนี้ นอกจากจะใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านแล้ว ยังมีประโยชน์ในการสอนกระสวนต่าง ๆ ในภาษา (Language Patterns) ได้ เช่น การสอนรูปสรรพนามต่าง ๆ รูปของคำนามและคำกริยา เป็นต้น คัลเฮนสรุปว่าการใช้วิธีการโคลสจะเป็นประโยชน์ทั้งฝ่ายนักเรียนและฝ่ายครูด้วย

รินเดอร์ส (Rynders, 1972 : 5676 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านหลาย ๆ วิธี รวมทั้งวิธีการโคลสด้วย โดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลส และแบบฝึกหัดที่เป็นข้อความสมบูรณ์และมีคำถาม ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 189 คน ที่ลุ่มมาจากโรงเรียนระดับกลางย่านชานเมืองอุตสาหกรรมของเมืองนิวยอร์ก โดยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยอีก 2 กลุ่ม เป็นนักเรียนหญิงกลุ่มหนึ่งและนักเรียนชายอีกกลุ่มหนึ่ง ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ และหลังจากนั้นได้ทำการทดสอบนักเรียนทั้งหมดด้วยแบบทดสอบของเกตส์ และ แมคจินิตี (Gates and Maginitie's reading test) ผลการวิจัยพบว่า การฝึกด้วยวิธีการโคลสมีประสิทธิภาพในระดับเดียวกันกับการใช้คำถามฝึกความเข้าใจในการอ่าน

เบล (Bell, 1981 : 5009 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการโคลสในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐฮาวาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 117 คน ซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลสให้นักเรียนเติมคำในข้อความที่มีความยาว 200 - 500 คำ และมีการอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของคำที่เติมลงในข้อความ ผลการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียน

ด้วยวิธีการโคลซมีคะแนนความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มากกว่ากลุ่มที่ไม่เรียนด้วยวิธีการโคลซ จากการวัดโดยใช้ Metropolitan achievement test (MAT) ในทำนองเดียวกัน กรีน (Green. 1982 : 2341 - A) ก็ได้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการโคลซที่ใช้เป็นเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

มาร์เลย์ (Marley. 1982 : 2187 - A) ได้ศึกษาวิธีการโคลซในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 2 - 8 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้วิธีการโคลซ ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

ในปีเดียวกัน รอเจอร์ (Roger. 1982 : 287 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการโคลซในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งศึกษาเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนด้วย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่ำ ซึ่งเรียนด้วยวิธีการโคลซ และมีการอภิปรายเกี่ยวกับการเติมคำในกลุ่มเพื่อน มีคะแนนเพิ่มขึ้นทั้งความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการเรียน

นอกจากนี้ บาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20 - 24) ได้เสนอวิธีการโคลซเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ ดังมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ครูเริ่มการสอนด้วยการบอกจุดประสงค์ของกิจกรรม การแบ่งกลุ่มทำงานและการตรงต่อเวลา
2. ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีการเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่องที่ให้ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการเดาคำตามความคิดของเขาจากการอ่าน
3. ครูแจกข้อความให้นักเรียนอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และถามคำถามเกี่ยวกับสาระ หรือใจความของเรื่อง

4. ครูแจกข้อความให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความอย่างถูกต้อง และหยุดเฉพาะคำที่เว้นว่างไว้ ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจพร้อมครู

5. ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยการพิจารณาความหมายและไวยากรณ์ด้วย

6. ครูให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่หายไป ครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ

7. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มดูเฉลย ซึ่งครูอาจจะใช้วิธีฉายแผ่นโปสเตอร์หรือพิมพ์ข้อความแจก โดยให้ผู้เรียนเปรียบเทียบงานในกลุ่มของตนเองกับเฉลยที่ให้พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับคำที่นักเรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำตอบซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างด้วย

สำหรับในประเทศไทย ได้มีผู้นำเอาวิธีการโคลชมาสร้างเป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังเช่น การวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตราจารย์ (2515) พิมพ์พรณ สมหอม (2516) สมภารรณาลายกนก (2522) พรพรรณ ศิริจรูญวงศ์ (2524) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คาราวดี นิตยศรี (2518) ได้ศึกษาพบว่า การตัดคำทุกคำที่ 8 ของแบบทดสอบโคลช มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด

พรทิพย์ ตั้งไชยารวงศ์ (2527 : 147) ได้นำเอาวิธีการโคลชมาใช้ฝึกเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลชมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้น

กรรณิการ์ ทองทา (2528 : 128) ได้ใช้วิธีการโคลชเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้กลุ่มทดลองเรียนการอ่านด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม (R.S.M.) และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยวิธีการโคลช ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการทั้งสองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มกลางและกลุ่มคำที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการโคลชมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มกลางและกลุ่มคำที่เรียนการอ่านด้วยวิธีอาร์ เอส เอ็ม

ศรีสกุล คำนุทธศิลป์ (2529 : 64) ได้ทำการทดลองใช้วิธีการโคลซ วิธี SQ3R และคู่มือครู เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการโคลซมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น จากผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าวิธีการโคลซนั้นสามารถนำมาใช้วัดความสามารถและพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและเขียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ครูจึงควรนำเอาวิธีการโคลซมาใช้เป็นเทคนิคในการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนและควรมีการเสริมแรงเมื่อผู้เรียนสามารถเติมคำตอบได้ถูกต้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดคำในแบบทดสอบโคลซ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า หลักการสร้างแบบทดสอบโคลซ หรือแบบฝึกหัดแบบโคลซ ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

1. เลือกข้อความที่มีความยาวประมาณ 200 - 250 คำหรือความยาวที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
2. การตัดคำออกจากข้อความ อาจใช้วิธีการตัดคำแบบสุ่ม (Random deletion) การตัดคำทุกช่วงความถี่เท่า ๆ กัน (Every n^{th} word deletion) การตัดเฉพาะคำที่สำคัญ ๆ ออกจากข้อความ (Important word) หรือการตัดคำใดก็ได้ (Any word deletion)
3. ชีดเส้นแทนที่ช่องว่างของคำที่ตัดออกไป

วิธีการตัดคำออกจากข้อความที่สร้างเป็นแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดโคลซนี้ มีผลต่อลักษณะและคุณภาพของแบบทดสอบโคลซ (ดาราดี นิตยศรี. 2518 : 18) ดังผลการวิจัยที่นำมาเสนอ ดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1953 เทย์เลอร์ (Taylor. 1953 : 421 - 422) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการตัดคำในแบบทดสอบโคลซ โดยเปรียบเทียบกับการตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 ผลปรากฏว่า การตัดคำในช่วงต่าง ๆ นี้ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้ ไม่แตกต่างกัน

ในปีต่อมา เทย์เลอร์ (Taylor. 1954 : 4) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการตัดคำของแบบทดสอบโคลซว่า การที่จะจำกัดตัดเฉพาะคำที่สำคัญ (Important word) ออกจากข้อความ เช่นตัดคำนาม หรือคำกริยาออกจากข้อความมากกว่า

การตัดคำกับคำนาม (Article) หรือคำสันธาน (Conjunction) นั้น ทำไม่ได้ เนื่องจากอาจพบว่า ข้อความหนึ่งมีค่าที่สำคัญมากกว่าอีกข้อความหนึ่งถึง 2 เท่า แม้ข้อความนั้นจะมีความยาวเท่ากันเพราะความจำเป็นที่จะบรรจุคำชนิดนั้น ๆ เข้าไปในข้อความแตกต่างกัน จึงจำเป็นที่จะต้องให้คำชนิดนี้ปรากฏในข้อความตามสัดส่วนที่ควรจะปรากฏ จะตัดคำอย่างมีสัดส่วนสามารถทำได้ดีเป็นอย่างไร ทั้งวิธีการตัดคำแบบสุ่มและการตัดคำในช่วงความถี่เท่า ๆ กัน เพราะเมื่อตัดคำออกจากข้อความจำนวนหนึ่งแล้วจะเหลือคำเฉพาะ (Specific word) ที่แตกต่างกันในข้อความเพียงพอที่จะช่วยให้ข้อความสมบูรณ์ได้ อย่างไรก็ดี การตัดคำในช่วงความถี่ของคำเท่า ๆ กัน เป็นวิธีที่ดีที่สุดด้วยเหตุที่ว่าสามารถเปรียบเทียบความยากง่ายของเรื่องราวที่มีเรื่องต่างกันได้อย่างเชื่อถือได้

เทย์เลอร์ (Taylor. 1957 : 19 - 26) ได้ทำการวิจัยในปี ค.ศ. 1957 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซ 3 ชนิด คือ แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำใดก็ได้ (Any word deletion) แบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำง่าย (Easy word) เช่น คำสันธาน คำสรรพนาม คำกริยา เป็นต้น และแบบทดสอบที่ตัดเฉพาะคำยาก (Hard word) เช่น คำนาม คำกริยาและคำวิเศษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันทั้ง 3 แบบ กับแบบทดสอบเกณฑ์ความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อนการนึกได้ทันทีและความถนัด (Criterion tests of pre - reading knowledge, immediate recalls and aptitude) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบเกณฑ์ความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อนกับแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำง่าย ๆ นั้นต่ำที่สุด แต่ความสัมพันธ์กับแบบทดสอบที่ตัดคำใดก็ได้นั้นสูงที่สุด ส่วนแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำที่ยากมีความสัมพันธ์สูงสุดกับความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อน เทย์เลอร์แนะนำว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำใดก็ได้ใช้ได้ดีที่สุดกับการทดสอบความเข้าใจ ความถนัดและความยากง่ายของข้อความ

ในปีเดียวกัน แรกกิน (Rankin. 1957 : 146) พบว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำใดก็ได้ใช้วัดความเข้าใจที่ได้จากความหมายทางโครงสร้างที่ดีที่สุด และแบบทดสอบโคลซที่ตัดเฉพาะคำนาม คำกริยา ใช้วัดความเข้าใจที่ได้จากความหมายทั่วไปดีที่สุด

ส่วนในประเทศไทย ก็ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการตัดคำในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้คือ

ในปีพ.ศ. 2516 พิมพ์พรณ สมหอม (2516) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 และ 8 กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบและแบบทดสอบวิชาอ่านเอาเรื่องภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 จำนวน 207 คน จากโรงเรียนวัดพลับพลาชัย พบว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำทั้ง 2 แบบ สามารถใช้แทนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบและแบบทดสอบวิชาอ่านเอาเรื่องภาษาไทยได้ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ได้จากแบบทดสอบโคลซทั้ง 2 ชุดในชั้นต่าง ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ระหว่างแบบทดสอบโคลซทั้ง 2 ชุด ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พิมพ์พรณ สมหอม ได้ให้ข้อสังเกตว่า ความสามารถในการอ่านน่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดคำในแบบทดสอบ กล่าวคือ ถ้าเหลือคำหรือข้อความไว้มาก ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงย่อมเติมคำได้ง่าย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำทุกคำที่ 8 ได้ดีกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 จึงสามารถใช้ข้อความที่เหลืออยู่เป็นจำนวนมากในแบบทดสอบที่ตัดคำทุกคำที่ 8 มาเป็นตัวแนะในการเติมคำ และทำให้สามารถเติมคำได้ถูกมากกว่าในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 ซึ่งคำต่าง ๆ ถูกตัดไปเป็นจำนวนมาก

ในปี พ.ศ. 2518 คาราวดี นิตยศรี (2518 : 42 - 46) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า การตัดคำต่างกัน 5 ตำแหน่งของแบบทดสอบโคลซ คือตัดทุกคำที่ 5, 6, 7, 8 และ 9 จะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน 5 ตำแหน่งนั้น มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมด และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวมาทั้งหมด มาทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งหมดสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลซที่ตัดทุกคำที่

8 ได้ดีที่สุด พร้อมกันนี้ ดาราวดี นิตยศรี ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าสำหรับนักศึกษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 นั้น การตัดคำที่ 8 ออกจากข้อความ เป็นช่วงความถี่ที่เหมาะสมที่สุด

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการตัดคำในแบบทดสอบโคลชดังกล่าว จะเห็นได้ว่ายังไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่จะตัดสินได้ว่า แบบทดสอบโคลชควรจะใช้การตัดคำในช่วงความถี่เท่าใด เพราะผลการวิจัยยังไม่สอดคล้องเป็นแนวเดียวกันหมด แต่พอจะสรุปได้ว่า ตำแหน่งการตัดคำออกจากข้อความมีผลต่อลักษณะ และคุณภาพของแบบทดสอบโคลช และแบบทดสอบโคลชยังสามารถจำแนกความแตกต่างของความสามารถทางการอ่านของผู้ทำแบบทดสอบได้ อย่างไรก็ดี ออลเลอร์ (Oller, 1973 : 107) กล่าวว่า ยังไม่มีการวิจัยอย่างจริงจังเกี่ยวกับจำนวนความถี่ระหว่างคำที่ถูกตัดออกจากข้อความกับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการตัดคำที่ 8 ในการสร้างแบบฝึกหัดแบบโคลช เนื่องมาจากข้อเสนอแนะของ ดาราวดี นิตยศรี ดังกล่าวข้างต้น

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและวิธีการสอนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลชโดยการทำแบบฝึกแบบโคลช 3 แบบ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช โดยการทำแบบฝึกโคลช 3 แบบ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

6. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และการทำแบบฝึก
โคลช 3 แบบ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา อ 013 (อังกฤษหลัก 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา อ 013 (อังกฤษหลัก 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 90 คน ซึ่งสุ่มมาจากประชากร โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับความสามารถ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1.2.1 แบ่งระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มประชากรออกเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้คะแนนดิบของผลการเรียนวิชา อ 012 (อังกฤษหลัก 2) ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีเกณฑ์ในการแบ่ง ดังนี้

1.2.1.1 นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
ภาษาอังกฤษสูง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 75 คะแนนขึ้นไป

1.2.1.2 นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
ภาษาอังกฤษปานกลาง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 26 - 74 คะแนน

1.2.1.3 นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
ภาษาอังกฤษต่ำ คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 25 คะแนนลงมา

1.2.2 นำนักเรียนในแต่ละระดับความสามารถที่มีคะแนนเท่ากัน
หรือใกล้เคียงกันมาจับกันเป็นคู่แล้วสุ่มอย่างง่ายจากนักเรียนที่มีระดับความสามารถ
ในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 15 คู่ รวม 90 คน
แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียน
ที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ
15 คน

1.2.3 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มแล้ว นำมาจับฉลากเพื่อแบ่ง
เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการสอน
ด้วยวิธีต่างกัน ดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2.4 กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการ โคลซ
ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่ม
จะมีนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง ต่ำ
อย่างละ 5 คน เมื่อได้กลุ่มย่อย 3 กลุ่มแล้ว นำมาจับฉลากอีกครั้งเพื่อให้ได้รับ
การใช้แบบฝึกโคลซต่างกัน ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับการใช้แบบฝึกโคลซ แบบที่ 1

กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับการใช้แบบฝึกโคลซ แบบที่ 2

กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับการใช้แบบฝึกโคลซ แบบที่ 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

2.1 แผนการสอนด้วยวิธีการโคลซ จำนวน 8 แผน

2.2 แผนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้นำคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ 2 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจากผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน โดยให้นักเรียนเลือกเขียนเพียงเรื่องเดียว

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการสอน จากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษ ของ ศรีวิชัย สุวรรณภักดี (2522 : 149 - 155)

3.1.2 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จุดประสงค์รายวิชา อ 013 (อังกฤษหลัก 3) คู่มือครู แบบเรียน และขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน

3.1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนจำนวน 8 เรื่อง ซึ่งนำมาจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้

3.1.4 สร้างแผนการสอน 2 วิธี

3.1.4.1 แผนการสอนด้วยวิธีการโคลซ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการสอนของบาสติดาส (Bastidas. 1984 : 20-24) แล้วสร้างแผนการสอนจำนวน 8 แผน

3.1.4.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ยึดแนวการสอนและการจัดกิจกรรมของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เป็นหลักและสร้างแผนการสอนจำนวน 8 แผน

3.1.4.3 นำแผนการสอนทั้ง 2 วิธี ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ เป็นผู้ตรวจสอบ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์ การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายและการ ประเมินผล

3.1.4.4 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจแก้ไขแล้ว มาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยอีกครั้งก่อนนำไปใช้ทดลองสอนจริงต่อไป

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบ ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Writing English Language Tests ของ J.B. Heaton (1975 : 103-124) หนังสือ A Language Test Handbook ของ Andrew Harris (1983 : 64 - 95) หนังสือ Modern Language Test ของ Vallete (1977 : 349 - 356) หนังสือ Construction the Test ของ David P. Harris (1972 : 325 -340) หนังสือ Taxonomy ของ Bloom (1979 : 207) หนังสือ Techniques in Testing ของ Madsen (1983 : 212) และเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวล แพร่ดกุล (2520 : 407)

3.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากชุดการอ่านที่ได้คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งมีระดับความยากง่ายเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนทั้ง 16 คาบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยออกข้อสอบวัด พฤติกรรมต่าง ๆ 4 พฤติกรรม ดังต่อไปนี้คือ

1. การแปลความ
2. การตีความ
3. การขยายความ
4. การจับใจความสำคัญ

3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจริญศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบที่เขียนขึ้นมานั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(บุญเชิด ภิฑูโฑอนันตพงษ์. 2526 : 88-89) บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออกหรือไม่ก็นำไปแก้ไขปรับปรุงแต่งข้อสอบใหม่

3.2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 ท่านได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.2.6 นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) และคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (P) ระหว่าง .40 - .68 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง .27 - .62 ไว้จำนวน 30 ข้อ

3.2.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกจำนวน 30 ข้อไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

3.3 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

3.3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Writing English Language Tests ของ J.B.Heaton (1975 : 236) หนังสือ A Language Test Handbook ของ Andrew Harris (1983 : 144) หนังสือ Modern Language Testing ของ Vallete (1977 : 200) หนังสือ Construction the Test ของ David P.Harris (1972 : 340) หนังสือ Taxonomy ของ Bloom (1979 : 207) หนังสือ Techniques in Testing ของ Madsen (1983 : 212) และแนวความคิดการสร้างข้อสอบของ Oller (1979 : 472)

3.3.2 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในส่วนที่เกี่ยวกับทักษะการเขียน

3.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียนแบบทดสอบนี้มีภาพที่กำหนดให้ 2 ภาพแต่ให้นักเรียนเลือกเขียนเรียงความเพียงเรื่องเดียวจากภาพ 1 ภาพ จำนวน 80 - 100 คำ

3.3.4 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัย รวมทั้งเพื่อตรวจสอบความชัดเจน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3.3.5 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.3.6 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบการเขียนเรียงความ จะยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing)	5
2. ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

3.3.7 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียนเรียงความ ของนักเรียน ดังนี้

3.3.7.1 มีวุฒิต่ำปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

3.3.7.2 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ อย่างน้อย 2 ปี

3.3.8 หาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คนโดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 70) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู จากกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง ต่ำ ผู้วิจัยจึงวางแผนการทดลอง โดยใช้

4.1.1 2 x 3 Factorial Design (ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 233) สำหรับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าข้อ 1-3 โดยทำการศึกษาระหว่าง การสอน 2 วิธีคือ การสอนด้วยวิธีการโคลซ กับ การสอนตามคู่มือครู และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับคือ สูง ปานกลาง ต่ำ

4.1.2 3 x 3 Factorial Design (ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 233) สำหรับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าข้อ 4-6 โดยทำการศึกษาระหว่าง แบบฝึกโคลซ 3 แบบ และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง ต่ำ

4.2 ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

4.2.1 แบ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คน โดยการจับสลาก แล้วกำหนดให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

4.2.2 จัดปรุมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียนบทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

4.2.3 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4.2.4 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น ดังนี้

1. กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยใช้ เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับชั้น ดังนี้

1.1 ผู้สอนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรม การเรียนการสอนและแบ่งกลุ่มทำงาน

1.2 ผู้สอนอธิบายวิธีการเดาคำที่หายไปจาก เนื้อเรื่องที่ให้พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดง ออกในการเดาคำตามความคิดของเขาจากการอ่าน

1.3 ผู้สอนแจกข้อความที่ตัดคำแล้วให้นักเรียนอ่าน ประโยคแรกและประ โยคสุดท้ายอย่างรวดเร็ว และถามคำถามโยงเข้าสู่บริบท (Context)

1.4 ผู้สอนอ่านข้อความนั้นให้นักเรียนฟัง โดยเน้น การออกเสียงสูง-ต่ำ ที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนอ่านตามในใจ

1.5 ให้ผู้เรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งหนึ่ง แล้ว ช่วยกันคิดหาคำที่หายไปโดยการพิจารณาความหมาย และโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย

1.6 ให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่ หายไป ผู้สอนคอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำตามสมควร

1.7 ผู้สอนเฉลยโดยการใช้แผ่นใส หรือพิมพ์ ข้อความแจก โดยให้นักเรียนเปรียบเทียบกับงานกลุ่มของคนพร้อมทั้งมีการอภิปราย ร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่ผู้เรียนเติม และความเป็นไปได้ของคำตอบ บางคำซึ่ง ผู้สอนจะเป็นผู้อธิบาย พร้อมยกตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านหรือเขียนเรียงความ โดยใช้ศัพท์ หรือสำนวนจากเรื่องที่อ่าน

2. กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ เวลา ในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับชั้นดังนี้

2.1 สร้างความสนใจในการเรียน โดยอาจใช้วิธี เร้าใจ สนทนา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2.2 แจ้งจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดหมาย ปลายทางของการเรียนการสอน

2.3 ให้แนวทางการเรียนรู้ เป็นการให้แนวทางแก่นักเรียนในการอ่านเนื้อเรื่อง โดยการสอนคำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างไวยากรณ์ที่สำคัญในเนื้อเรื่อง

2.4 ให้เนื้อหาแก่นักเรียน โดย

2.4.1 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง

1. เทียบ และนักเรียนอ่านตามในใจ

2.4.2 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องตามลำพัง

โดยกำหนดเวลาให้

2.4.3 ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ ด้วยคำถามประเภท ใช่ - ไม่ใช่ (Yes / No Questions) หรือคำถามประเภทต้องการข้อมูล (Wh-Questions) เป็นต้น

2.4.4 ประเมินผลการอ่าน เป็นการประเมินค่าผลการอ่านของนักเรียน ว่าได้ผลตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนเพียงใด ทำได้โดยการสังเกต การตอบคำถาม

2.4.5 ส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยการให้ทำการบ้าน หรือ ทำแบบฝึกหัดเสริม หรือให้ทำกิจกรรมเพิ่ม เป็นต้น

4.2.5 ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

5.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ลัวน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531 : 59) คือ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2 ค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร (ล้าน
สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 62) คือ

$$s^2 = \frac{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน ค่าความแปรปรวน
	f	แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	x^2	แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	x	แทน คะแนนแต่ละตัว

5.2 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบ กับจุดประสงค์การ
เรียนรู้ ในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน (บุษเชิด ภิฑูโธอนันตพงษ์.
2526 : 88 - 91) คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.5 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู โดยใช้สูตร t - test แบบ Difference Score (Scott. and Wertheimer, 1967 : 264) คือ

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{s^2}{n_1} + \frac{s^2}{n_2}}}$$

$$s^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ D_1, D_2 แทน ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

MD_1, MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

n_1, n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.6 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ. 2528 : 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่

5.7 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนกับวิธีสอน 2 วิธี และปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถในการ
 เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกับการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ โดยใช้การ
 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two-way Analysis of Variance)
 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 101 - 104) ดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
Row	SSR	$r-1$	MSR	$\frac{MSR}{MSE}$
Column	SSC	$c-1$	MSC	$\frac{MSC}{MSE}$
Interaction	SS(RC)	$(r-1)(c-1)$	MS(RC)	$\frac{MS(RC)}{MSE}$
Error	SSE	$rc (n-1)$	MSE	
TOTAL	SST	$rcn - 1$		

5.8 ถ้าผลการวิเคราะห์ในข้อ 5.7 แสดงความแตกต่างอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธีของ
 นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls) ต่อไป (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.
 2531 : 119)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ค่าแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกของกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของกำลังสองของคะแนน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
P	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จากกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

1.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและ
หลังการทดลอง ของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง
และต่ำ

1.4 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธี กับระดับความ
สามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษ

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่าง
นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
จากกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ

2.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษา
อังกฤษระหว่าง นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการ
สอนตามคู่มือครู

2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อน
และหลังการทดลอง ของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษา
อังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง
ปานกลาง และต่ำ

2.4 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธีกับระดับความ
สามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความสามารถในการ
เขียนภาษาอังกฤษ

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้
รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับ
ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่ได้ทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

3.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

4. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

4.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่ได้ทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ

4.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ

4.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกโคลซ 3 แบบกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูโดยใช้สูตร t - test แบบ Difference score ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S^2	t
กลุ่มทดลอง	45	3.28	2.18	4.35**
กลุ่มควบคุม	45	1.93	2.18	

** $P < .01$

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Dependent ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	t
กลุ่มทดลอง	45	148	572	15.84**
กลุ่มตัวอย่าง	45	87	297	7.52**

**P < .01

จากตาราง 4 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการทดลอง

1.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง
และต่ำ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls)

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	กลุ่มต่ำ	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มสูง
		1.93	2.56	3.33
กลุ่มต่ำ	1.93	-	0.63**	1.40**
กลุ่มปานกลาง	2.56		-	0.77**
กลุ่มสูง	3.33			-

**P < .01

จากตาราง 5 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธีกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธีกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับที่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีการสอน	1	51.34	41.34	19.138**
ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ	2	29.49	17.74	6.824**
ปฏิสัมพันธ์	2	4.29	2.14	0.990
ความคลาดเคลื่อน	84	182.27	2.16	
รวมทั้งหมด	89	257.39		

$$F .01 (1,84) = 6.96 \quad **P < .01$$

$$F .01 (2,84) = 4.88$$

จากตาราง 6 แสดงว่าวิธีการสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้สูตร t - test แบบ Difference score ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S ²	t
กลุ่มทดลอง	45	3.02	1.68	5.52**
กลุ่มควบคุม	45	1.53	1.68	

** $P < .01$

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	t
กลุ่มทดลอง	45	136	496	14.59**
กลุ่มตัวอย่าง	45	69	169	8.58**

**P < .01

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีการ
โคลซ และนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการ
เขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 นั่นคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
ภายหลังการทดลอง

2.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls)

กลุ่มตัวอย่าง	X	กลุ่มต่ำ	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มสูง
		1.50	2.26	3.06
กลุ่มต่ำ	1.50	-	0.76**	1.56**
กลุ่มปานกลาง	2.26		-	0.80**
กลุ่มสูง	3.06			-

**P < .01

จากตาราง 9 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ปานกลาง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธี กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 10

ตาราง 10 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธีกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two-way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
การสอน	1	49.88	49.88	38.666**
ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ	2	36.82	18.41	14.271**
ปฏิสัมพันธ์	2	2.96	1.48	1.147
ความคลาดเคลื่อน	84	108.40	1.29	
รวมทั้งหมด	89	198.06		

$$F .01 (1,84) = 6.96 \quad **P < .01$$

$$F .01 (2,84) = 4.88$$

จากตาราง 10 แสดงว่า การสอนและระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการหาแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่ได้ทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่ได้ทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls)

แบบฝึกโคลซ	$\bar{X}$	แบบฝึกโคลซ 2	แบบฝึกโคลซ 3	แบบฝึกโคลซ 1
		3.53	4.46	5.06
แบบฝึกโคลซ 2	3.53	-	0.93*	1.53*
แบบฝึกโคลซ 3	4.46		-	0.60
แบบฝึกโคลซ 1	5.06			-

*P < .05

จากตาราง 11 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซแบบที่ 1 และแบบที่ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข. นักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 3 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของนิวแมน คูลส์ (Newman Keuls) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 12

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลชระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman Keuls)

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	กลุ่มต่ำ	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มสูง
		2.93	3.00	7.13
กลุ่มต่ำ	2.93	-	0.07	4.20**
กลุ่มปานกลาง	3.00		-	4.13**
กลุ่มสูง	7.13			-

**P < .01

จากตาราง 12 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับที่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับที่มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
แบบฝึกโคลซ	2	17.912	8.956	3.317*
ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ	2	173.645	86.8225	32.1564**
ปฏิสัมพันธ์	4	5.555	1.3887	0.5143
ความคลาดเคลื่อน	36	97.2	2.7	
รวมทั้งหมด	44	294.312		

$$F .05 (2,36) = 3.26 \quad *P < .05$$

$$F .01 (2,36) = 5.25 \quad **p < .01$$

จากตาราง 13 แสดงว่า แบบฝึกโคลช 3 แบบ และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช โดยการทำแบบฝึกโคลช 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ

4.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช ระหว่างนักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช 3 แบบ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way ANOVA) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 14

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช ระหว่างนักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช 3 แบบ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.05	2.025	0.15
ภายในกลุ่ม	42	80.93	1.93	
รวมทั้งหมด	44	84.98		

จากตาราง 14 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของนิวแมน คูลส์ (Newman Keuls) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยวิธีการของนิวแมน คูลส์ (Newman Keuls)

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	กลุ่มต่ำ	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มสูง
		2.00	3.06	4.00
กลุ่มต่ำ	2.00	-	1.06**	2.00**
กลุ่มปานกลาง	3.06		-	0.94**
กลุ่มสูง	4.00			-

**p < .01

จากตาราง 15 แสดงว่า

ก. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบ กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ที่มีผลต่อคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 16

ตาราง 16 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบ กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับที่มีผลต่อคะแนนความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
แบบฝึกโคลซ	2	4.04	2.02	1.46
ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ	2	30.04	15.02	10.88**
ปฏิสัมพันธ์	4	0.90	0.225	0.16
ความคลาดเคลื่อน	36	50.00	1.38	
รวมทั้งหมด	44	84.98		

**p < .01

จากตาราง 16 แสดงว่า แบบฝึกโคลซ 3 แบบ และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช และการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกับการสอน 2 วิธี คือ การสอนด้วยวิธีการโคลช และการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช โดยการทำแบบฝึกโคลช 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช โดยการทำแบบฝึกโคลช 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

6. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกับแบบฝึกโคลช 3 แบบ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
3. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และวิธีการสอน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช โดยการทําแบบฝึกโคลช 3 แบบ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลช โดยการทําแบบฝึกโคลช 3 แบบ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
6. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และการทําแบบฝึกโคลช 3 แบบ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยา วิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา อ 013 (อังกฤษ หลัก 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 250 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยา วิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา อ 013 (อังกฤษ หลัก 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 90 คน ซึ่งสุ่มมาจาก

ประชากร โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการนำประชากรมาแบ่งออกเป็นชั้น ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำ ด้วยคะแนนวิชา อ 012 (อังกฤษหลัก 2) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 และนำนักเรียนในแต่ละระดับความสามารถที่มีคะแนนเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน มาสุ่มจับเป็นคู่ เพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอน เป็นคู่มือการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา อ 013 (อังกฤษหลัก 3) และเนื้อหาที่มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ อยู่ในระดับเดียวกันกับเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้ โดยแบ่งออกเป็นแผนการสอนด้วยวิธีการโคลซ และแผนการสอนตามคู่มือครู อย่างละ 16 คาบ ซึ่งแผนการสอนของทั้ง 2 กลุ่มนี้ได้ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และได้ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปริมาณของเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับเวลาที่ใช้ในการทดลองในแต่ละครั้ง

3.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ โดยวัดพฤติกรรมด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญ เป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้าง และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อความแล้ว โดยมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.65 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.62 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ จากภาพ โดยวัดความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ การแสดงความคิดที่ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้คำ ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง รวมถึงความสมบูรณ์ของการเขียนด้วย โดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจียมศิริ และ อ.ขจร สุขรังสรรค์ เรียบร้อยแล้ว

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ และมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง ดังนี้

4.1 ปฐมนิเทศน์ โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมาย ตลอดจนวิธีสอน ให้กลุ่มตัวอย่างทราบ ทั้ง 2 กลุ่ม

4.2 วัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน ซึ่งมีเนื้อหาและบทเรียนเดียวกัน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลา 16 คาบเท่ากัน

4.4 ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ภายหลังการทดลอง

4.5 รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t - test แบบ Difference score

2. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอน 2 วิธี กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way Analysis of Variance) และทดสอบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls)

3. ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกโคลซ 3 แบบ กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way Analysis of Variance) และทดสอบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman Keuls)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครู

1.1 ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ภายหลังการทดลอง นักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงปานกลางและต่ำ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 การสอน 2 วิธี และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู

2.1 ภายหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ภายหลังการทดลอง นักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงปานกลาง และต่ำ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 การสอน 2 วิธี และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ

3.1 นักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซแบบที่ 1, 2 และ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 และแบบที่ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง บานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 แบบฝึกโคลซ 3 แบบ และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน

4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ

4.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง บานกลาง และต่ำ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 แบบฝึกโคลซ 3 แบบ และระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

อภิปรายผล

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู

1. ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า

1.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ในข้อ 1 และ 2 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องจาก วิธีการโคลซ เป็นวิธีการที่ผู้อ่านจะต้องคิดหาคำมาเติมแทนที่คำที่ถูกตัดออกไป และการเดาคำที่ตัดออกไปนั้น ผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาที่อ่านทั้งหมด ต้องสามารถเชื่อมโยงความคิด ความหมายของสิ่งที่อ่านทั้งหมดเข้าด้วยกันอย่างมีเหตุผล ต้องมีความเข้าใจตัวชี้แนะในบริบทจึงจะสามารถเติมคำนั้น ๆ ได้ (Culhane, 1970 : 410) ซึ่งวิธีการโคลซนี้เป็นวิธีการอ่านที่สอดคล้องกับผลงานของฟรอสต์ (Frost, 1967 : 43) ที่ได้สรุปถึงองค์ประกอบพื้นฐานของกระบวนการอ่านกับความเข้าใจในการอ่านว่า เป็น

สิ่งที่สัมพันธ์กัน โดยที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีนั้น จำเป็นต้องใช้ความรู้ที่เกี่ยวกับภาษาทั้งด้าน คำ ความหมายของคำ การเรียบเรียงถ้อยคำ และได้ฝึกใช้กระบวนการทางความคิด (Thinking Process) ในการตีความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายออกมา ต้องสามารถตีความ แปลความ ขยายความ หรือสรุปใจความรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ รวมถึงความรู้สึกรหรืออารมณ์ของผู้เขียนที่ผู้อ่านจะต้องตีความออกมาจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรให้ได้ ตลอดจนความสามารถในการทำนาย การเห็นความสัมพันธ์ของใจความสำคัญและรายละเอียด การสังเคราะห์ใจความโดยการผสมผสานความคิดเข้าด้วยกัน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บลูมเมอร์ (Bloomer. 1962 : 173 - 181) รินเดอร์ส (Rynders. 1971 : 4636 - A) แมกซ์เวล (Maxwell. 1978 : 5672 - A) ไฮโนโฟติส (Hinofotis. 1980 : 121) เบล (Bell. 1981 : 500 - A) และกรีน (Green. 1982 : 5341 - A) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยวิธีการโคลซ ได้คะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ย่อมแสดงให้เห็นว่าวิธีการโคลซ เป็นวิธีการอ่านที่เหมาะสมและสอดคล้องกับองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่าน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านการอ่าน เกิดความชำนาญ สามารถสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่านและประสบความสำเร็จในการอ่านได้ตามที่ต้องการ และยังส่งผลถึงความสามารถในการเขียนได้อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งแครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell. 1984) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษา และเป็นทักษะที่จะช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ในภายหลัง จากผลการวิจัยของเฮย์ (Hey. 1962 : 320 - 322) วูดเวิร์ดและฟิลลิปส์ (Woodward and Phillips. 1967 : 41 - 53) โทมัส (Thomas. 1976

: 6302 - A) โคนแนลสัน (Krashen. 1984 : 5; citing Donalson. 1976) แอปเปิลบี (Krashen. 1984 : 5; citing Applebee. 1978) คิมเบอร์ลิ่งและคนอื่น ๆ (Krashen. 1984 : 1; citing Kimberling and other. 1981) ฮุลเลต (Hullet. 1988 : 847 - A) กุสุมา มานะสุนทร (2518 : 124) และอรุณี วิริยะวิจิตร (1983 : 39 - 47) ต่างก็พบว่าทักษะการอ่านจะส่งผลต่อทักษะการเขียน และมีความสัมพันธ์กันสูงมาก โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดีของการเขียน ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ที่ผู้อ่านได้รับรู้จากสิ่งที่อ่าน ได้แก่ คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง การจัดวางประโยค หรือรูปแบบของการเขียน โดยเฉพาะในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้อ่านมีโอกาสได้ใช้ทักษะการอ่านมาก ทำให้มีประสบการณ์ในการอ่านสูง ได้ใช้กระบวนการทางความคิดเข้ามาช่วยในการตีความจากสัญลักษณ์และสามารถนำประสบการณ์ในสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่พบเห็นได้มากพอที่จะพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงปานกลาง และต่ำ มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยนี้พบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ แสดงว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ นั่นคือ ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่ต่างกันของนักเรียน ทำให้ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

การที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ นั้น เนื่องจากว่า นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ตกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนและสื่อความหมายได้ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่ากลุ่มอื่นด้วย

1.3 การสอน 2 วิธี คือการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือระดับสูง บานกลาง และต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ในข้อ 3

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ไม่ว่าจะเป็นได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ หรือการสอนตามคู่มือครูก็ตาม ยังคงมีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ เมื่อได้รับการสอนทั้ง 2 วิธีแล้ว นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำ เหมือนเดิมทั้งนี้เนื่องจากว่า การสอนทั้ง 2 วิธี ต่างก็มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในการจับใจความ และรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของใจความ การเรียบเรียงคำหรือประโยคเข้าด้วยกัน จนสามารถใช้คำ ภาษาได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการสอนทั้ง 2 วิธีนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันได้ ไม่ว่าจะเป็นระดับสูง บานกลาง หรือต่ำ

2. ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทำแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง บานกลาง และต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า

2.1 นักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลชแบบที่ 1, 2 และ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ในข้อที่ 4 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 1 และ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 1 และนักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 3 มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน และสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 2 นั่นคือ แบบฝึกโคลช แบบที่ 1 และแบบที่ 3 เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน และทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่าแบบฝึกโคลช แบบที่ 2 ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือนักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลช แบบที่ 3 และแบบที่ 2 ความลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แบบฝึกโคลช แบบที่ 1 เป็นแบบฝึกโคลชที่มีการตัดคำในตำแหน่งตายตัว ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การตัดคำทุกตำแหน่งที่ 8 ที่พบว่าการตัดคำที่ตำแหน่งที่ 8 จะมีความหลากหลายของประเภทของคำที่ถูกตัดมากที่สุด ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ในด้านการใช้คำ คำศัพท์ ตัวสะกด สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนความสามารถในการเชื่อมโยง การมองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียด หรือใจความของเรื่องที่อ่านได้ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนด้านการอ่าน โดยการทำแบบฝึกโคลช แบบที่มีการตัดคำทุกตำแหน่งที่ 8 อยู่เสมอ ๆ ตลอดระยะเวลาของการทดลอง จึงทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านขึ้นเรื่อย ๆ จนสามารถส่งผลให้นักเรียนกลุ่มนี้ เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดีจนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับข้อสังเกตของพิมพ์พรณ สมหอม (2516) ที่ว่า ความสามารถในการอ่านน่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดคำในแบบทดสอบ กล่าวคือ ถ้าเหลือคำหรือข้อความไว้มาก ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงย่อมเติมคำได้ง่าย หมายความว่า ถ้ามีการตัดคำในช่วงความถี่น้อย ก็จะมีข้อความเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก ผู้อ่านก็สามารถอาศัยข้อ

ความที่เหลืออยู่เป็นจำนวนมากนั้น เป็นสื่อในการที่จะคิดหาคำมาเติมแทนคำที่ขาดหายไปได้ง่ายกว่า การตัดคำในช่วงความถี่สูง ซึ่งจะทำให้เหลือข้อความที่จะเป็นสื่อในการหาคำน้อยลง อันจะทำให้เป็นการยากมากขึ้นต่อผู้อ่านในการคิดหาคำที่หายไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การตัดคำที่ตำแหน่งที่ 8 ซึ่ง ดาราวดี นิตยศรี (2517 : 46) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การตัดคำที่ 8 ออกจากข้อความ เป็นช่วงความถี่ที่เหมาะสมที่สุด

สำหรับแบบฝึกโคลซ แบบที่ 3 ที่ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกันกับแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 อันสืบเนื่องมาจากการที่นักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 และนักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 3 มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านใกล้เคียงกันอาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกโคลซ แบบที่ 3 เป็นแบบฝึกโคลซที่ใช้วิธีการตัดคำออกจากข้อความคล้ายกับแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 กล่าวคือ ใช้วิธีการตัดคำจากแบบที่ 1 ควบคุมกันไปกับวิจารณ์ของผู้สร้างโคลซว่าที่ใดสมควรจะตัดออก หรือถ้าบังเอิญคำที่ตัดไปตรงกับคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน เช่น วัน เดือน ปี คำนามเฉพาะ หรือคำอื่น ๆ ก็จะข้ามไปเลย ดังนั้นโอกาสที่แบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 และแบบที่ 3 จะมีคำที่ถูกตัดออกไปซ้ำกันสูง ผลของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน 2 กลุ่มนี้จึงไม่แตกต่างกันมาก

ส่วนแบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลซแบบนี้ มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคำที่สุด อาจเป็นเพราะว่า แบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 นี้ ใช้วิธีการตัดคำแบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ (Variable - ratio method) ไม่ได้ใช้วิธีตัดคำตายตัว เป็นระบบเหมือนแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 แต่ใช้วิธีการเลือกตัดคำเฉพาะที่ต้องการ ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดคำประเภทต่าง ๆ เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ หรือคำที่ทำหน้าที่ตามหลักทางโครงสร้างไวยากรณ์ เช่น คำบุพบท หรือคำที่แสดงกาลต่าง ๆ ซึ่งวิธีนี้น่าจะยากสำหรับผู้เรียน เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากขั้นตอนการสอนของวิธีการโคลซ (Cloze Procedure) แล้ว จะไม่มีการอธิบายคำศัพท์ใหม่ หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ใหม่ในขั้นตอนแรก ๆ ผู้เรียนจะต้องใช้ความสามารถในการคิด

ทายคำมาเดิมก่อนที่ผู้สอนจะเฉลย หรืออธิบายในขั้นตอนสุดท้ายซึ่งจะมีการอภิปรายประกอบเกี่ยวกับคำที่เดิมนั้นจึงทำให้การคิดทายคำค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาน้อยเพียง 1 ปีเท่านั้น ทำให้มีความรู้ค่อนข้างน้อยในด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการอ่านสูง จากผลงานวิจัยของเทย์เลอร์ (Taylor. 1957 : 14 - 26) ที่พบว่าแบบทดสอบโคลซที่คัดเฉพาะคำยากเช่น คำนาม คำกริยา และคำกริยาวิเศษณ์ มีความสัมพันธ์สูงสุดกับความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อน นั่นคือคำที่ถูกคัดออกไปเป็นคำยาก ก็ต้องอาศัยความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อนมากหรือคำที่ถูกคัดออกไปเป็นคำง่าย ก็อาศัยความรู้ทางการอ่านที่มีมาก่อนน้อย

ฉะนั้น การที่นักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงอาจมาจากสาเหตุที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั่นเอง และจากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบฝึกโคลซที่เว้นอย่างมีระบบ เป็นแบบฝึกโคลซที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านมากที่สุด และมีคุณสมบัติที่เห็นได้ชัดในการกำหนดความยากง่ายของข้อความ ซึ่งพิคุลสกี และโทบิน (Pikulski and Tobin : 1982) ได้กล่าวว่า แบบฝึกโคลซที่เว้นอย่างมีระบบ เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดความยากง่ายของข้อความ และสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

2.2 นักเรียนที่ทำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1, 2 และ 3 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ในข้อที่ 5

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มที่ทำแบบฝึกโคลซแบบที่ 1 แบบที่ 2 และแบบที่ 3 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน หมายความว่า แบบฝึกโคลซ แบบที่ 1, 2 และ 3 เป็นแบบฝึกโคลซ ที่มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน และสามารถนำไปใช้เป็นแบบฝึกในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทักษะเขียนเป็นทักษะสุดท้ายของการฝึกทักษะทางภาษา และเป็นทักษะที่ยากที่สุดที่ต้องอาศัย

ความคิดและความถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่น ผู้เรียนต้องมีประสบการณ์และจดจำคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ จากการอ่านมากพอที่จะช่วยให้เข้าใจเลือกคำ และการเรียบเรียงประโยคได้ดีขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2531 : 92 - 93) ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้ต้องอาศัยเวลาเป็นอย่างมาก ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ด้านการอ่านมาก ก็จะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฮย์ (Heys. 1962 : 320 - 322) โคนสสัน (Krashen. 1984 ; citing Donalson. 1976) แอปเปิลบี (Krashen. 1984 ; citing Applebee. 1978) ที่พบว่า การอ่านมาก ๆ จะส่งผลให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้นด้วย สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แล้วพบว่า มีค่าใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันมากนัก อันเนื่องมาจากนักเรียนยังมีประสบการณ์การอ่านน้อยมากทำให้ขาดความชำนาญในการใช้กระบวนการทางความคิด ในการตีความสัญลักษณ์ ขาดความรู้ความสามารถในการใช้คำศัพท์ สำนวนโครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนการจัดวางรูปแบบประโยค หรือรูปแบบการเขียนต่าง ๆ จึงส่งผลให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก ถ้าเพิ่มเวลาในการทดลองมากกว่านี้ นักเรียนก็จะได้รับการฝึกใช้ความคิดในการอ่านมากขึ้น และจะสามารถทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันชัดเจนมากกว่านี้แน่นอน

2.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มี ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนปานกลาง

มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ แต่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากว่า นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการจับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถแปลความตีความ และขยายความได้ ตลอดจน มีความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การเรียบเรียงใจความ การใช้ภาษา คำสำนวน หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ รวมทั้งการแสดงความคิดได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ดีกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ มีความสามารถในการด้านดังกล่าวปานกลาง และต่ำ จึงทำให้มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพ บุตรสิทธิ์ (2529 : 79) ที่พบว่า ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่แตกต่างกัน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันด้วย โดยที่นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ แล้วพบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อความ ตลอดจนการแปลความ ตีความ ขยายความ ของเรื่องที่อ่าน ได้ใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ จะมีท่าที่ไม่มั่นใจในตนเอง ค่อนข้างขี้อาย ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในขณะที่มีการคิดหาคำมาเติม

หรือการอภิปรายถึงเหตุผลในการเติมคำต่าง ๆ ในขั้นตอนสุดท้ายของการสอน จะ
 นั้นฟังเฉย ๆ และพูดแสดงความเห็นบ้าง เมื่อผู้สอนถามหรือกระตุ้นให้พูดเท่านั้นซึ่ง
 ผิดกับนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง จะมีทำทางที่
 มั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น ร่วมอภิปรายอย่างจริง
 จังและมีเหตุผล แสดงท่าทีถึงการเฝ้หาความรู้และกระตือรือร้นในการให้ความร่วม
 มือในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตลอด อีกสาเหตุหนึ่งของผลการวิจัยข้อนี้คือ
 ความรู้สึกที่ไม่คุ้นเคยกันของนักเรียน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้ง
 นี้ได้มาจากการสุ่ม ซึ่งมีการนำนักเรียนมาละกัน และนักเรียนกลุ่มนี้ที่ได้รับ
 การสอนด้วยวิธีการโคลซ จะมีการแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม สมาชิกของกลุ่ม
 ยังไม่คุ้นเคยกันนัก จึงมีผลให้การแสดงความคิดเห็นและการให้ความร่วมมือเป็นไป
 ไม่ได้เต็มที่ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษา
 ภาษาอังกฤษจะนิ่งเฉย ไม่มีท่าทีกระตือรือร้น และจะไม่ตั้งใจเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้อง
 กับการสำรวจปัญหาการเรียนเป็นกลุ่มของทัศน ขัมมณีและปัทมา จิราภรณ์ (2523
 : 24 - 30) ที่พบว่า ในระยะแรกของการเรียนเป็นกลุ่มนั้น จะมีนักเรียนบางคน
 เกิดความวิตกกังวลและอาย เนื่องมาจากความไม่คุ้นเคยกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
 จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียน
 ภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน
 และอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ หากเพิ่มเวลาในการทดลองมากขึ้น และนักเรียนเกิด
 ความรู้สึกคุ้นเคยกันมากกว่าเดิม ก็จะสามารถทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษา
 อังกฤษของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน

2.4 แบบฝึกโคลซ 3 แบบ กับระดับความสามารถในการเรียน
 ภาษาอังกฤษ 3 ระดับ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านและ
 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่
 วางไว้ในข้อที่ 6

ผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการ
 เรียนภาษาอังกฤษสูง ไม่ว่าจะทำแบบฝึกโคลซแบบใดก็ตาม ยังคงมีความเข้าใจ

ในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง เหมือนเดิม ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ ไม่ว่าจะได้รับการฝึกโคลซแบบใดก็ตาม ยังคงมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางและต่ำเหมือนเดิม ทั้งนี้เนื่องจากว่า แบบฝึกโคลซทั้ง 3 แบบ ต่างก็มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหา คิดอย่างมีระบบเพื่อหาคำมาเติมในช่องว่าง ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างของประโยค คำศัพท์ สำนวน เป็นอย่างดี อันจะเป็นการเอื้อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านและหาความหมายจากสิ่งที่อ่านได้แม่นยำ และลึกซึ้ง สามารถโยงความคิด ความหมายจากสิ่งที่อ่านเข้าด้วยกัน จนสามารถทำให้การอ่านดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถส่งผลถึงความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังได้กล่าวมาแล้วในข้อ 1.1 ดังนั้น แบบฝึกโคลซทั้ง 3 แบบนี้ สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันได้ไม่ว่าจะเป็นระดับสูง ปานกลาง หรือต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 สืบเนื่องจากผลการวิจัยที่พบว่า แบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 ที่มี การตัดคำอย่างมีระบบตายตัว เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ครูผู้สอนสามารถนำลักษณะของแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 นี้ ไปใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนในห้องเรียนได้ โดยเฉพาะเป็นแบบฝึกโคลซที่สร้างง่ายสะดวก รวดเร็ว และได้ผลดีมาก

1.2 ในกรณีที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ครูผู้สอนสามารถช่วยใบ้คำตอบให้นักเรียนด้วยการกำหนดตัวอักษรบางตัวของคำที่หายไป เพื่อเป็นแนวทางในการคิดหาคำได้ง่ายขึ้น เช่น การกำหนดอักษรตัวแรก ตัวกลาง หรือตัวท้าย หรือกำหนดตัวอักษรมากกว่า 1 ตัว เช่น กำหนดอักษรตัวแรกและตัวท้ายหรือกำหนดตัวอักษรจำนวนครึ่งหนึ่งของคำ อาจจะเป็นครึ่งหน้าหรือครึ่งหลังของคำก็ได้เช่น

sch _ _ _ , _ _ _ ool หรือกำหนดค่าให้นักเรียนเลือกมาเติมแทนที่ว่างที่เว้นไว้ อาจจะมีจำนวนค่าเท่ากับจำนวนช่องว่าง หรือมากกว่าก็ได้

1.3 ครูผู้สอนสามารถนำแบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 ไปสร้างเป็นแบบฝึกเพื่อวัดความรู้ในด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนจำนวนต่าง ๆ ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ในแต่ละคาบนั้น ๆ ได้

1.4 ครูผู้สอน สามารถนำวิธีการโคลซไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมมือกันคิดแก้ปัญหาโดยการแสดงความคิดเห็นที่มีเหตุผล ทำให้รู้จักปรับตัว รับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวติประจำวันได้เป็นอย่างดี

1.5 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีไม่ตึงเครียดและ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง ตั้งใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุจุดหมายที่วางไว้ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการวิจัยในเรื่องนี้ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษสูงขึ้น เมื่อได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครูแล้ว จะมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอื่นที่เป็นผลจากการใช้การสอนด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู เช่น ความรับผิดชอบ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความมีมนุษยสัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการใช้แบบฝึกโคลซ 3 แบบ กับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยแยกห้องเรียนเป็นเอกเทศ

2.4 ควรขยายเวลาของการทดลองให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความชำนาญในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้

2.5 ควรมีการจัดซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เข้าชั้นเรียนไม่ครบจำนวนครั้งตามแผนการสอน จะทำให้ได้รับการฝึกฝนและได้รับความรู้เท่าเทียมผู้อื่นในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้คะแนนการประเมินหลังการทดลองเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ ครุฑแก้ว. การเดาศัพท์จากบริบทเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 84 หน้า อัดสำเนา.
- กรรณิการ์ ทองทา. การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีอาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 130 หน้า อัดสำเนา.
- กัญญา มั่งคั่ง. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม PANORAMA กับกิจกรรมตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, 169 หน้า อัดสำเนา.
- กาญจนา ปราบพาล. "การสอบแบบโคลซ ความรู้เรื่องภาษาและความสามารถในการใช้ข้อความช่วยในการอ่านของนิสิตคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1." วารสารภาษาปริทัศน์ 4 (ภาคปลายปีการศึกษา 2526) : 62 - 71
- กฤษมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 124 หน้า อัดสำเนา.
- เกษม บำรุงเวช. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, 238 หน้า อัดสำเนา.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สิทธิระเวช. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523

- จรรยา เรืองมาลัย. ผลของการใช้แบบฝึกหัดแบบโคลชต์อ์สสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 113 หน้า อัดสำเนา.
- จันทอร บุรณะบรรพต. "การใช้วิธีการโคลชประเมินความสามารถในการอ่าน"
ครุศาสตร์ 2(5 - 6) 12 - 19 สิงหาคม - ตุลาคม 2525
- ฉลาย ชวานาวิก. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและไม่มีกรณาร้องในระดัมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3).
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2524, 100 หน้า อัดสำเนา.
- ฉันทนา เขียวชะอุ่ม. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน อัตราความเร็วในการอ่านและพฤติกรรมการย้อนกลับมาอ่านเนื้อเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีธรรมชาติและวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531, 264 หน้า อัดสำเนา.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การสอนทักษะเพื่อการสื่อสารระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2525, 348 หน้า
- คาราวดี นิตยศรี. ผลของการละค่าแบบทดสอบโคลชท์าซนิตต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 91 หน้า อัดสำเนา.
- นพรัตน์ สร้อยสุวรรณ. ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 129 หน้า อัดสำเนา.

- นิตดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, 187 หน้า อัดสำเนา.
- นันทา ศิสมุท. การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 169 หน้า อัดสำเนา.
- นันทนา นิยะพันธ์ นาวาอากาศตรีหญิง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 กลุ่มที่สอนด้วยวิธี วิเคราะห์ข้อความกับกลุ่มที่สอนด้วยวิธีเดิม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 56 หน้า อัดสำเนา.
- บันลือ พดกษะวัน. วรรณกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 213 หน้า
- ประไพ สุวัตติกุล. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะแบบปรนัยชนิดเลือก ตอบกับการใช้แบบฝึกหัดตามหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ในวิชา ท 305. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 111 หน้า อัดสำเนา.
- ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นดีความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 152 หน้า อัดสำเนา.

- พรทิพย์ ตั้งไชยารวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลชและการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 171 หน้า อัดสำเนา.
- พรพรรณ บุญพัฒนาภรณ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของนักเรียนโปรแกรมพาณิชยกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528, 147 หน้า อัดสำเนา.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2526, 325 หน้า
- พิมพ์พรณ สมหอม. การใช้วิธีการโคลชวัดความเข้าใจในการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 85 หน้า อัดสำเนา.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. การอ่านภาษาอังกฤษ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2528, 179 หน้า
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 135 หน้า อัดสำเนา.
- รัฐจวน อินทรกำแหง สมพันธ์ เลขาพันธ์และประทีป วาทิกทินกร. การอ่านและการพิจารณาหนังสือ ท 021. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2519
- ลลิตา ฤกษ์สำราญ. การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2522, 160 หน้า
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531

- ศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน,มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทาง
ภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน 2528,
339 หน้า อัดสำเนา.
- ศรีมาลา พิมพ์นิตย์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียน
โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการสอนเขียนตามคู่มือครู.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร 2529, 142 หน้า อัดสำเนา.
- ศรีวัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 พิชญโลก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิชญโลก 2522, 260 หน้า
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. ภาษากับการสอน. ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2528, 255 หน้า .
- ศรีสกุล ด่านยุทธศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
สมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีโคลซ SQ3R และตามคู่มือครู. ปริญญาณิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
2529, 273 หน้า อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ นิละคุปต์. "สารบบจำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ" จันทร์เกษม
174 15 - 30, กันยายน - ตุลาคม 2516
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร,กรมวิชาการ. "เด็กหลักสูตรใหม่เรียนภาษาอังกฤษอย่างไร"
ประชากรศึกษา 35(7) 21 เมษายน 2528
- ศึกษาธิการ,กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
อมรินทร์การพิมพ์ 2523, 372 หน้า

- สมภารารณา ลายกนก. การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 184 หน้า อุดสาเนา.
- สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์. การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2523
- สมุทร เช็นเชาวิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526, 147 หน้า
- สายสมร จันทนุษา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดแบบโคลซกับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 134 หน้า อุดสาเนา.
- สุธิดา เหมตะศิลป์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้เอกสารจริงและหนังสือแบบเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 121 หน้า อุดสาเนา.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน พิมพ์ครั้งที่ 2 ประมวลศิลป์ 2526, 220 หน้า
- สุวัฒน์ จันทรลอย. การศึกษาเปรียบเทียบด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 335 หน้า อุดสาเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร, กรุงเทพฯ : บริษัท ประยูรวงค์ จำกัด, 2531

- อนงค์ โสธะโร. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โดยสอนให้นักเรียนฝึกเขียนตามคำบอกและเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดท้ายบท. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 145 หน้า อัดสำเนา.
- อรุณศรี แสงแก้ว. การศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนซึ่งใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่าง ๆ กับการสอนตามปกติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2530, 282 หน้า อัดสำเนา.
- อังคณา วงศ์สนิท. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับท้ายโอน สื่อสารและวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2529, อัดสำเนา.
- อุทัย ภิรมย์รินและเพ็ญศรี รังสิกุล. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า
- อุไร แลล้ม. ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาคณะวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 77 หน้า อัดสำเนา.

Aboderin Yemi. "Integrating Reading and Writing," English Teaching Forum. Vol. 34: 38 - 40, January, 1986

Abderson Jonathan. "A technique for measuring reading - comprehension and readability," English Language Journal 25 : 178 - 182, 1971.

Applebee A. "Achievement Awards in Writing," Research in the Teaching of English. 1 : 41 - 53, 1978.

Arune Wiriyaichitra. "Teaching Writing in ESP : A Communicative Syllabus," English Teaching Forum. Vol.21 (4) : 39 - 41, October, 1983.

- Bastidas, Jesus A. "The Cloze Procedure as a Teaching Technique to Improve Reading Comprehension," English Teaching Forum. 22 : 20 - 24 April, 1984.
- Bloomer, R.H. "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Developmental Reading. p. 173 - 181, May, 1962.
- Bond, Guy L. and Niles A Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York, Allpeton Century Corfts. 1957. 486 p.
- Carlsen, Robert. Books and The Teen - age Reader. New York : 1967
- Culhane, Joseph W. "Cloze Procedure and Comprehension," The Reading Teacher. 23(5) : 410 - 413, February, 1970.
- Fan, Chung - Teh. Item Analysis Table. Educational Testing Service, Princeton, 1952 137 p.
- Faubian, Norma Nell. "The Effect of Training in the Use of the Cloze on the Ability of Fourth Grade to Gain Information from Written Discourse," Dissertation Abstracts International. 32(8)" 4436 - A, February, 1972.
- Finaechiaro, Mary. English as Second Language : From Theory to Practice. New York Regents Publishing Company. Inc., 1974. 230 p.
- Friedman, M. "The Use of The Cloze Procedure for improving the Reading Comprehension of Foreign Students at the University of Florida," Dissertation Abstracts International 25(6) : 3420 - 3421 December 1964.
- Green DeWaundee C. "The Effectiveness of the Cloze Procedure as an Instructional Technique for Improving Reading Comprehension and Enhancing Divergent Production." Dissertation Abstracts International. 24 : 2341 - A, February, 1984.
- Grey, Willian Scott. On Their Own in Reading. Foresman and Company, Chicago, 1984. 268 p.
- Guscott, Charles Edgar. "The Effect of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Achievement and of Reading Comprehension of Selected Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International. 32(7) : 3861 - A, January, 1972.

- Harris Andrew. A Language Testing Handbook. London, Macmillan Press, 1983. 144 p.
- Harris David p. "Construction the Test," Reading English as a Second Language. Wintrop, 1972. 325 - 340 p.
- Heys, Frank. "The - Them - a - Week Assumption : A Report of an Experiment," English Journal. 21(5) : 320 - 322, 1962.
- Hinofotis, Frances Butter. "Cloze as an Alternative Method of EFL Placement and Proficiency Testing," Research in Language Testing - Massachusetts, Newbury House Publisher Inc., 1980. 316 p.
- Hullet, Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Their Relationship With Reading," Dissertation Abstracts International. 47 (3) : 847 - A, September, 1986.
- Johnson, Patricia. "Acquisition of Schema of Comprehension and Communication : A Study of the Reading - Writing Relationship in ESL," RELC Journal 17(1) : 1 - 13, July, 1986.
- Kenedy, Dolores Kessler and Paul Weener. "Visual and Auditory Training with the Cloze Procedure to Improve Reading and Listening Comprehension," Reading Research Quarterly. 8 (4) : 527, 1973.
- Ketuchart, Saisawath. "An Analysis of Thai Teacher College Freshmen's Cloze Responses in EFL Reading," Dissertation Abstracts International. 30 : 6597 - A, May, 1979.
- Krashen, Stephen D. Writing Research Theory and Applications. Trowbridge, Redwood Brun Ltd., 1984. 49 p.
- Lado Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York, McGraw - Hill, 1904. 239 p.
- _____. Language Testing : The Construction and Use of Foreign Language Tests. New York, McGraw - Hill Book Company, 1961. 389 p.
- Madson, Harold S. Techniques in Testing. New York, Oxford University Press, 1983. 212 p.

- Marley, Bernard Michael. "The Use of the Cloze Procedure in Affective Reading Comprehension and the Role of Principal in the Experimentation," Dissertation Abstracts International. 43 : 2187 - A, January, 1983.
- Maxwell, Levenia Lee. "The Cloze Procedure and Reading Achievement of College Freshmen," Dissertation Abstracts International. 39 : 5672 - A, May, 1979.
- Miller, Wilma H. The First R : Elementary Reading Today. New York, Holt - Rinehart and Winston, Inc., 1973.
- O'hare, Frank. "The Effect of Sentence Combining Practice not Dependent on the Formal Knowledge or Grammar of the Writing of Seventh Grades," Dissertation Abstracts International. 32 : 6387 - A, October, 1972.
- Oliva, Peter F. "Evaluating Student Achievement" in The Teaching of Foreign Language. P.203 - 204, New Jersey Eaglewood Cliff, Prentice - Hall, Inc., 1969.
- Oller, J.W. "Cloze Tests of Second Language Proficiency and What They Mean," Language Learning. 23 : 105 - 118, 1979.
- Pett, James. "Reading as ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 20 (3) : 17 - 19 July, 1982.
- Raimes, Ann. Techniques in Teaching Writing. New York, Oxford University Press, 1983. 163 p.
- Rankin, Earl F., Jr. The Cloze Procedure A Survey of Research The Philosophical and Sociological Bases of Reading. Wisconsin, The National Reading Conference, Inc., 1965.
- Rattanavich, Saowalak. The Effect of Using Top - Level - Structure Modules And Traditional Teaching Method in Teaching English Reading To Thai Students. SEAMEO Regional Language Center : Singapore, November, 1987.
- Russell, David H. Children Learn to Read. Boston, Ginn & Company, 1963. 612 p.

- Rynders, Peter. "Use of the Cloze Procedure to Develop Comprehension Skill in the Intermediate Grades," Dissertation Abstracts International 31(9) : 4635 - A, March, 1971.
- Smith, Carl Bernard. How to Read and Succeed. New York : Essanders Special Edition, 1967
- Stump, Thomas A. "Cloze and Dictation Tasks as Predictors of Intelligence and Achievement Scores," Language in Education : Testing the Test. Massachusettes, Newbury House Publishers Inc., 1978. 142 p.
- Tayler, Wilson L. "Cloze Procedure : A new tool for measuring readability," Journalism Quarterly. 30 : 411 - 433, 1953.
- Templeton Huge. "A New Technique for Measuring Listening Comprehension," English Language Teaching. 31 : 292 - 293, 1953.
- Valette, Rebecca M. and Renee Desick. Modern Language Performance Objective and Individualization. Harcourt Brace Jovanovick, 1972.
- Ward, James. "Techniques For Teaching Reading." English Teaching Forum. 18 (2) : 2 - 7, April, 1980.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London, Oxford University Press, 1979. 174 p.

ကဏ္ဍမူလ

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 17 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อ ข้อที่	PH	PL	P	r	ข้อ ข้อที่	PH	PL	P	r
1	0.81	0.26	0.54	0.55	16	0.74	0.22	0.48	0.52
2	0.63	0.19	0.40	0.60	17	0.81	0.19	0.50	0.61
3	0.81	0.48	0.65	0.36	18	0.74	0.24	0.49	0.50
4	0.81	0.19	0.50	0.61	19	0.85	0.48	0.68	0.41
5	0.74	0.33	0.54	0.41	20	0.59	0.24	0.41	0.36
6	0.78	0.44	0.62	0.36	21	0.74	0.30	0.52	0.44
7	0.85	0.22	0.54	0.62	22	0.78	0.33	0.56	0.46
8	0.67	0.22	0.44	0.46	23	0.85	0.30	0.59	0.56
9	0.56	0.30	0.43	0.27	24	0.78	0.30	0.54	0.48
10	0.78	0.22	0.50	0.55	25	0.85	0.22	0.54	0.62
11	0.70	0.41	0.56	0.30	26	0.59	0.30	0.44	0.30
12	0.70	0.15	0.41	0.56	27	0.81	0.22	0.52	0.58
13	0.85	0.37	0.62	0.50	28	0.59	0.30	0.44	0.30
14	0.93	0.30	0.62	0.62	29	0.78	0.24	0.51	0.54
15	0.63	0.33	0.48	0.30	30	0.63	0.30	0.46	0.34

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

ตาราง 18 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง		ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง		คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง
1	20	25	1	15	19
2	15	19	2	16	19
3	12	14	3	13	15
4	13	18	4	16	21
5	11	13	5	16	19
6	15	20	6	14	16
7	15	19	7	14	14
8	12	14	8	17	21
9	18	23	9	15	13
10	10	15	10	14	16
11	16	22	11	15	15
12	16	20	12	11	14
13	19	23	13	10	13
14	20	26	14	10	12
15	22	27	15	8	8
16	10	15	16	9	11
17	8	13	17	10	14
18	7	9	18	6	8
19	5	9	19	10	8
20	8	12	20	13	17
21	5	6	21	11	14

ตาราง 18 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง		ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง		คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง
22	8	11	22	10	10
23	7	9	23	10	9
24	9	13	24	10	15
25	9	12	25	10	14
26	10	14	26	7	9
27	10	11	27	8	11
28	10	14	28	6	6
29	9	13	29	10	10
30	7	10	30	10	12
31	5	8	31	10	13
32	6	8	32	6	8
33	4	6	33	6	8
34	4	7	34	10	12
35	11	14	35	10	13
36	5	7	36	12	15
37	5	8	37	10	11
38	6	8	38	8	10
39	5	8	39	7	7
40	8	11	40	6	5
41	7	10	41	6	7
42	10	10	42	7	10
43	7	9	43	6	7
44	7	9	44	6	9
45	8	10	45	7	5

ตาราง 19 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง		ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง		คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง
1	14	19	1	12	16
2	12	16	2	12	14
3	10	13	3	10	10
4	11	13	4	11	16
5	13	19	5	13	15
6	10	14	6	14	16
7	12	19	7	11	13
8	7	10	8	10	10
9	13	16	9	11	13
10	11	15	10	12	15
11	11	14	11	10	12
12	12	17	12	11	14
13	13	17	13	10	13
14	12	15	14	11	13
15	12	16	15	10	10
16	3	6	16	8	10
17	5	10	17	5	8
18	5	7	18	3	5
19	3	6	19	5	5
20	7	11	20	10	11
21	3	5	21	2	4

ตาราง 19 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง		ที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง		คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง
22	2	5	22	3	5
23	5	9	23	5	8
24	5	7	24	3	4
25	7	12	25	5	6
26	8	12	26	6	6
27	3	5	27	3	4
28	10	12	28	5	7
29	3	5	29	2	4
30	10	13	30	8	8
31	0	1	31	0	1
32	3	4	32	4	7
33	3	6	33	1	1
34	4	7	34	3	5
35	6	9	35	0	1
36	1	3	36	5	7
37	0	3	37	1	1
38	3	4	38	0	1
39	2	4	39	0	1
40	3	7	40	2	4
41	3	4	41	1	1
42	2	4	42	0	1
43	2	3	43	1	1
44	0	2	44	2	2
45	3	4	45	2	3

แบบทดสอบ

ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

50 คะแนน

เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน)

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดสถานการณ์ ข้อความหรือเรื่องราวให้ นักเรียนสามารถแปลความ ตีความ ชยายความ และจับใจความได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (20 คะแนน)

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดข้อมูล รายละเอียดหรือภาพให้ นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้อย่างถูกต้อง โดยสามารถลำดับความ แสดงความคิดได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ ใช้คำ ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดได้ถูกต้อง รวมถึงความสมบูรณ์ของการเขียนด้วย

คำสั่ง ให้เขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้เพียงภาพเดียว (1 เรื่อง) ให้มีความยาวประมาณ 80 - 100 คำ

Part I Choose the best answer by marking X under a, b, c or d on your answer sheet. (30 marks)

1. Last Sunday Somboon wanted to fish, but there were many clouds in the sky and it rained.
- a. Somboon went to fish last Sunday.
 - b. It rained when Somboon went to fish.
 - c. Somboon didn't go to fish because it rained last Sunday.
 - d. There were many clouds in the sky when Somboon went to fish.

Sit down please Mr. Sloan. We have your letter in answer to our advertisement. I'd like to talk with you about your qualifications.

2. What should Mr. Sloan say when the man told him to sit down ?
- a. Thank you
 - b. Yes, please
 - c. Not at all
 - d. Never mind

Shirby is going to make sandwiches and cookies. Robert is going to get the drinks. Mary is going to play the guitar and sing a special song.

3. What are the drinks ?

- a. Pepsi, Coke, Sprite
- b. Cookies, Cake, Sandwiches
- c. Roses, lotus, Sunflowers
- d. Apple, Orange, Coconuts

Tomy : Mom, Let's go.

Mother : Tommy, wait ! Don't cross the street now.

The bus is coming.

4. The underlined sentence means.....

- a. The street is empty now.
- b. Tommy's mother is waiting for him.
- c. Tommy doesn't want to cross the street.
- d. It is dangerous to cross the street now.

A : Oh ! there're many cars here.

B : All the cars are modern except the car on the left.

5. The underlined sentence means the car on the left is

.....

- a. small
- b. old
- c. expensive
- d. interesting

(6 - 7)

Ruth : What are you going to do tonight ?

Cathy : I'm going to eat at the new Chinese Restaurant.

Ruth : Really ? I was there last night.

Cathy : How was the food ?

Ruth : It was delicious. The vegetable were very fresh.

6. Which is the Chinese food ?

- a. Kang - Kai (แกงไก่)
- b. Sa - La - Pao (ซาเลาเปา)
- c. Sa - Lad (สลัด)
- d. Som - Tam (ส้มตำ)

7. The underlined words mean the food taste was.....

- a. expensive
- b. cheap
- c. bad
- d. good

(8 - 10)

Colours are everywhere. They can change our feelings. We use colour words to show our feelings. There are two kinds of colour in food. Natural colours are safe to our bodies but some artificial colours are dangerous to eat.

8. My friend hits my head heavily. My face changes into red. It means I'm.....
- a. sad
 - b. afraid
 - c. angry
 - d. happy
9. Where are natural colours from ?
- a. Fruits and vegetables
 - b. Plants
 - c. Trees
 - d. a, b and c are correct
10. Where can you get the green colour to put into your food ? From the.....
- a. leaves
 - b. roots
 - c. flowers
 - d. seeds
11. It was a surprising party for Penny, and all the guests came early. Soon they heard Penny at the door. The guests all hid and were as quiet as they could be. When Penny opened the door the guests.....
- a. fell asleep
 - b. got up and left
 - c. shouted, "Happy birthday to you"
 - d. began talking about Penny's dress.

12. While Sak was walking along the road, he picked up the purse on the ground and decided to take it to the police station. A woman on the sidewalk shouted at Sak angrily and then she ran after him. Sak was afraid.

- a. she thought Sak was a thief
- b. she did not know Sak
- c. she ran away from the police
- d. Sak did not give her some money

(13 - 15)

Peter was seven years old. His parents took him to Kor - Samui (เกาะสมุย) for a weekend. The wind blew off his hat into the sea. He lost it and felt sad.

13. What was the weekend ?

- a. Monday and Tuesday
- b. Wednesday and Thursday
- c. Saturday and Sunday
- d. Friday and Saturday

14. Which part of Thailand did they go for the weekend ?

- a. North
- b. South
- c. East
- d. West

15. What should Peter do when his hat fell into the sea ?

He should.....

- a. smile happily
- b. jump into the sea
- c. buy a new one immediately
- d. cry loudly

(16 - 18)

paul and Mike have a week's holiday. They want to go camping. They start early in the morning. The train is waiting at the station. "Hurry up," says the porter. They get into the train. The train starts. After half an hour, it stops. They get off and carry their tent to the field near the wood. They put up their tent and make some tea.

16. At what time do they start ?

- a. At 5 a.m.
- b. At 9 a.m.
- c. At 5 p.m.
- d. At 9 p.m.

17. How long does it take them to go by train ?

- a. 15 minutes
- b. 30 minutes
- c. 60 minutes
- d. 90 minutes

18. It was early in the morning. Judy quickly got out of bed. She didn't want to miss watching her favourite Saturday morning cartoons. Judy ran into the living room and.....
- a. turned on the light
 - b. turned on the radio
 - c. turned on the television set
 - c. drew a picture of Mickey Mouse
19. Chai and Sak live together in an apartment. Every day if the weather is good, they usually play football. If the weather is poor, they usually stay home and play chess. Now Chai and Sak are playing chess in the house. What is the weather now ?
- a. It's good
 - b. It's raining
 - c. It's cool
 - d. It's nice
20. On the way home from work. Jim wanted to buy a Christmas present for his mother. He didn't have enough money, so he took his watch out of his pocket and went into the watch shop.
- Why did Jim go to the watch shop ?
- a. He found a beautiful watch.
 - b. He wanted to change his watch.
 - c. He wanted to sell his watch.
 - d. He wanted to buy a new watch.

21. Wipa was a student in an elementary school two years ago. She is in M.S. 2 now. She studies hard because she wants to get good marks and expects to be.....

- a. a nurse next year
- b. in M.S. 2 next year.
- c. in M.S. 3 next year
- d. in an elementary school next year

(22 - 25)

Do you like to eat sweets ? Sweets help you work quickly, but sweets do not make you strong. Meat and eggs make you strong. Rice and vegetables make you healthy. You should eat fruit because fruit has a lot of vitamins, and try to drink milk for hard teeth and bones.

22. How can you work fast ? By eating.....

- a. rice
- b. sweets
- c. meat
- d. fruit

23. What kind of animals gives both meat and eggs ?

- a. The pig
- b. The sheep
- c. The horse
- d. The hen

24. Where can you find many vitamins ?

- a. In fruit
- b. In sweets
- c. In meat
- d. In egg

25. How does milk help your bones and teeth ? It makes them

.....

- a. bad
- b. small
- c. weak
- d. hard

26. We went to the supermarket to.....for dinner.

There were many people there. "Here", said mother, "You take the fish and I'll take the rice. We'll wait in the fast line.

- a. buy food
- b. eat food
- c. prepare food
- d. cook food

27. Mrs. Yukiko is reading..... It's a nice one. It tells all the news of her family in Japan.

- a. a telegram
- b. a letter
- c. a book
- d. a note

28. There was a woman. Her head hurt. She called a nurse.

She went on the bus to.....

- a. the store
- b. the post office
- c. The bus station
- d. the hospital

29. Alex : How many people are there in your family ?

Bill : There are my two brothers and me.

Alex : That's three boys.

Bill : There're my father and mother, too.

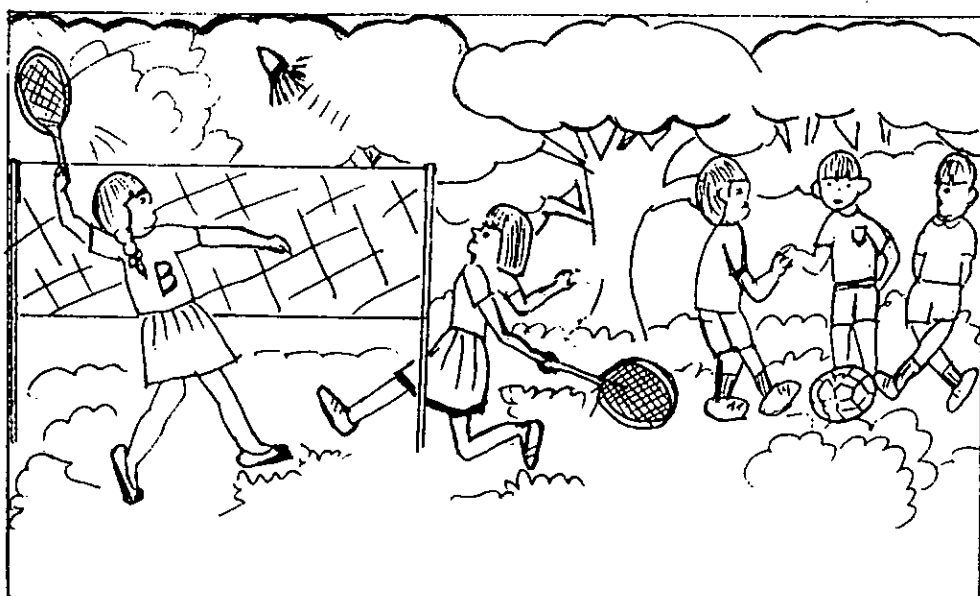
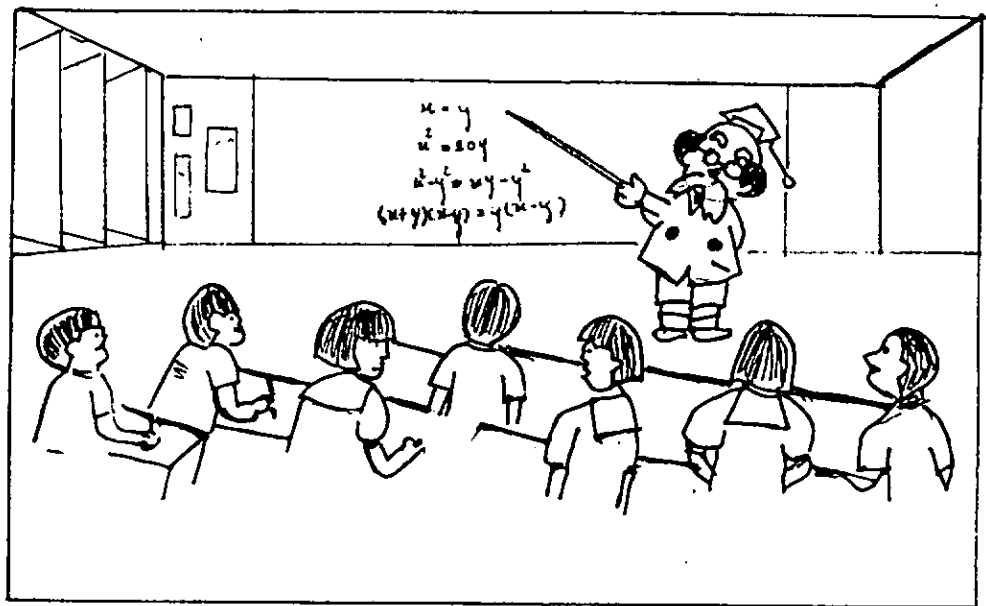
Alex : There're.....in your family.

- a. three
- b. five
- c. seven
- d. eight

30. Today my mother is going to school with me. She wants to see my teacher, Miss Rose. My mother wants to ask her "How is my daughter ?" I want Miss Rose to say, "Your daughter is a good student."

- a. My mother is going to study at my school.
- b. My teacher says I am a good student.
- c. My mother wants to ask my teacher about me.
- d. My mother wants to know about my teacher's daughter

Part II Write a composition about 80 - 100 words from only one picture. (20 marks)

Lesson Plan For Experimental Group
And Control Group
Session 1 - 2

Objectives

After reading the story, students should be able to:

1. tell all meanings of new vocabulary items in the story
2. answer the questions about the story.
3. summarize the story correctly.
4. discuss and state their own points of view about the story

Content

1. A story "Hobbies"
2. Vocabulary
hobby, collect, different, keep, free time,
something, listen to, take photograph, to be
interested in
3. Structure - Present Simple tense
S + V : They collect many stamps.
S + V(s) : She collects many stamps.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage

3. Stamps albums
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' works

Classroom Activities

Experimental Group

1. the teacher begins the class by greeting the students, then shows a stamp album and talks about it, like this:

This is my stamp album. There are many stamps from many countries such as : This stamp is from France.

England.

Malaysia. etc.

I collect them in my free time. My hobby is collecting stamps. What do you do in your free time ?

2. The teacher informs the objectives of the lesson, talks about Cloze Procedure and tells the students how to read and complete the passage by using Cloze Procedure with some examples like this :

The day is warm. Everything around me is beautiful. Many birds are singing on the trees.

My name is Jim Marshall. I'm fourteen years old, and I'm from California, I have a sister. Her name is Debbie and she is seventeen years old.

3. The teacher gives the cloze passage, which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups, The teacher then asks them to read silently and quickly the first and last sentences which do not have any

deletions in order to identify the main idea of the passage.

4. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently the passage along with the teacher.

5. The students fill in the blank with correct or acceptable words. At the same time, the teacher reminds the students to look at the cues that will help them discover the missing words. If they can't find the missing words, the teacher can give the first letter of the words.

e.g. The day is warm, Everything around me is
b_ _ _ _ _ . Many birds are s_ _ _ _ _ on the trees.

6. The students read the completed passage to see that it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, the students can ask the teacher about their difficulties.

7. The teacher gives some examples of new words and structure. The students make their sentences with the whole group participating.

e.g.

to be interested in - I'm interested in Doraemon
Cartoon.

keep - We keep our toys in the
cupboard.

hobby - My hobby is watching the
television.

different - There are different books
on the shelf.

8. The students answer the questions about the story orally and do the exercise in their notebooks.

Hobbies (1)

I have many friends. Each is interested in different hobbies. Malee's _____ is collecting stamps but Malinee collects dried _____ in her books. Collecting dried flowers is _____ hobby. Amporn also has a hobby. She _____ many beautiful butterflies and keeps them in _____ books. Suthee takes photographs and keeps them _____ his album. Photography is his hobby. Udom _____ to grow plants in his free time. _____ plants is his hobby. I like to _____ books and listen to the radio. I _____ it's useful to do something in your free time. you'll be pleased if you do something that you like. What do you do in your free time ?

Hobbies (2)

I have many friends. Each is interested in different hobbies. Malee's hobby _____ collecting stamps but Malinee _____ dried flowers in her books. Collecting dried flowers _____ her hobby. Amporn also _____ a hobby. _____ collects many beautiful butterflies and _____ them in her books. Suthee _____ photographs and keeps them _____ his album. Photography is his hobby. Udom _____ to grow plants in his free time. Growing plants is his hobby. I _____ to read books and _____ to the radio. I think it's useful to do something in your free time. You'll be pleased if you do something that you like. What do you do in your free time ?

Hobbies (3)

I have many friends. Each is interested in different hobbies. Malee's _____ is collecting stamps but Malinee collects _____ in her books. Collecting dried flowers _____ her hobby. Amporn also has a hobby. _____ collects many beautiful butterflies and keeps them in her _____. Suthee takes photographs and keeps them _____ his album. Photography is his hobby. Udom _____ to grow plants in his free time. Growing _____ is his hobby. I like to _____ books and listen to the radio. I think it's useful to _____ something in your free time. You'll be pleased if you do something that you like. What do you do in your free time ?

Control Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a stamp album and talks about it, like this:

This is my stamp album. There are many stamps from many countries such as: This stamp is from France.

England.

Malaysia. etc.

I collect them in my free time. My hobby is collecting stamps. What do you do in your free time ?

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher reviews the present form of some verbs in Present Simple Tense and some vocabulary items that the students have learned.

4. The teacher gives text lessons to the students and explains new vocabulary items by using word - cards.

5. The teacher reads the story aloud.

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answer together.

8. The teacher evaluates students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and discusses with the students about. "What can we get from the hobbies?"

Hobbies

I have many friends. Each is interested in different hobbies. Malee's hobby is collecting stamps but Malinee collects dried flowers in her books. Collecting dried flowers is her hobby. Amporn also has a hobby. She collects many beautiful butterflies and keeps them in her books. Suthee takes photographs and keeps them in his album. Photography is his hobby. Udom like to grow plants in his free time. Growing plants is his hobby. I like to read books and listen to the radio. I thinks it's useful to do something in your free time. You'll be pleased if you do something that you like. What do you do in your free time ?

Lesson Plan For Experimental Group
And Control Group
Session 3 - 4

Objectives

After reading the story, students should be able to.

1. tell all meanings of new vocabulary items in the story.
2. answer the questions about the story
3. summarize the story correctly
4. ask and answer about the time

Content

1. A story "A Clock"

2. Vocabulary

round, figure, point, hour, minute.

second, wind, once, electricity, strike

3. Structure

have : They have two sons and one daughter.

has : Dang has a lot of wrist - watches
at home.

There is : There is a dog under the tree.

There are : There are many people in the hall.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Clock, wrist - watch, alarm - clock
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' works

Classroom Activities

Experimental Group

1. The teacher begins the class by greeting the students and shows the clock, an alarm - clock and a wrist - watch and asks.

What are these ?

What do you use them for ?

Who uses an alarm - clock to wake up ? Why ?

2. The teacher states the objectives of the lesson, talks about Cloze Procedure again and tells the students how to read and complete the passage by using Cloze Procedure with some examples like this :

Susan goes to the market to buy some flowers and a pretty card. She writes "HAPPY BIRTHDAY TO YOU" on the card and gives them to her friend, Anna.

3. The teacher hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups. Then asks them to read silently and quickly the first and last sentences which do not have any deletions in order to identify the main idea of the passage.

4. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently the cloze passage along with the teacher.

5. The students fill in the blank with correct or acceptable words. At the same time, the teacher reminds the students to look at the cues that will help them discover the missing words. If they can't find the missing words, the teacher can give the first letter of the words.

e.g.

Susan goes to the market to b _ _ some flowers and a pretly c _ _ _ She writes "HAPPY BIRTHDAY TO YOU" on the card and g _ _ _ _ them to her friend, Anna.

6. The students read the completed passage to see that it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, the students can ask the teacher about their difficulties.

7. The teacher gives some examples of new words and structure. The students make their own sentences with the whole group participating.

e.g.

round : Dang has a round face

hour : It takes two hours from home to school

once : He takes a bath once a day

figure : I like figure very much.

8. The students answer the questions about the story orally and talk about the time together

A Clock (1)

A clock tells the time. It has a round face with figures _____ it. Most clocks have two hands, a short hand and a _____ hand. The short _____ points to the hours. The long hand _____ to the minutes. Some clocks have three _____. The third hand points to the seconds. _____ are sixty minutes in an hour. There _____ fifteen minutes in a quarter of an _____. There are sixty seconds in a minute.

We wind the clock once a week. _____ clocks run by electricity. Some clocks strike _____ hour. We must watch their faces to tell the time.

A Clock (2)

A clock tells the time. It has a round face with figures on it. Most clocks _____ two hands, a short hand and _____ long hand. The short hand _____ to the hours. The long hand _____ to the minutes. Some clocks have _____ hands. The third hand points to _____ seconds. There are sixty minutes in _____ hour. There are fifteen minutes in a quarter _____ an hour. There are sixty seconds in a _____.

We wind the clock once a week. _____ clocks run by electricity. Some clocks strike every hour. We must watch their faces to tell the time.

A Clock (3)

A clock tells the time. It has a round face with figures _____ it. Most clocks have _____ hands, a short hand and _____ long hand. The short hand points _____ the hours. The long hand points to the _____. Some clocks have three hands. The third _____ points to the seconds. There are _____ minutes in an hour. There _____ fifteen minutes in a quarter of an hour. There are sixty seconds in a _____.

We wind the clock once a week. _____ clocks run by electricity. Some clocks strike every hour. We must watch their faces to tell the time.

Control Group

1. The teacher begins the class by greeting the students and shows the clock, an alarm - clock, a wrist - watch and asks

What are these ?

What do you use them for ?

Who uses an alarm - clock to wake up ? Why ?

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher reviews the words, the structures they have learned.

4. The teacher gives text lessons to the students and explains new vocabulary items by using word - cards.

5. The teacher reads the story aloud.

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answer together.

8. The teacher evaluates students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and lets them ask and answer about the time.

A Clock

A clock tells the time. It has a round face with figures on it. Most clocks have two hands, a short hand and a long hand. The short hand points to the hours. The long hand points to the minutes. Some clocks have three hands. The third hand points to the seconds. There are sixty minutes in an hour. There are fifteen minutes in a quarter of an hour. There are sixty seconds in a minute.

We wind the clock once a week. Some clocks run by electricity. Some clocks strike every hour. We must watch their faces to tell the time.

Lesson Plan For Experimental Group

And Control Group

Session 5 - 6

Objectives

After reading the story, students should be able to:

1. tell all meanings of new vocabulary items in the story.
2. answer the questions about the story.
3. summarize the story correctly.
4. discuss "the uses of breakfast"

Content

1. A story "Small breakfast!"

2. Vocabulary

silly, weight, always, usually, often, sometimes,
never, start, toast

3. Structure

Adverb of frequency in Present Simple Tense.

always : I always have a cup of tea after a meal.

usually : She usually goes to the shop on the weekend.

often : Thawee often smokes after drinking coffee.

sometimes : Dang sometimes plays chess with his
father.

never : Wanchai never tells a lie.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Pictures of breakfast
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' works

Classroom ActivitiesExperimental Group

1. The teacher begins the class by greeting the students and asks

Who had breakfast this morning ?

What did you have for your breakfast ?

Who did not have breakfast ? Why ?

2. The teacher informs the students the objectives of the lesson, then hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups. The teacher tells the students to read quickly and silently the first and last sentences which do not have any deletions. Then asks the questions in order to help them identify the main idea of the passage.

3. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently along with the teacher.

4. The students fill in the blank with correct or acceptable words. At the same time, the teacher reminds the students to look at the cues that will help them discover the missing words. If they can't find the missing words, the teacher can give the first, or last letter of the words.

5. The students read the completed passage they have finished in order to see that it makes sense. Then the teacher shows the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, they can ask the teacher about their difficulties.

6. The teacher gives some examples of new words and structure. The students make their own sentences with the whole group participating

e.g.

silly : Seree is very silly to scold her friend.

start : I start my breakfast with a cup of milk.

weight : My weight is fifty kilograms.

7. The students answer the questions about the story orally and discuss the breakfast they have eaten, the uses of having breakfast and then write down a short composition.

Small breakfast ! (1)

I think it is very silly to eat too much. I try to control my weight. I _____ a small breakfast. I usually start with _____ glass of orange juice. Then I have _____ or two pieces of toast with jelly _____ a cup of hot chocolate. After that _____ have one or two eggs, some bacon _____ sausage. I always have a cup of _____ with milk and sugar. I usually finish _____ breakfast with one or two cups of _____ If I'm still a little hungry, I _____ have pancakes with butter and syrubb. I am very happy with a good breakfast every morning and I still try to control my weight which is now at seventy - five } kilograms.

Small breakfast ! (2)

I think it is very silly to eat too much. I try to control _____ weight. I like a small breakfast. _____ usually start with a glass of orange _____. Then I have one or two pieces _____ toast with jelly and a cup of hot chocolate. After that I _____ one or two eggs, some bacon and sausage. I _____ have a cup of tea with milk _____ sugar. I usually finish my breakfast one or two cups of coffee. _____ I'm still a little hungry, I often have pancakes with butter and syrup. I _____ very happy with a good breakfast every morning and I still try to control my weight which is at seventy - five kilograms.

Small breakfast !(3)

I think it is very silly to eat too much. I try to control my weight. _____ like a small breakfast. I usually start with _____ glass of orange juice. Then I have one _____ two pieces of toast with jelly _____ a cup of hot chocolate. After that I _____ one or two eggs, some bacon _____ sausage. I always have a cup of tea _____ milk and sugar. I usually finish my _____ with one or two cups of coffee. _____ I'm still a little hungry, I often _____ pancakes with butter and syrubb. I am very happy with a good breakfast every morning and I still try to control my weight which is at seventy - five kilograms.

Control Group

1. The teacher begins the class by greeting the students and asks

Who had breakfast this morning ?

What did you have for your breakfast ?

Who did not have breakfast ? Why ?

2. The teacher states the objectives

3. The teacher reviews the verbs, some vocabulary items and structures they have learned.

4. The teacher gives text lessons to the students and explains new vocabulary items by using word - cards.

5. The teacher reads the story aloud.

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answers together.

8. The teacher evaluates the students' reading comprehension from the exercises or oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and discusses with them the uses of having breakfast and tells them to write down a short composition about "The uses of having breakfast."

Small breakfast

I think it is very silly to eat too much. I try to control my weight. I like a small breakfast. I usually start with a glass of orange juice. Then I have one or two pieces of toast with jelly and a cup of hot chocolate. After that I have one or two eggs, some bacon and sausage. I always have a cup of tea with milk and sugar. I usually finish my breakfast with one or two cups of coffee. If I'm still a little hungry, I often have pancakes with butter and syrubb. I am very happy with a good breakfast every morning and I still try to control my weight which is at seventy - five kilograms.

Lesson Plan For Experimental Group

And Control Group

Session 7 - 8

Objectives

After reading the story, students should be able to:

1. tell the meanings of new vocabulary items in the story
2. answer the questions about the story
3. summarize the story correctly

Content

1. A story "Finding the right colour"
2. Vocabulary
move, country, except, shower, curtain, need,
wall, change, shop assistant, made use
3. Structure
S + V(2) : He went to school yesterday.
I played football last week.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Pictures of bathroom
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' exercises

Classroom ActivitiesExperimental Group

1. The teacher greets the students and shows a picture of a bathroom. Then asks questions about the picture, like this

What is this ?

What do you do in this room ?

What can you see in this room ?

What colour is the curtain ?

2. The teacher hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups. Then asks them to read silently and quickly the first and last sentences which do not have any deletions in order to identify the main idea of the passage.

3. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently the cloze passage along with the teacher.

4. The students fill in the blank with correct or acceptable words. At the same time, the teacher reminds the students to look at the cues that will help them discover the missing words. If they can't find the missing words, the teacher can give the first or last letter of the words.

5. The students read the completed passage they have finished to see if it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, the students can ask the teacher about their difficulties.

6. The teacher gives some examples of new words and structures. The students make their own sentences with the whole group participating

e.g.

move : He moved to Bangkok in 1980.

except : I like everything on the table except durians.

wall : There are many pictures on the wall.

7. The students answer the questions about the story orally and do the exercise in their notebooks.

Finding the right colour (1)

A few month ago, my family and I moved to a new house in the country. We made use of all old furniture ____ we still needed some new things. I ____ shopping for weeks and I got everything _____ needed except for a shower curtain for _____ bathroom. I just could not find the _____ colour, so I took my toothbrush which _____ the same colour as the bathroom walls. _____ went to many shops and showed my _____ to the people who served me. In _____ last shop I looked at about eleven _____ curtains until the shop assistant got angry with me. She told me to change the colour of my toothbrush instead.

Finding the right colour (2)

A few month ago, my family and I moved to a new house in the country. We made use of all old furniture but we still _____ some new things. I _____ shopping for weeks and I _____ everything I needed except for a shower curtain for the bathroom. I just could not find the right _____, so I took my toothbrush which _____ the same colour as the _____ walls. I went _____ many shops and showed my _____ to the people who served me. In the last shop I looked _____ about eleven shower curtains until the shop assistant _____ angry with me. She told me to change the colour of my toothbrush instead.

Finding the right colour (3)

A few month ago, my family and I moved to a new house in the country. We made use of all old furniture _____ we still needed some new things. _____ went shopping for weeks and I _____ everything I needed except for a shower curtain for _____ bathroom. I just could not find the right _____, so I took my toothbrush which _____ the same colour as the bathroom walls. I _____ to many shops and showed my _____ to the people who served me. In _____ last shop I looked at about eleven shower _____ until the shop assistant got angry with me. She told me to change the colour of my toothbrush instead.

Control Group

1. The teacher greets the students and shows a picture of a bathroom. Then asks questions about the picture like this:

What is this ?

What do you do in this room ?

What can you see in this room ?

What colour is the curtain ?

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher reviews the verbs in present and past forms and some vocabulary items that the students have learned

4. The teacher gives text lessons to the students and explains new vocabulary items by using word - cards.

5. The teacher reads the story aloud.

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answers together.

8. The teacher evaluates students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and asks them to read and spell the verbs in present and past forms in order to have a test in the next lesson.

Finding the right colour

A few month ago, my family and I moved to a new house in the country. We made use of all old furniture but we still needed some new things. I went shopping for weeks and I got everything I needed except for a shower curtain for the bathroom. I just could not find the right colour, so I took my toothbrush which was the same colour as the bathroom walls. I went to many shops and showed my toothbrush to the people who served me. In the last shop I looked at about eleven shower curtains until the shop assistant got angry with me. She told me to change the colour of my toothbrush instead.

Lesson Plan For Experimental Group
And Control Group
Session 9 - 10

Objectives

After reading the story, students should be able to:

1. tell all the meanings of new vocabulary items in the story
2. Answer the questions about the story
3. summarize the story correctly
4. write a letter and post it to their friends

Content

1. A story "A letter to my friend"
2. Vocabulary

letter, address, top, date, envelope, close,
begin, end, post office, post box

3. Structure

S + V(2) : I wrote a letter to my mother
yesterday.

Preposition : in, on, at

in : I study in M.S. II

on : He wrote his name on the
envelope.

at : Suthida bought a stamp at the
post office.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Letters
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' works

Classroom ActivitiesExperimental Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the letters and talks about them like this:

There are many letters from my friends, my parents, and my sister.

This is a letter. I wrote it last night. I want to send it to my friend in Chiangmai.

Can you write a letter ?

To whom do you want to write a letter :

Pornthip Nakhirunkanok,

Chamlong Srimuang or

Khaosai Galaxy ?

Why ?

2. The teacher states the objectives and then hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups, and tells them to read quickly and silently the first and last sentences which do not have any deletions. The teacher then asks questions in order to help them identify the main idea of the passage.

3. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues

for understanding. Meanwhile, the students are reading silently the cloze passage along with the teacher.

4. After reading the passage silently along with the teacher, the students fill in the blanks with the correct or acceptable word by noticing some clues that precede and follow the missing words. If the students can't find the correct words, the teacher can help them by giving the first or the middle or the last letter of the words.

5. The students read the completed passage they have finished in order to see if it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, they can ask the teacher.

6. The teacher gives some examples of new words and structures. Students make their own sentences with the whole class participating.

e.g.

letter : I sent a letter to my brother
yesterday.

address : Suda writes her address on the
envelope.

post office : We post the letters at the post
office.

7. The students answer the questions about the story orally and write letters to their friends in other schools.

A letter to my friend (1)

My name is Sukanya. I have a friend who is studying _____ New York City, U.S.A. Yesterday I wrote _____ letter to him. I wrote on good _____ with a pen in ink. I wrote _____ address at the top, the date, the _____ and the year.

I put the paper _____ an envelope and closed it. Then I _____ his address on it began with his _____ and ended with the name of his _____. I bought a stamp at the post _____, put it on the envelope and then put the letter in the post box.

A letter to my friend (2)

My name is Sukanya. I have a friend who is studying _____ New York City, U.S.A. Yesterday I _____ a letter to him. I wrote _____ good paper with a pen in ink. I wrote _____ address at the top, the date, the month _____ the year.

I put the paper into an _____ and closed it. Then I wrote _____ address on it began with his _____ and ended with the name _____ his country. I bought a stamp _____ the post office, put it on the envelope and then put the letter in the post box.

A letter to my friend (3)

My name is Sukanya. I have a friend who is studying _____ New York City, U.S.A. Yesterday I wrote a _____ to him. I wrote on good _____ with a pen in ink. I wrote _____ address at the top, the date, the month _____ the year.

I put the paper into _____ envelope and closed it. Then I wrote _____ address on it began with his name and ended _____ the name of his country. I _____ a stamp at the post office, put it on the envelope and then put the letter in the post box.

Control Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows the letters and talk about them like this :

- There are many letters from my friends, my parents and my sister.
- This is a letter. I wrote it last night. I want to send it to my friend in Chiangmai.
- Can you write a letter ?
- To whom do you want to write a letter :

Pornthip Nakhirunkanok,
Chamlong Srimuang or
Khaosai Galaxy ?

Why ?

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher reviews the vocabulary items and structures they have learned

4. The teacher gives text lessons to the students and explains the new vocabulary items by using word - cards.

5. The teacher reads the story aloud.

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answers together.

8. The teacher evaluates students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and asks them to write letters to their friends in other schools.

A letter to my friend

My name is Sukanya. I have a friend who is studying in New York City, U.S.A. Yesterday I wrote a letter to him. I wrote on good paper with a pen in ink. I wrote my address at the top, the date, the month and the year.

I put the paper into an envelope and closed it. Then I wrote his address on it began with his name and ended with the name of his country. I bought a stamp at the post office, put it on the envelope and then put the letter in the post box.

Lesson Plan For Experimental Group
And Control Group
Session 11 - 12

Objectives

After reading the story, students should be able to

1. tell all meanings of new vocabulary items in the story
2. answer the questions about the story
3. summarize the story correctly
4. talk about "when they have to see the doctor"

Content

1. A story "Going to see the doctor"

2. Vocabulary

not very well, wake up, ache, fever, examine,
take off, gown, return, temperature, serious,
flu, get better

3. Structure

Future Simple Tense

The doctor will see you soon.

I will come back in two minutes.

She will get better soon.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Picture
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' works

Classroom ActivitiesExperimental Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of a doctor in the hospital and asks

What can you see in the picture ?

What is he ?

Why do you go to the hospital ?

Do you use to go to the hospital ? When ?

2. The teacher states the objectives, then hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups. The teacher tells the students to read quickly and silently the first and last sentences which do not have any deletions. Then asks the questions in order to help them identify the main idea of passage.

3. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently along with the teacher

4. The students fill in the blank with correct or acceptable words. At the same time, the teacher reminds the students to look at the cues that will help them discover

the missing words. If they can't find the missing words, the teacher can give the first, the middle or the last letter of the words.

5. The students read the completed passage they have finished in order to see that it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, the student can ask the teacher about their difficulties.

6. The teacher gives some examples of new words and structure. The students make their own sentences with the whole group participating.

e.g.

wake up : They wake up at seven o'clock every morning.

return : I return home at four every day.

get better : She will get better from the flu soon.

7. The students answer the questions about the story orally and talk about the ache and flu that caused them to see the doctor and then write a short composition about it.

Going to see the doctor (1)

The nurse calls Ron into the room

Nurse : The doctor will see you now.

Ron : Hi, I'm Ron Mcdonald.

Doctor : Yes, I remember your _____. How are you ?

Ron : Not very well. When _____ wake up this morning, I had a _____ bad headache and fever. When I stand _____, my back aches, when I sit down, _____ legs ache.

Doctor : Let me examine you. Take _____ your clothes and put this gown on. _____ will come back in two or three _____.

A few minutes later the doctor returns. _____ takes Ron's temperature and examines him.

Doctor : It _____ not serious. You have a mild case of the flu. Take two aspirins every two hours and stay in bed. You will get better soon. Call me on Wednesday and tell me if you are better.

Ron : I'll do that. Thank you very much, doctor.

Going to see the doctor (2)

The nurse calls Ron into the room

Nurse : The doctor will see you now.

Ron : Hi, I'm Ron McDonald.

Doctor : Yes, I remember your name. _____ are you ?

Ron : Not very well. When I wake up this _____, I had a very bad headache and fever. When I _____ up, my back aches, when I sit _____, my legs ache.

Doctor : Let me examine _____. Take off your clothes and put this gown _____. I will come back in two or three minutes.

A few minutes later the _____ returns. He takes Ron's temperature and examines him.

Doctor : It _____ not serious. You have a mild case of the flu. Take two aspirins every two hours and stay _____ bed. You will get better soon. Call me on Wednesday and tell me if you are better.

Ron : I'll do that. Thank you very much, doctor.

Going to see the doctor (3)

The nurse calls Ron into the room .

Nurse : The doctor will see you now.

Ron : Hi, I'm Ron McDonald.

Doctor : Yes, I remember your _____. How are you ?

Ron : Not very well. When I wake up this _____, I had a very bad headache and fever. When I _____ up, my back aches, when I sit down, _____ legs ache.

Doctor : Let me examine you. _____ off your clothes and put this gown _____. I will come back in two or three _____.

A few minutes later the _____ returns. He takes Ron's temperature and examines him.

Doctor : It _____ not serious. You have a mild case of the flu. Take two aspirins every two hours and stay _____ bed. You will get better soon. Call me on Wednesday and tell me if you are better.

Ron : I'll do that. Thank you very much, doctor.

Control Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of a doctor in the hospital and asks
What can you see in the picture ?
What is he ?
Why do you go to the hospital ?
Do you use to go to the hospital ? When ?
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher reviews the verbs and structure they have learned.
4. The teacher gives text lessons to the students and explains new vocabulary items by using word - cards
5. The teacher reads the story aloud.
6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.

8. The teacher evaluates the students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and discuss about the ache, flu that caused them to see the doctor and then write a short composition about it.

Going to see the doctor

The nurse calls Ron into the room

Nurse : The doctor will see you now.

Ron : Hi, I'm Ron McDonald.

Doctor : Yes, I remember your name. How are you ?

Ron : Not very well. When I wake up this morning, I had a bad headache and fever. When I stand up, my back aches, when I sit down, my legs ache.

Doctor : Let me examine you. Take off your clothes and put this gown on. I will come back in two or three minutes.

A few minutes later the doctor returns. He takes Ron's temperature and examines him.

Doctor : It is not serious. You have a mild case of the flu. Take two aspirins every two hours and stay in bed. You will get better soon. Call me on Wednesday and tell me if you are better.

Ron : I'll do that. Thank you very much, doctor.

Lesson Plan For Experimental Group
And Control Group
Session 13 - 14

Objectives

After reading the story, students should be able to:

1. tell all the meanings of new vocabulary items in the story
2. Answer the questions about the story
3. summarize the story correctly
4. discuss and talk about their old people at home

Content

1. A story "An old man"
2. Vocabulary
nearly, often, difficult, remember, travel,
ill, nothing, die, at last, talk
3. Structure
Question tag
You were ill last year, weren't you ?
She is going to Singapore, isn't she ?
They don't live here, do they ?

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Pictures
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answers
3. Students' works

Classroom Activities

Experimental Group

1. The teacher greets the students, then shows pictures of old people and talks about the pictures like this :

These are old people. They are over sixty and not very strong. They do everything slowly such as : walking, talking and eating and they often forget something.

Do you have any old people at home ?

Who are they ?

2. The teacher states the objectives and then hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups, and tells them to read quickly and silently the first and last sentences which do not have any deletions. Then asks the questions in order to help them identify the main idea of the passage.

3. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently the cloze passage along with the teacher.

4. After reading silently along with the teacher, the students fill in the blanks with the correct or acceptable words by noticing some cues that precede and follow the missing words. If the students can't find the correct words,

the teacher can help them by giving the first or the middle or the last letter of the words.

5. The students read the completed passage they have finished in order to see if it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, they can ask the teacher about their difficulties.

6. The teacher gives some examples of new words and structure. Students make their own sentences with the whole participating.

e.g.

remember : I can't remember your name, can I ?

nothing : There is nothing on the floor, is there ?

die : My father died ten years ago, didn't he ?

7. The students answer the questions about the story orally and talk about their grandfathers or grandmothers' activities and how we can treat them.

An old man (1)

Mr. Smith was nearly ninety, so it was often difficult for him to remember things, but he still liked travelling very much, so he and his wife went to Spain every year. One Summer when they were there, they _____ to visit their old friends who had _____ daughters.

One afternoon, Mr. Smith was talking to _____ of the girls in the garden after _____ lunch,

"You and your sister were ill _____ my wife and I were here _____ year, weren't you ?" he said to her.

"Yes, _____." answered the girl. "We were ill."

The _____ man said nothing for a minute.

Then _____ last he said, "Oh ! yes I remember _____. One of you died. Which one of you was it, you or your sister ?"

The girl answered, "It was me."

"Oh ! I'm very sorry to hear it," said the old man.

An old man (2)

Mr. Smith was nearly ninety, so it was often difficult for him to remember things, but he still liked travelling very much, so he and his wife went to Spain every year. One Summer when they _____ there, they went to visit their old _____ who had two daughters.

One afternoon, Mr. Smith was talking to one _____ the girls in the garden after eating _____,

"You and your _____ were ill when my wife and _____ were here last year, weren't you ?" he said _____ her.

"Yes, we were," answered the girl. "_____ were ill"

The old man said nothing for a minute.

Then at last he said, "Oh ! yes I remember now. One of _____ died. Which one of you was it, you or _____ your sister ?"

The girl answered, "It was me."

"Oh ! I'm very sorry to hear it." said the old man.

An old man (3)

Mr. Smith was nearly ninety, so it was often difficult for him to remember things, but he still liked travelling very much, so he and his wife went to Spain every year. One Summer when they were there, they went _____ visit their old friends who had _____ daughters.

One afternoon, Mr. Smith was talking to one _____ the girls in the garden after eating _____,

"You and your sister were ill when _____ wife and I were here last _____, weren't you ?" he said to her.

"Yes, we _____," answered the girl. "We were ill"

The old _____ said nothing for a minute.

Then _____ last he said, "Oh ! yes I remember now. One of your died. Which one of _____ was it, you or your sister ?"

The girl answered "It was me."

"Oh ! I'm very sorry to hear it." said the old man.

Control Group

1. The teacher greets the students, then shows pictures of old people and talks about the pictures like this :

These are old people. They are over sixty and not very strong. They do everything slowly such as ; walking, talking and eating and they often forget something.

Do you have any old people at home ?

. Who are they ?

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher reviews the vocabulary items and structure they have learned.

4. The teacher gives text lessons to the students and explains the new vocabulary items by using word - cards

5. The teacher reads the story aloud

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answers together.

8. The teacher evaluates students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and lets them discuss about how to treat the old people and then write out 5 sentences about what they have discussed.

An old man

Mr. Smith was nearly ninety. so it was often difficult for him to remember things, but he still liked travelling very much, so he and his wife went to Spain every year. One summer when they were there, they went to visit their old friends who had two daughters.

One afternoon, Mr. Smith was talking to one of the girls in the garden after eating lunch, "You and your sister were ill when my wife and I were here last year, weren't you ?" he said to her

"Yes, we were," answered the girl. "We were ill"

The old man said nothing for a minute.

Then at last he said, "Oh ! yes I remember now. One of you died. Which one of you was it, you or your sister ?"

The girl answered, "It was me."

"Oh ! I'm very sorry to hear it." said the old man.

Lesson Plan For Experimental Group

And Control Group

Session 15 - 16

Objectives

After reading the story, students should be able to:

1. tell all the meanings of new vocabulary items in the story
2. Answer the questions about the story
3. summarize the story correctly
4. write a short composition about the school days when they were young

Content

1. A story "The beginning of the school."

2. Vocabulary

nice, paint, cry, daughter, put on,
clothes, have been to, first, second

3. Structure

begin + Gerund : I begin talking
about the money.

begin + to + infinitive : I begin to talk
about the money.

Teaching Aids

1. Word - cards
2. Sheets of cloze passage
3. Pictures
4. Transparencies

Evaluation

1. Observation
2. Students' answer
3. Students' works

Classroom ActivitiesExperimental Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of a kindergarten school and talks about it :

This is a picture of a kindergarten school.

On the first day to school they cried loudly.

Now they are happy and playing in the field with many friends.

Do you remember your first day to school ?

What did you do ?

2. The teacher informs the objectives, then hands out the cloze passage which was deleted in three ways to the students who were divided into three groups. The teacher tells the students to read quickly and silently the first and last sentences which do not have any deletions. Then asks the questions in order to help them identify the main idea of the passage

3. The teacher reads the passage aloud with correct intonation. This will provide the students with some cues for understanding. Meanwhile, the students are reading silently along with the teacher.

4. The students fill in the blanks with correct or acceptable words. At the same time, the teacher reminds the students to look at the cues that will help them discover the missing words. If they can't find the missing words, the teacher can give the first letter of the words.

5. The students read the passage they have finished in order to see if it makes sense. Then the teacher shows the class the original passage and tells them to compare it with their passage. If there are any problems, the students can ask the teacher about their difficulties.

6. The teacher gives some examples of new words and structure. The students make their own sentences with the whole group participating.

e.g.

nice : Chamlong Srimuang is a very nice person.

daughter : Sak has two daughters.

first : The first student in my class is Sopa.

Clothes : I bought my clothes at Songsamai shop.

7. The students answer the questions about the story orally and discuss about their old days at the kindergarten school and write a short composition about it.

The beginning of the school (1)

Betty Brown was five years old, and her mother wanted her to begin going to school because she wanted to start working in an office again.

A month before the beginning of the _____ year. Mrs. Brown began telling Betty about school.

"_____ very nice," she said, "You'll play game then paint pictures and sing songs."

Mrs. Brown began _____ do these things with Betty. Betty liked _____ games and the painting and the singing _____ much.

On the first day at school. _____ was very good. She did not cry _____ she was very happy.

On the second _____. Mrs. Brown said to her daughter,

"Put on _____ clothes. I'm going to take you to school."

"School ?" Betty said. "But I've been to school !"

The beginning of the school (2)

Betty Brown was five years old, and her mother wanted her to begin going to school because she wanted to start working in an office again.

A month before the beginning _____ the school year. Mrs. Brown began telling Betty _____ school.

"It's very nice," she said, "You'll play game then paint pictures and sing _____."

Mrs. Brown began to do these things with _____. Betty liked the games and the painting and the singing very _____.

On the first day at _____. Betty was very good. She did not cry and _____ was very happy.

On the second _____. Mrs. Brown said to her daughter,

"Put _____ your clothes. I'm going to take you to school."

"School ?" Betty said. "But I've been to school !"

The beginning of the school (3)

Betty Brown was five years old, and her mother wanted her to begin going to school because she wanted to start working in an office again.

A month before the beginning of the _____ year. Mrs. Brown began telling Betty _____ school.

"It's very nice," she said, "You'll _____ game then paint pictures and _____ songs."

Mrs. Brown began to do these things with Betty. Betty liked _____ games and the painting and the singing very much.

On the first day at school. Betty was very good. She did not cry and _____ was very happy.

On the second morning. Mrs. Brown said to _____ daughter,

"Put on your clothes. I'm going _____ take you to school."

"School ?" Betty said. "But I've been to school !"

Control Group

1. The teacher begins the class by greeting the students, then shows a picture of a kindergarten school and talks about it :

This is a picture of a kindergarten school.

On the first day to school they cried loudly.

Now they are happy and playing in the field with many friends.

Do you remember your first day to school ?

What did you do ?

2. The teacher states the objectives.

3. The teacher reviews the verbs and structure they have learned.

4. The teacher gives text lessons to the students and explains the new vocabulary items by using word - cards

5. The teacher reads the story aloud

6. The teacher lets the students read the story and do the exercises by themselves.

7. The teacher and students check and correct the answers together.

8. The teacher evaluates students' reading comprehension from the exercises or the oral tests.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary items in their notebooks and write a short composition about their school days when they were young.

The beginning of the school

Betty Brown was five years old, and her mother wanted her to begin going to school because she wanted to start working in an office again.

A month before the beginning of the school year. Mrs. Brown began telling Betty about school.

"It's very nice," she said, "You'll play game then paint pictures and sing songs."

Mrs. Brown began to do these things with Betty. Betty liked the games and the painting and the singing very much.

On the first day at school. Betty was very good. She did not cry and she was very happy.

On the second morning. Mrs. Brown said to her daughter,

"Put on your clothes. I'm going to take you to school."

"School ?" Betty said. "But I've been to school !"

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุกัญญา เศรษฐรังสรรค์
เกิดวันที่	2 เดือนกันยายน พุทธศักราช 2497
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 339/75 ซอยวชิรธรรมสาธิต ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม ถนนเลียบแม่น้ำเจ้าพระยา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	ศศ.บ. (ศึกษาศาสตร์) วิชาเอก การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2533	กศ.ม. (การมัธยมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน
ด้วยวิธีการโคลซ และการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
กันยายน 2533

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ และเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทําแบบฝึกโคลซ 3 แบบ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 90 คน ซึ่งได้มาจากประชากรโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู แบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่มย่อย โดยที่กลุ่มย่อยที่ 1 ทําแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 กลุ่มย่อยที่ 2 ทําแบบฝึกโคลซ แบบที่ 2 และกลุ่มย่อยที่ 3 ทําแบบฝึกโคลซแบบที่ 3 ก่อนและหลังการทดลอง ให้นักเรียนทําแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์โดยใช้สูตร $t - test$ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านและความ

สามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษกับวิธีการสอนไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทําแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1, 2 และ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ทําแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1 และ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ทําแบบฝึกโคลซแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และค่า มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ โดยการทําแบบฝึกโคลซ แบบที่ 1, 2 และ 3 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซ ที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และค่า มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และค่า

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษกับแบบฝึกโคลซ 3 แบบ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

A COMPARATIVE STUDY OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS' READING
COMPREHENSION AND WRITING ABILITY BETWEEN THE INSTRUCTION
BASED ON THE CLOZE PROCEDURE AND THE INSTRUCTION
BASED ON THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

SUKANYA SETTHARUNGSON

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1990

The purpose of this study was to compare the English reading comprehension and writing ability of Mathayom Suksa II Students by using the instruction based on Cloze Procedure and the instruction based on the teacher's manual among students with high, average and low English ability levels. The English reading comprehension and writing ability of the students with different ability levels: high, average and low, under the instruction based on Cloze Procedure through three types of cloze test were also compared.

The subjects were 90 Mathayom Suksa II Students of the 1990 academic year from Chaophrayawitthayakhom School in Bangkok. They were stratified and randomly selected according to their English ability and equally assigned into two groups : the experimental group and control group. The experimental group used the instruction based on Cloze Procedure, where as the control group used the instruction based on the teacher's manual. The experimental group students were randomly selected and equally assigned into three groups to use three types of cloze test : the first group used the first type, the second group used the second type and the third group used the third type. The English reading comprehension and writing ability tests were given to the subjects before and after the treatment. The data were then analyzed by using t - test and two - way Analysis of Variance.

The findings indicated that :

1. The English reading comprehension and writing ability of the two groups were significantly different at the .01 level.

2. There was significant difference in English reading comprehension and writing ability among students with high, average and low English ability levels at the .01 level. The high group scored significantly higher than the average and low groups at the .01 level. The average group scored significantly higher than the low groups at the .01 level.

3. There was no interaction effect on the students' English reading comprehension and writing ability between different English ability levels and the benefits of treatment.

4. There was significant difference in English reading comprehension among students under the instruction based on Cloze Procedure with three types of cloze test at the .05 level. The students who used the first and the third cloze test types scored significantly higher than those who used the second cloze test type at the .05 level. The students who used the first and the third cloze test types scored significantly higher than those who used the second cloze test type at the .05 level.

5. There was significant difference in English reading comprehension among students with high, average and low English ability levels under the instruction based on

Cloze Procedure at the .01 level. The higher group gained significantly higher scores than the average and low groups at the .01 level.

6. There was no significant difference in English writing ability among the three groups of students under the instruction based on Cloze Procedure.

7. There was significant difference in English writing ability among students with high, average and low English ability level under the instruction based on Cloze Procedure at the .01 level. The high group gained significantly higher scores than the average and low groups at the .01 level. The average group gained significantly higher scores than the low group at the .01 level

8. There was no interaction effect on the students' English reading comprehension and writing ability between different English ability levels and the three types of cloze test.